

РЕПУБЛИКА СРПСКА
ПРЕДСЈЕДНИК РЕПУБЛИКЕ

Батај Милосављевића 4, Бања Лука, тел: 051/248-101, факс: 051/248-161, e-mail: info@predsjednikrs.net

Број: 01-010-4022/18

Датум: 01. новембар 2018. године

Његова екселенција Антонио Гутереш
Генерални секретар
Уједињене нације
1 United Nations Plaza
New York, New York, USA 10017-3515

Поштовани генерални секретару,

У прилогу достављамо двадесети извјештај који Република Српска, један од два ентитета Босне и Херцеговине, подноси Савјету безбједности Уједињених нација сваких шест мјесеци већ десет година. Овог пута, упућени материјал састоји се из два дијела. Први дио је Двадесети извјештај Републике Српске Савјету безбједности, у ком се кратко осврћемо на изборе у БиХ и питања у протеклом периоду. Други и нарочито пажње вриједан дио је специјални извјештај Савјету безбједности под називом *Субверзија дејтонског система*. У даљем тексту дајемо сажети приказ садржаја оба извјештаја.

Двадесети извјештај Републике Српске Савјету безбједности УН

У Дијелу I Двадесетог извјештаја Савјету безбједности УН говори се о резултатима осмих општих избора у БиХ од потписивања Дејтонског споразума. Гласачи у Републици Српској дали су садашњој владајућој коалицији непогрешив мандат да формира владу на основу ставова и циљева на којима се кандидовала, укључујући пуну примјену Анекса 4. Дејтонског споразума - Устава БиХ. Убједљива побједа коалиције, уз то, мора бити схваћена као супротстављање покушајима страног уплитања у изборе у БиХ. Избор Шефика Цаферовића на функцију бошњачког члана Предсједништва БиХ веома је узнемирио Србе,

те представља изругивање владавини права и помирењу, пошто је доказано повезан са ратним злочинима одреда Ел мудахид. Избор хрватског члана Предсједништва БиХ - резултат за жаљење - показује зашто је есенцијално да сваком конститутивном народу, укључујући Хрвате, буде омогућено да бирају свог представника у Предсједништву БиХ. Реформе су нужне и ради извршења одлуке Европског суда за људска права из 2009. године у предмету *Сејдић-Финци*. Неупитна побједа владајуће коалиције на нивоу БиХ значи да српски званичници у Сарајеву више неће радити супротно интересима Републике Српске.

У Дијелу II наглашавамо спремност Републике Српске да ради са свим актерима у БиХ зарад боље будућности у погледу питања која су битна за све народе. Ту спадају европске интеграције, враћање демократских избора у Мостар, реформа правосуђа, правична и истовјетна истрага и процесуирање ратних злочина и борба против тероризма.

У Дијелу III изражавамо жељу Владе Републике Српске, с обзиром на то да се приближава нови мандат, да гради тјешње односе са свим заинтересованим странама у међународној заједници. Република Српска посебно очекује да са новим америчким амбасадором ради на изградњи снажнијих односа са Сједињеним Америчким Државама на основу узајамног поштовања Дејтонског споразума и међународног права.

Специјални извјештај: Субверзија дејтонског система

Специјални извјештај Републике Српске, *Субверзија дејтонског споразума*, исцрпно се бави међународним уговором мудро дефинисаном дејтонском структуром БиХ прије више од 20 година, упорним нападима које је претрпјела од настанка и правном и политичком потребом да се спроведе у цијелости. Пошто су гласачи у Републици Српској Влади Републике Српске громко дали још један мандат за пуно спровођење Дејтонског споразума, укључујући Устав БиХ, сада је право вријеме да се овим питањима позабавимо пажљивије.

У Дијелу I говори се о природи политичке и правне структуре Дејтонског споразума. Објашњава се како је ова структура пажљиво замишљена тако да одрази стварност у БиХ и све што је нужно за одржив мир. Кроз Устав БиХ, Дејтонски споразум дао је консociјативан модел власти у ком три конститутивна народа дијеле власт. Устав БиХ, који уводи различите механизме заштите два ентитета и три конститутивна народа у БиХ, резултат је деликатног компромиса који је био неопходан да би се обезбиједила стабилност и демократска власт.

У Дијелу II говоримо о системском непоштовању дејтонске структуре. СДА и друге бошњачке странке одбијају да поштују дејтонску структуру БиХ и настоје, помоћу незаконитих поступака међународног високог представника, да постепено али сигурно трансформишу БиХ у централизовану, унитарну државу. Противправна централизација власти у Сарајеву довела је до дисфункционалне БиХ, гдје се максимално повећава број спорних одлука које је потребно донијети на нивоу БиХ.

У Дијелу III говоримо како је високи представник централизовао БиХ фиктивним „бонским овлашћењима”. Не постоји правни однос за диктаторска овлашћења којима је високи представник октроисао на стотине закона и уставних амандмана, те изрекао неколико

стотина вансудских казни. Видјети Прилог 1. Специјалног извјештаја, у ком је наведен 461 закон и пропис које је одлуком донио високи представник, Прилог 2. који садржи текст 111 уставних амандмана проглашених одлуком високог представника, Прилог 3. са листом од 249 вансудских казни које је наметнуо ОХР (гдје се неке односе на више лица) и Прилог 4. са листом 98 именована извршена одлуком високог представника. Подаци у овим прилозима узети су искључиво из ОХР-ових властитих јавно објављених евиденција. Вансудске казне, које су високом представнику биле битно средство присиле над званичницима, представљају флагрантну повреду међународних конвенција у сфери људских права. Помоћу диктаторских овлашћења, високи представник систематично је централизовао моћ у Сарајеву, супротно Уставу БиХ. Уз то, доминацијом у Уставном суду БиХ и другим судовима у БиХ, високи представник спријечио је свако довођење у питање законитост његових поступака. Сада када је штета по дејтонску структуру већ учињена, исти они уставни механизми заштите који је требало да блокирају централизацију БиХ сада Бошњацима омогућавају да блокирају враћање дејтонске структуре.

У Дијелу IV каже се да, чак годинама након што је високи представник изгубио политичку моћ да влада путем одлука, неке државе и даље покушавају да се уплићу у унутрашња питања БиХ, чак и изборе. На примјер, Сједињене Америчке Државе дале су више од 100 милиона америчких долара медијима без транспарентности у БиХ - за ова средства и сама америчка влада признаје да су намијењена утицању на локалну политику и изборе.

У Дијелу V говори се о томе како власт на нивоу БиХ, с обзиром на противуставну акумулацију већих овлашћења, има лоше резултате и упушта се у незаконите радње. У новим агенцијама на нивоу БиХ које је наметнуо високи представник влада растрошност, злоупотреба и неефикасност. Тужилаштво БиХ, чедо високог представника, служи као политичко оружје против противника СДА и штити политичаре из њених редова од истрага за ратне злочине. У међувремену, институције правосуђа које је наметнуо високи представник на нивоу БиХ, дискриминишу српске жртве ратних злочина према устаљеном образцу. Агенција за статистику БиХ, под пријетњом тужбе, усвојила је јединствени програм обраде података из пописа становништва, који фаворизује Бошњаке, супротно закону о попису становништва.

У Дијелу VI дајемо аргументе у прилог нужности замјене страних судија Уставног суда БиХ и реформе институција правосуђа на нивоу БиХ. Присуство страних судија у Уставном суду БиХ неспојиво је са суверенитетом БиХ и демократијом. Суд пати од великог дефицита легитимитета због страних судија и своје политичке природе. Сви српски и хрватски лидери у БиХ подржавају укидање функције страних судија у Уставном суду, али СДА блокира нужну реформу. Потребно је реформисати и институције правосуђа на нивоу БиХ, као што је Суд БиХ, што су потврдили и стручњаци Европске уније.

У Дијелу VII наводимо да централизација и доминација СДА подрива безбједност и стабилност БиХ. Политике и поступци СДА током и након рата учинили су БиХ уточиштем за сихадисте. Уз то, лидери СДА и других бошњачких странака пријете насиљем као одговор на политичка неслагања. СДА често напада сам легитимитет Републике Српске, као што је чинила када је покушала да спријечи обиљежавање дана њеног настанка. Поред тога, СДА опетруише извршење кључних одлука Уставног суда БиХ и Европског суда за људска права које се тичу избора. Штавише, провокативним потезом и флагрантним

кршењем Устава, предсједник СДА покушао је да једнострано обнови тужбу БиХ против Србије.

У Дијелу VIII објашњавамо зашто Република Српска има право да изнесе свој став о питању чланства у НАТО-у и, потенцијално, одржи референдум о тој теми.

Коначно, у Дијелу IX наводи се да се Република Српска залаже за спровођење Дејтонског споразума легитимним политичким и правним средствима. Република Српска нема планове за отцјепљење, али инсистира на пуној примјени дејтонске политичке структуре. Званичници Европске уније често наглашавају да децентрализована структура Босне и Херцеговине не представља препреку за чланство у Европској унији. Република Српска наставиће да се залаже за неопходне реформе кроз политички дијалог, али има право да исправи материјалне повреде Дејтонског споразума.

Дејтонски устав дефинише структуру одрживог политичког система у државном уређењу са три кохезивна и дистинктивна народа. Напади на ту структуру, нажалост, резултирали су ендемском дисфункционалношћу, честим политичким кризама и доминацијом једне етничке групе. Влада Републике Српске определијелена је за успјех БиХ, уз пуну и вјерну примјену дејтонског устава.

Љубазно Вас молим да овај акт и приложени Извјештај доставите чланицама Савјета безбједности. Уколико Вама или чланицама Савјета безбједности буду потребне информације поред оних које су садржане у Извјештају или одговори на евентуална питања у погледу његовог садржаја, биће ми задовољство да Вам их доставим.

С поштовањем,

ПРЕДСЈЕДНИК

Милорад Додик

**Двадесети извјештај Републике Српске Савјету безбједности
Уједињених нација**

Октобар 2018.

Двадесети извјештај Републике Српске Савјету безбједности Уједињених нација

Садржај

Увод.....	1
I. Резултати избора 2018.....	1
A. Грађани Републике Српске дали су мандат владајућој коалицији на основу политика на којима се кандидовала.....	1
B. Грађани Републике Српске одупрли су се страном уплитању у изборе у БиХ.....	2
C. Наредни бошњачки члан Предсједништва БиХ доказано је повезан са ратним злочинима.....	2
D. Сваки конститутивни народ треба да изабере свог представника у Предсједништву.....	3
E. БиХ има обавезу да спроведе одлуку Европског суда за људска права у предмету <i>Сејдић-Финци</i>	4
F. Избор Дома народа ФБиХ и Дома народа БиХ.....	4
G. Представници Републике Српске на нивоу БиХ биће легитимно представници ентитета.....	4
II. Република Српска спремна је да ради са свим актерима у БиХ на питањима која сви у земљи сматрају битним.....	5
A. Република Српска определијелена је за напредак БиХ на путу европских интеграција.....	5
B. Враћање демократских избора у Мостар.....	5
C. Реформа правосуђа.....	5
D. Правична и истовјетна истрага и процесуирање ратних злочина.....	6
E. Борба против тероризма.....	6
III. Република Српска поздравила би унапређење односа са свим заинтересованим странама у међународној заједници.....	7

Увод

У Двдесетом извјештају Републике Српске Савјету безбједности акценат је стављен на недавно одржане изборе у БиХ и плановима Републике Српске с обзиром на предстојеће формирање нове власти. На општим изборима, који су у БиХ одржани почетком овог мјесеца, грађани Републике Српске дали су владајућој коалицији јасан мандат да врши власт у складу са ставовима и циљевима изнесеним у предизборној кампањи, укључујући пуну примјену Устава БиХ. Република Српска спремна је да ради са свим актерима у БиХ на питањима која сви у земљи сматрају битним. Исто тако, Република Српска је спремна да ради са свим заинтересованим члановима међународне заједнице.

I. Резултати избора 2018.

1. 7. октобра, гласачи у Републици Српској и цијелој БиХ наставили су непрекинут и успјешан низ слободних и фер избора током више од 22 године од Дејтонског споразума. У својим прелиминарним запажањима и закључцима, Организација за безбједност и сарадњу у оквиру Европске међународне посматрачке мисије окарактерисала је изборе као „истински конкурентне” и примјетила да су „гласачи имали широк избор кандидата, који су слободно водили кампању”.¹ Према изјави високе представнице / потпредсједнице Федерике Могерини и комесара Јоханес Хана, „грађани су остварили своје демократско право мирно и уредно”.²

A. Грађани Републике Српске дали су мандат владајућој коалицији на основу политика на којима се кандидовала

2. Влада Републике Српске је почаствована што је изборно тијело Републике Српске одлучило да садашња владајућа коалиција буде на челу наредног састава Народне скупштине Републике Српске и оформи нову владу, уз избор Жељке Цвијановић, садашње предсједнице Владе Републике Српске, на мјесто предсједника Републике Српске. Владајућа коалиција Републике Српске успјешна је и на нивоу БиХ, гдје је Милорад Додик изабран на мјесто српског члана Предсједништва БиХ, а владајућа коалиција освојила већину ентитетских мјеста у Парламентарној скупштини.³

3. Убједљива побједа владајуће коалиција на изборима недвосмислено јој даје мандат да настави са политикама на којима се кандидовала. Мандат ће почивати на поштовању и заштити Дејтонског споразума и њиме успостављене политичке структуре. Опредијељеност Републике Српске за Дејтонски споразум подразумијева и опредијељеност за интегритет БиХ, као и уставне надлежности и механизме заштите дате ентитетима и конститутивним народима.

¹ International Election Observation Mission Bosnia And Herzegovina, Statement Of Preliminary Findings And Conclusions, 7. октобар 2018.

² Заједничка изјава високе представнице / потпредсједнице Федерике Могерини и комесара Јоханеса Хана о изборима у Босни и Херцеговини, 8. октобар 2018.

³ Matthew Parish, *Land swaps and other conversations in the Balkans*, TRANSCONFLICT, 23. октобар 2018.

4. Устав БиХ, који је често пренебрегаван, мора бити спроведен у цијелости и вјерно. То ће захтијевати реформе на враћању уставног поретка, владавине права и функционалности и ефикасности власти. Исто тако, биће потребно затворити Канцеларију високог представника (ОХР), чије је присвајање правно фиктивних „бонских овлашћења” озбиљно подрило уставну структуру БиХ утврђену Дејтонским споразумом, уз тешка кршења међународног права. Влада Републике Српске припремила је приложени специјални извјештај, у ком објашњава мудро конципирану дејтонску структуру БиХ, бројне нападе које је претрпјела и правну и политичку нужност њене пуне примјене у доброј вјери.

В. Грађани Републике Српске одупрли су се страном уплитању у изборе у БиХ

5. Нажалост, избори одржани 7. октобра били су мета значајних покушаја страног уплитања, на примјер, додијелом знатних финансијских средстава за пристрасне медије и политички мотивисаним санкцијама против изабраних функционера из владајуће коалиције, о чему више говоримо у приложеном специјалном извјештају. Америчка амбасада у Сарајеву гласно је негирала подршку једном кандидату у односу на другог, истовремено називајући Милорада Додика, предсједника Републике Српске, у истом саопштењу за јавност, једним од „стварних непријатеља” државе.⁴ Резултати избора у Републици Српској су јасан одговор на страно уплитање.

С. Наредни бошњачки члан Предсједништва БиХ доказано је повезан са ратним злочинима

6. У слиједу догађаја који је изузетно узнемирио Србе у БиХ, мјесто бошњачког члана Предсједништва БиХ освојио је кандидат СДА Шефик Џаферовић, лице које је—како је детаљно описано у Специјалном извјештају—доказано повезано са најужаснијим ратним злочинима одреда Ел муцахид над Србима. Одред Ел муцахид, чији су припадници били већином страни цихадисти, редовно је мучио српске заробљенике и одрубљивао им главе. Током рата, Џаферовић је био начелник Центра служби безбједности Зеница, који је служио као штаб одреда Ел муцахид. Докази које је Тужилаштву БиХ поднио бивши потпредсједник ФБиХ и бивши члан СДА Мирсад Кебо говоре да је Џаферовић био саучесник у ратним злочинима одреда Ел муцахид.

7. Кебин доказни материјал, на примјер, садржи документе који показују да је Џаферовић био удаљен свега десетак метара када је припадник одреда Ел муцахид одрубљивао главу српском цивили у Возући.⁵ Документи показују да је Центар служби безбједности Зеница, на чијем челу је био Џаферовић, био задужен за праћење активности Ел муцахида у том подручју. Џаферовић је, дакле, био одлично упознат са ратним злочинима одреда Ел муцахид у зони његове полицијске одговорности, али је, умјесто да их заустави, помагао припадницима Ел муцахида. У једном обавјештајном извјештају Центра служби

⁴ *U.S. Strongly Rejects Accusation of Election Interference*, U.S. Embassy in BiH, 27. септембар 2018.

⁵ Кебо: Џаферовић и Махмуљин били 10 метара од мјеста ликвидације српског цивила, ДНЕВНИ АВАЗ.

безбједности констатује се „велики број захтјева за држављанство [БиХ]“ које подносе припадници Ел муџахида и каже да „власти брине да они користе држављанство БиХ да прикрију свој стварни идентитет . . .“. Међутим, документи показују да је Џаферовић писао захтјеве за припаднике Ел муџахида у којима траже држављанство БиХ.

D. Сваки конститутивни народ треба да изабере свог представника у Предсједништву

8. Један од кључних механизма заштите конститутивних народа из дејтонског устава јесте увођење трочланог предсједништва са циљем да се обезбиједи представљање сва три конститутивна народа у БиХ: Бошњака, Срба и Хрвата. Ова одредба замишљена је као заштита сваког конститутивног народа понаособ од повреде његових интереса од стране једног или оба друга народа. Међутим, на изборима 2006. и 2010. године, бошњачке политичке странке безобзирно су погазиле овај принцип тако што су подстицале бошњачке гласаче да гласају за хрватског члана Предсједништва, чиме су Хрвате лишиле могућности да изаберу свог члана Предсједништва БиХ. С обзиром на чињеницу да су Бошњаци много бројнији од Хрвата у Федерацији, бошњачки гласачи могли су да изаберу не само бошњачког члана Предсједништва, него и Жељка Комшића, номинално хрватског политичара без икакве подршке међу Хрватима.

9. У мјесецима прије овогодишњих избора, хрватски и српски политички лидери упозоравали су бошњачке лидере да не покушавају да Хрвате опет лише могућности избора свог представника. Вођа Исламске вјерске заједнице, реисул-улема Хусеин Кавазовић, такође је мудро рекао да не би било добро да један народ другом народу бира представнике.⁶ Нажалост, на овогодишњим изборима, бошњачки политичари игнорисали су ова упозорења и створили кризу тако што су бошњачке гласаче још и овај пут подстицали да гласају за Жељка Комшића. На тај начин, бошњачки гласачи изабрали су не само бошњачког члана Предсједништва, Шефика Џаферовића, него, још једном, Жељка Комшића. Са жаљењем треба констатовати да није било слуха за упозорења да се Хрвати не лишвају могућности избора свог представника.

10. Како је након избора примијетио Мирослав Лајчак, бивши високи представник, резултат Комшићевог избора је тај да „Хрвати осјећају да немају представника“, објаснивши да су „хрватског члана Предсједништва изабрали Бошњаци, а како су се Хрвати одувијек осјећали маргинализовано, сада је тај осјећај још јачи. Како они виде ствари, у Предсједништву су сада два Бошњака и један Србин, и ниједан Хрват”.

11. Након састанка са садашњим хрватским чланом Предсједништва БиХ Драганом Човићем, предсједница Хрватске и предсједник Владе Хрватске изјавили су да је измјена Изборног закона БиХ са циљем да се Хрватима гарантује могућност избора свог представника битна за демократску стабилност.⁷ У изјави се каже да се измјенама Изборног закона „мора обезбиједити независан избор, равноправно и легитимно представљање Хрвата као конститутивног народа”. Након избора, предсједник Додик изјавио је да неће

⁶ *Bosnia's clerics call for free and transparent election*, N1, 3. октобар 2018.

⁷ *Croatia supports election law change in Bosnia*, N1, 13. октобар 2018.

дозволити да воља било ког народа у БиХ буде пренебрегнута зато што је то противно Дејтонском споразуму.⁸ Правне реформе су нужне да би на будућим општим изборима Хрвати, као и остали конститутивни народи, могли да изаберу члана Предсједништва који их представља.

Е. БиХ има обавезу да спроведе одлуку Европског суда за људска права у предмету *Сејдић-Финци*

12. У својој одлуци у предмету *Сејдић-Финци* из 2009. године, Европски суд за људска права ставио је ван снаге одредбе Устава БиХ према којима појединци који нису припадници једног од три конститутивна народа у БиХ не могу да се кандидују за члана Предсједништва или Дома народа БиХ. Република Српска се већ дуго залаже за једноставно рјешење за чланове Предсједништва БиХ и Дома народа из Републике Српске: национални предзнак би се једноставно укинуо. Када је ријеч о носиоцима функција који представљају ФБиХ, Република Српске већ годинама јасно ставља до знања да ће прихватити свако рјешење о ком се хрватске и бошњачке странке у ФБиХ и договоре. Нажалост, СДА и друге бошњачке странке одбијају сваки приједлог усмјерен на то да се спријечи да два члана Предсједништва заступају Бошњаке, а ниједан не представља Хрвате. Због тврдоглавог става СДА о овом питању, БиХ не може да спроведе одлуку у предмету *Сејдић-Финци* више од осам година.

Ф. Избор Дома народа ФБиХ и Дома народа БиХ

13. Одлука Уставног суда из 2017. године којом је дијелом поништен Изборни закон БиХ значи да без измјена закона не може доћи до формирања Дома народа ФБиХ, Дома народа БиХ, Предсједништва ФБиХ и Федералне владе. Највећа бошњачка странка, СДА, блокира неопходне измјене зато што жели да задржи могућност да Бошњаци бирају не само бошњачке, него и хрватске представнике. Ове измјене су нужне да би се избјегла уставна криза. Супротно неким сугестијама, било би противправно и нимало мудро ако би високи представник покушао да ово питање ријешити одлуком.⁹

Г. Представници Републике Српске на нивоу БиХ биће легитимно представници ентитета

14. Након прошлих избора, прије четири године, бошњачка СДА формирала је коалицију са опозиционим странкама из Републике Српске, упркос чињеници да је коалиција на челу са СНСД-ом однијела неупитну побједу, освојивши највећи број гласова из Републике Српске на нивоу БиХ. Ово је значило озбиљно одступање од раније праксе, коју је СДА направила у лошој намјери. Раније су странке из три конститутивна народа поштовале одлуке других народа тако што су Савјет министара формирале од побједничких странака. Посљедично, током протекле четири године, опозиционе странке из Републике Српске представљале су Републику Српску у Сарајеву у коалицији са СДА без мандата из Републике Српске и, као такве, радиле супротно политикама Владе Републике Српске и

⁸ Додик неће подржати Комишићеву тужбу против Хрватске, Н1, 13. октобар 2018.

⁹ Незаконитост и исхитреност такве одлуке детаљније се објашњава у Дијелу IV Деветнаестог извјештаја Републике Српске Савјету безбједности УН из маја 2018. године.

саме Републике Српске, и подривале дејтонску структуру. Међународна заједница углавном није критиковала ове поступке СДА и њену нелегитимну коалицију. Протекле четири године обиљежиле су непотребна политичка мочвара и сукоби. Влада Републике Српске очекује да ће након избора ова ситуација бити исправљена због одличних резултата које су на нивоу БиХ постигли СНСД и чланови побједничке коалиције. Избори су доказали да су грађани Републике Српске одлучно одбили покушаје СДА и опозиције у Републици Српској да наруше принципе садржане у дејтонској структури.

II. Република Српска спремна је да ради са свим актерима у БиХ на питањима која сви у земљи сматрају битним

15. Влада Републике Српске спремна је и вољна да ради са свим актерима у БиХ на изградњи боље будућности. Бошњачке странке треба да у доброј вјери сарађују са Србима и Хрватима на остваривању напретка на питањима битним за народ, као што су европске интеграције, враћање демократских избора за Мостар, реформа правосуђа, правична истрага и процесуирање свих ратних злочина и борба против тероризма.

A. Република Српска определијелена је за напредак БиХ на путу европских интеграција

16. У изјави поводом избора 7. октобра, ЕУ је изјавила: „Овај нови мандат може бити прилика да политички лидери понове, и својим грађанима и ЕУ, определијеленост и одлучност да спроведу све реформе потребне за напредак на путу ка ЕУ”.¹⁰ Влада Републике се у том погледу слаже. Предано је радила на спровођењу Реформске агенде, која је донесена уз подршку ЕУ, и наставиће да усваја све реформе које су битне за европске интеграције. Исто тако, Влада Републике Српске сарађиваће са Владом ФБиХ и Савјетом министара на питањима европских интеграција, између осталог и путем механизма координације за европске интеграције.

B. Враћање демократских избора у Мостар

17. Друга битна одлука коју је потребно извршити јесте одлука Уставног суда БиХ из 2010. године која се тиче града Мостара. Суд је закључио да је закон о изборима у граду Мостару, који је смањио гласачку моћ Хрвата, супротан одредбама Устава БиХ и Међународног пакта о грађанским и политичким правима које говоре о забрани дискриминације и гласачким правима. Нажалост, СДА, највећа бошњачка странка у Мостару, одбија да постигне компромис са ХДЗ-ом, највећом хрватском странком, којим би се дошло до рјешења. Као резултат, грађани Мостара не могу да гласају на локалним изборима од 2008. године.

C. Реформа правосуђа

18. Реформа правосуђа, о којој детаљније говоримо у специјалном извјештају, нужна је на нивоу БиХ да би се испунили европски и други међународни стандарди. Године 2011,

¹⁰ Заједничка изјава високе представнице / потпредсједнице Федерике Могерини и комесара Јоханеса Хана о изборима у Босни и Херцеговини, 8. октобар 2018.

споразумом тадашње високе представнице ЕУ Кетрин Ештон и предсједника Додика отворен је структурисани дијалог о правосуђу. Циљ је био доћи до пријекно потребне реформе правосуђа на нивоу БиХ. У оквиру структурисаног дијалога, министри правде БиХ, Републике Српске и ФБиХ уложили су многобројне напоре, у доброј вјери, на конципирању нужних реформи, као што је правилно дефинисање надлежности Суда БиХ, формирање независног апелационог суда за одлуке Суда БиХ и већа одговорност Високог судског и тужилачког савјета. Нажалост, није дошло до напретка због крутог противљења реформи од стране СДА и њених савезника.

19. Једна од реформи која је есенцијална да би БиХ постала чланица ЕУ је замјена страних судија Уставног суда БиХ држављанима БиХ. Резервисање позиција у највишем суду једне земље за стране држављане неспојиво је са суверенитетом и демократијом БиХ. Замјена страних судија Уставног суда БиХ домаћим судијама има подршку свих српских и хрватских лидера, али бошњачки лидери блокирају реформу зато што у страним судијама Уставног суда виде савезнике. Изабрани члан Предсједништва БиХ Милорад Додик навео је да ће завршетак мандата страних судија бити приоритет у његовом мандату.

D. Правична и истовјетна истрага и процесуирање ратних злочина

20. Како је наведено у специјалном извјештају, институције правосуђа на нивоу БиХ, од када их је високи представник наметнуо до данас, слиједи образац дискриминације српских жртава ратних злочина. Свега неколико Бошњака осуђено је за ратне злочине над Србима, а ниједан није осуђен за злочине против човјечности. Дискриминација Срба на нивоу институција правосуђа БиХ не изненађује с обзиром на то да у систему раде судије и тужиоци који се повезују са ратним злочинцима над Србима. Починиоци ратних злочина морају бити приведени правди без обзира на националност њихових жртава.

E. Борба против тероризма

21. Република Српска чини све у својој моћи у борби против тероризма, али њена настојања подривају политике на нивоу БиХ које су усвојене усљед противправне централизације. Како се наводи у специјалном извјештају, политике и поступци СДА током и након рата учинили су БиХ уточиштем за цихадисте. Њемачки Дер Шпигл (*Der Spiegel*) каже: „Њемачки истражиоци сматрају да у Босни има десетак мјеста на којима су селефије - сљедбеници тврдокорног сунитског тумачења ислама - окупиле радикале, без икаквог узнемиравања од стране органа власти”.¹¹ Уз то, у недавно објављеном извјештају америчког Стејт департмент наводи се да ухапшени борци ИСИЛ-а добијају, ако уопште, мале затворске казне, а неки су се поново вратили дјелима за која су осуђени.¹² Штавише, предсједник СДА и бошњачки члан Предсједништва БиХ Бакир Изетбеговића недавно је блокирао потписивање меморандума о сарадњи са Сједињеним Америчким Државама у погледу размјене информација у борби против тероризма.¹³ За безбједност БиХ и земаља у

¹¹ Walter Mayr, *Sharia Villages: Bosnia's Islamic State Problem*, DER SPIEGEL, 5. април 2016.

¹² *Id.*

¹³ С. Дегирменџић, *Изетбеговић одбио сарадњу са САД у борби против тероризма!*, Дневни аваз, 22. октобар 2018.

цијелом свијету, есенцијално је да БиХ престане да служи као европско уточиште за цихадисте и ефикасно се позабави терористима.

III. Република Српска поздравила би унапређење односа са свим заинтересованим странама у међународној заједници

22. Како се приближава формирање нове владе са странкама коалиције на челу са СНСД-ом, Република Српска очекује развој бољих односа са свим заинтересованим странама у међународној заједници. Република Српска цијени подршку коју Европска унија пружа БиХ и остаје посвећена европским интеграцијама БиХ. Република Српска такође ужива добре односе са Русијом и другим државама изван Европске уније и очекује снажне, позитивне односе са другим члановима међународне заједнице.

23. Посебно, Република Српска се нада да ће наредне четири године довести до бољих односа са Сједињеним Америчким Државама и њеним званичницима у БиХ. За такав однос потребно је уважавање и поштовање дејтонског система, у чијем настанку су САД играле кључну улогу. Влада Републике Српске већ ужива тијесну сарадњу са америчким агенцијама на безбједносним питањима. Нажалост, то није био случај са одлазећом амбасадорком САД-а, која се уплитала у унутрашња питања БиХ супротно одређености Трампове администрације за државни суверенитет. Република Српска је спремна да ради са новим америчким амбасадором на остваривању тјешњих односа на основу узајамног уважавања и поштовања међународног права, без уплитања у унутрашња питања БиХ.

Субверзија дејтонског система

октобар 2018

Субверзија дејтонског система

Садржај

Увод.....	1
I. Природа дејтонског система.....	1
А. Дејтонски споразум био је реалан одговор на историјске чињенице и национално-друштвену стварност.....	1
В. Дејтонским споразумом створена је унија држава са консоцијативним моделом власти.....	2
С. Уставна структура БиХ, установљена Дејтонским споразумом, од суштинског је значаја за стабилност.....	2
II. непоштовање дејтонског система.....	3
А. Бошњачке странке у БиХ одбијају да поштују дејтонску структуру БиХ.....	3
В. Дејтонска структура промовише функционалну власт тако што на минимум своди политички сукоб; нажалост, не поштује се.....	3
III. Високи представник централизовао је БиХ подржавајући бошњачке планове путем такозваних "бонских овлашћења" и тешким повредама људских права.....	3
А. Очигледна незаконитост бонских овлашћења.....	4
В. Вансудска кажњавања.....	5
С. Централизација БиХ одлукама и присилом.....	5
D. Високи представник спријечио је све облике ревизије и одговорности.....	7
1. Исполитизовани Уставни суд поуздано подржава неуставну централизацију..	7
2. Доминација високог представника над другим судовима.....	8
3. Високи представник формирао је Високи судски и тужилачки савјет да би успоставио контролу над судским именованима.....	9
4. Незаконито проширивање кривичне надлежности.....	10
E. Исти они уставни механизми заштите који је требало да блокирају централизацију БиХ сада Бошњацима омогућавају да блокирају нужне реформе са циљем враћања дејтонске структуре.....	11
IV. Избори у БиХ морају бити одржани без страног уплитања.....	11
А. Страни утицај на медије и изборе у БиХ.....	12
В. САД треба да објелодане сва дозначена средства и њихову намјену и престану да их користе за утицај на изборе.....	13
V. Лоши резултати и противправни поступци власти на нивоу БиХ у којој доминирају Бошњаци, пошто је акумулирала велика овлашћења, истичу опасности незаконите централизације.....	13
А. У заједничким институцијама влада растрошност, злоупотреба и неефикасност.....	13
В. СДА користи Тужилаштво БиХ против својих политичких противника.....	14

C.	Тужилаштво БиХ штити политичаре из СДА од истрага за ратне злочине.....	15
D.	Дискриминација српских жртава ратних злочина у институцијама правосуђа на нивоу БиХ мора престати.....	17
E.	Неважећи попис становништва у БиХ.....	19
F.	Институције правосуђа на нивоу БиХ опирају се усвајању европских стандарда ...	20
G.	Нерад институција на нивоу БиХ мора бити исправљен	20
VI.	Нужност реформе Уставног суда БиХ и институција правосуђа на нивоу БиХ захтијева посебну пажњу.....	20
A.	Уставни суд са страним судијама опречан је суверености и демократији.....	21
B.	Уставни суд нема легитимитет	21
C.	Сви српски и хрватски лидери подржавају укидање функције страних судија у Уставном суду	22
D.	Суд БиХ, Тужилаштво БиХ и ВСТС морају бити реформисани	22
VII.	СДА представља пријетњу по безбједност због њених веза са радикалним исламом и екстремних, провокативних политика и поступака чији је циљ укидање Републике Српске	22
A.	СДА је допринијела да БиХ постане уточиште цихадиста	22
B.	Лидери СДА и других бошњачких странака пријете насиљем као одговор на политичка неслагања.....	25
C.	СДА напада сам легитимитет Републике Српске својим покушајима да спријечи обиљежавање Дана Републике Српске	27
D.	СДА опструише извршење судских одлука које су од суштинског значаја за изборе	29
E.	Изетбеговићево флагрантно кршење Устава БиХ провокативним и противправним настојањима да оживи поступак против Србије.....	29
VIII.	Република Српска је с правом и исправно изразила свој став о чланству у НАТО-у и, евентуално, одржавању референдума о том питању	29
IX.	Република Српска залаже се за спровођење Дејтонског споразума легитимним политичким и правним средствима.....	30
A.	Република Српска нема планове за отцјепљење, али инсистира на пуној примјени Дејтонског споразума и дејтонске политичке структуре	30
B.	Децентрализација је досљедна политици европских интеграција и пракси у државама чланицама.....	31
C.	Република Српска наставиће да се залаже за неопходне реформе кроз политички дијалог, али има право да исправи материјалне повреде Дејтонског споразума ...	31
X.	Закључак.....	32

Увод

У овом извјештају говоримо о начинима на које је крајње децентрализована политичка структура БиХ противправно замијењена нефункционалном централизованом државом која редовно крши владавину права и пријети миру и безбједности БиХ. Децентрализовани систем власти успостављен је Уставом БиХ, односно Анексом 4. Дејтонског споразума. Током дугогодишњег наметања одлука и присиле, високи представник значајно је измијенио децентрализовану структуру успостављену Дејтонским споразумом супротно Уставу БиХ и овлашћењима која су му дале стране потписнице Анекса 10. Дејтонског споразума. У ствари, својим поступцима, високи представник давао је бошњачким странкама у БиХ - превасходно СДА - управо оно што је концепт Дејтонског споразума требало да спријечи: централизовану државу коју Бошњаци - као најбројнији конститутивни народ у БиХ - могу контролисати на уштрб осталих конститутивних народа у БиХ. Како посљедњих година злоупотреба овлашћења од стране високог представника јењава и бива све више предмет критике, СДА користи незаконито формиране институције на нивоу БиХ, попут Тужилаштва БиХ, да још више подрије фундаментална права Срба и Хрвата и аутономију два ентитета, гарантовану Дејтонским споразумом са циљем заштите тих права.

Влада Републике Српске инсистира на томе да подјела надлежности и механизми заштите конститутивних народа из дејтонског устава морају бити враћени, без даљег подривања мудро конципираног и Дејтонским споразумом гарантованог система власти, који мора бити у цијелости спроведен. Они који желе да незаконито централизују БиХ, политичку нефункционалност земље често приписију дејтонској структури. У ствари, разлог те нефункционалности је управно непоштовање и неспровођење дејтонске структуре.

I. Природа дејтонског система

Дејтонски споразум поставио је дуготрајну структуру одрживог политичког система у БиХ. Нажалост, политичка структура постављена Анексом 4. Споразума, у ком је дат Устав БиХ, изложена је нападима кроз противправна настојања да се та структура измијени на опасне начине.

A. Дејтонски споразум био је реалан одговор на историјске чињенице и национално-друштвену стварност

Дејтонски споразум изграђен је на темељу неколико ранијих приједлога различитих међународних посредника који су имали заједничку одлику: сваки је предвиђао децентрализовану, консоцијативну структуру за БиХ. Сматрало се да је таква структура неопходна за одржив мир и функционисање уније три народа са великим међусобним неповјерењем, које вуче коријен из њихових историјских искустава. Као што је покојни Ричард Холбрук, главни архитекта Дејтонског споразума, рекао 2007. године, „Босна је федерална држава. Мора бити структурисана као федерална држава. Не можете имати унитарну владу зато што би се земља вратила сукобима. И то је разлог из ког је Дејтонски

споразум вјероватно најуспјешнији мировни уговор на свијету у последњој генерацији, јер уважава стварност“.¹

В. Дејтонским споразумом створена је унија држава са консоцијативним моделом власти

У својој књизи *Судови и консоцијације*, професори Универзитета Пенсилванија Кристофер Мекруден (*Christopher McCrudden*) и Брендан О Лири (*Brendan O’Leary*) дају опширну студију структуре власти у БиХ и њеног настанка. У поглављу под насловом „Босна је консоцијација”, пишу:

Консоцијални аранжмани били су дио цијене за признање Босне. У интервјуу са једним од његових аутора, Питер В. Галбрајт, бивши амерички амбасадор у Хрватској у вријеме израде Дејтонског споразума, истиче да „без изричитих увјеравања у етничку подјелу власти на три главне групе, преговори не би ни почели, нити би били закључени”.

Другим ријечима: не само да су ови институционални аспекти Споразума били нужни за долазак до дејтонског рјешења, него су већ представљали компромис за босанске Хрвате и Србе.²

Да би ови сложени компромиси могли заживјети, било је очигледно да је широка аутономија морала бити дата сваком од два ентитета понаособ: Републици Српској и Федерацији, и кантонима у Федерацији. Ова анатомија захтијевала је строго ограничавање надлежности заједничких институција на нивоу БиХ.

С. Уставна структура БиХ, установљена Дејтонским споразумом, од суштинског је значаја за стабилност

Устав БиХ (Анекс 4. Дејтонског споразума) одржава стабилност и демократску власт у БиХ кроз федералну, двоентитетску структуру и различите механизме, који су пажљиво конципирани тако да заштите ентитете и три конститутивна народа БиХ. Устав задржава већину функција власти за ентитете и успоставља друге битне механизме, као што је могућност да се двотрећинском већином посланика из једног ентитета у Представничком дому стави вето на одређени пропис. Међу механизмима заштите сва три конститутивна народа налази се и трипартитно предсједништво БиХ и могућност да представници неког конститутивног народа изјаве да је закон деструктиван по његов витални национални интерес.

Осјетљивост, специфичност и значај овог политичког компромиса сликовито је описао судија Ђовани Бонело у свом издвојеном мишљењу у одлуци Европског суда за људска

¹ Holbrooke: Kosovo Independence Declaration Could Spark Crisis, Council on Foreign Relations, 5. децембар 2007. (доступно на cfr.org/kosovo/holbrooke-kosovo-independence-declaration-could-spark-crisis/p14968).

² CHRISTOPHER MCCRUDDEN AND BRENDAN O’LEARY, COURTS AND CONSOCIATIONS 24 (2013).

права у предмету *Сејдић и Финци против БиХ*. Дејтонска структура, каже Бонело, почива на подјели власти, разрађеној до најфинијих појединости, и уређује како ће три националности вршити подјелу власти у различитим представничким органима државе. „Дејтонски споразум дозирао је, педантношћу једног хемичара, прецизан национални однос у рецепту за мир“.³

II. Непоштовање дејтонског система

A. Бошњачке странке у БиХ одбијају да поштују дејтонску структуру БиХ

СДА и остале важније бошњачке политичке странке никада нису биле задовољне Дејтонским споразумом зато што желе централизовану унитарну државу у којој би Бошњаци, као најбројнији од три конститутивна народа, могли остваривати моћ без друга два. Неприхватање Дејтонског споразума од стране бошњачких политичких странака и даље је најозбиљнија препрека у изградњи БиХ као просперитетног и успјешног дома свих грађана. Непосредно након потписивања Дејтонског споразума, СДА и остале бошњачке странке, помогнуте незаконитим радњама високог представника, почеле су да нападају уставну подјелу надлежности, према којој већина надлежности припада ентитетима. Јасно су ставиле до знања да је њихов циљ потпуно укидање Републике Српске и увођење унитарног политичког система. Кандидат СДА за Бошњачког члана Предсједништва БиХ – који је и изабран на ту функцију - недавно је потврдио да је управо то циљ његове странке. Влада Републике Српске инсистира на враћању надлежности утврђених Споразумом, а посебно Уставом БиХ.⁴

B. Дејтонска структура промовише функционалну власт тако што на минимум своди политички сукоб; нажалост, не поштује се

Чак и ако оставимо по страни суштински услов владавине права, постдејтонска искуства у БиХ јасно показују да БиХ мора вратити надлежности из Дејтонског устава из чисто практичних разлога ефикасне и дјелотворне владавине. Проблеми у постизању консензуса на државном нивоу својствени су вишенационалном државном уређењу као што је БиХ. Према Уставу БиХ, међутим, то је требало да буде рјешив проблем. То је зато што је Уставом успостављен (кон)федерални систем који строго ограничава надлежности нивоа БиХ, чиме су на минимум сведене одлуке потребне на нивоу БиХ. Нажалост, Дејтонски уставни систем, конципиран тако да на минимум сведе могућност политичког конфликта, преокренут је наглавачке незаконитим настојањима да се изврши централизација којом би се та могућност максимално повећала. Неуставна централизација доводи до честих застоја и криза који су обиљежили власт на нивоу БиХ.

III. Високи представник централизовао је БиХ подржавајући бошњачке планове путем такозваних "бонских овлашћења" и тешким повредама људских права

³ *Сејдић и Финци против БиХ* [ВВ], бр. 27996/06 и 34836/06), ЕСНР 2009, издвојено мишљење судије Бонела, стр. 53

⁴ “СДА жели цијеловиту, демократску Босну”, Н1 ТВ, 15. јули 2018.

А. Очигледна незаконитост бонских овлашћења

Од Дејтонског споразума до данас, постепеним консолидовањем овлашћења на нивоу БиХ супротно Уставу, високи представник дао је бошњачким странкама оно што су тражиле. Прво је сам себи дао читав низ правно апсурдних овлашћења да влада и кажњава путем одлука, пренебрегавајући читав демократски систем успостављен дејтонским уставом. Затим, та диктаторска овлашћења искористио је за доношење диктаторских одлука - понекад формалних, а понекад неформалних - за централизовање власти на нивоу БиХ. Помоћу тзв. "бонских овлашћења", високи представник наметнуо је мноштво закона на нивоу БиХ, Федерације и Републике Српске, а чак преко 100 амандмана на уставе Републике Српске и Федерације. Увео је и вансудско кажњавање на стотине грађана БиХ, укинуо одлуку Уставног суда и забранио поступке којима се на било који начин оспорава било која његова одлука.

Видјети Прилог 1. овог извјештаја, у ком је наведен 461 закон и пропис које је одлуком донио високи представник, Прилог 2. који садржи текст 111 уставних амандмана проглашених одлуком високог представника, Прилог 3. са листом 249 вансудских казни које је наметнуо ОХР (гдје се неке односе на више лица) и Прилог 4. са листом 98 именована извршена одлуком високог представника. Подаци у овим прилозима узети су искључиво из ОХР-ових властитих јавно објављених евиденција.

Битно је подсјетити се да високи представник није наметнут БиХ, него је уведен међународним уговором познатим као Анекс 10. Дејтонског споразума, који су потписале Република Српска, Федерација и остали потписници Дејтонског споразум, а високи представник црпи овлашћења из тог уговора. Анекс 10. Дејтонског споразума не садржи ријечи ни фразе које би могле указати на постојање овлашћења за доношење обавезујућих одлука по БиХ, ентитете или њихове грађане. У ствари, код дефинисања законског овлашћења високог представника, у Анексу 10. користе се глаголи и изрази попут „прати“, „промовише“, „координира“, „олакшава“, „учествује на састанцима“, „извјештава“ и „усмјерава“.

Бивши британски амбасадор у БиХ Чарлс Крофорд, који је помогао у креирању „бонских овлашћења“, написао је: „Колико видим, бонска овлашћења *немају никакав стваран правни основ*. Изродила су се у међународно политичко блефирање у игри моћи, коју су високи представници узастопно умотавали у правнички језик да би цијела ствар изгледала импозантно и неизбјежно“.⁵ Слично томе, Метју Периш, бивши правник у ОХР-у, написао је да је изјава којом се уводе бонска овлашћења "правно потпуно неодбрањива".⁶ У детаљној правној анализи бонских овлашћења у *Гетингенском журналу међународног права* (Goettingen Journal of International Law), Тим Банинг (Tim Banning) дошао је до сличног

⁵ Charles Crawford, *Bosnia: the Bonn Powers Crawl Away to Die* (курзив додат).

⁶ Matthew T. Parish, *The Demise of the Dayton Protectorate*, 1 J. INTERVENTION AND STATEBUILDING, Special Supp. 2007. стр. 14.

закључка рекавши: "[Бонска овлашћења] не могу се квалификовати као законом дато овлашћење. Њихово постојање је моћно, али обмањујућа правна фикција".⁷

Поред тога што немају правни основ, присвојена диктаторска овлашћења високог представника очигледно су неподударна са људским правима грађана БиХ, као што су право на правично суђење по основу члана 6. Европске конвенције о људским правима и право на слободне изборе по основу члана 3. Протокола бр. 1 Европске конвенције. Штавише, тумачење Анекса 10. од стране високог представника неподударно је са другим изворима права, укључујући Устав БиХ, Међународни пакт о грађанским и политичким правима, чија је БиХ потписница. Тумачењем Анекса 10. на начин да му даје овлашћења владавине путем одлука, вансудског кажњавања и друга аутократска овлашћења, високи представник прекршио је обавезу тумачења у доброј вјери по основу Бечке конвенције о уговорном праву. Високи представник повремено тврди, погрешно, да високи представник има два засебна извора овлашћења: Анекс 10. и резолуције Савјета безбједности УН. Стварност је, међутим, да на Савјету безбједности никада нису усвојене никакве допуне овлашћења високог представника из Анекса 10, тако да су сви поступци високог представника који иду изван оквира Анекса 10. *ultra vires*.

В. Вансудска кажњавања

Важан инструмент који високи представник користи за централизацију БиХ је изрицање казни, ван суда, великом броју појединаца. Овим казнама извршена је чистка званичника који су одбили да се повинују његовим наредбама, а остали званичници су застрашивањем натјерани на послух. Поступајући без икаквог дужног процеса или права на жалбу, високи представник је смијенио или забранио рад у јавној служби готово 200 грађана БиХ. Приликом кажњавања, високи представник жртве ни на који начин није обавијестио о томе шта им се ставља на терет, нити који докази постоје против њих, није им дао право да се суоче са тужитељима, прилику да оповргну оптужбе, нити право жалбе.

Овакво вансудско кажњавање, како многи посматрачи закључују, представља кршење Европске конвенције о људским правима и Међународне конвенције о грађанским и политичким правима, које су обавезујуће међународно право и право БиХ. Пракса наметања вансудских казни против грађана БиХ без икаквог дужног процеса зарадила је оштру међународну осуду, између осталог осуду Парламентарне скупштине Савјета Европе и Венецијанске комисије. Након што је Уставни суд БиХ у својој одлуци из 2006. истакао да појединци морају имати могућност жалбе против вансудских казни донесених одлуком високог представника, високи представник одговорио је одлуком којом је поништио одуку Суда.

С. Централизација БиХ одлукама и присилом

Високи представник користио је "бонска овлашћења", понекад директно, понекад индиректно, да СДА и другим бошњачким странкама да оно што желе, при чему је систематски централизовао власт у Сарајеву супротно Уставу БиХ. Како Кризна група

⁷ Tim Banning, *The 'Bonn Powers' of the High Representative in Bosnia Herzegovina: Tracing a Legal Figure*, Goettingen Journal of International Law 6 (2014) 2, 259-302, стр. 302.

наводи: "Високи представник Педи Ешдаун наметнуо је законе којима су уведена широка нова овлашћења државе, понекад на рачун ентитета."⁸

Високи представник често је централизовао функције простом одлуком, нпр. као када је формирао Суд БиХ и Тужилаштво БиХ, или наметањем амандмана на уставе оба ентитета да би рашчистио пут за централизовано именовање судија и тужилаца. Високи представници креирали су и многе друге агенције на нивоу БиХ путем одлука, нпр. Регулаторну агенцију за комуникације, Јавни сервис БиХ и Високи судски и тужилачки савјет, и пренијели кључне надлежности са ентитета на нивоу БиХ. Влада Републике Српске је недавно пажљиво анализирао број агенција на нивоу БиХ које су формиране супротно структури и надлежностима из Устава БиХ. Има их - невјероватних - седамдесет.

Када високи представник није доносио одлуке којима је уводио промјене у прилог централизацији, издејствовао би их пријетњама и присилом усмјереним против изабраних званичника, нпр. као када је директно доставио Парламентарној скупштини закон којим је основана Обавјештајно-информативна агенција и наредио усвајање.⁹ У свом извјештају из 2003. године, Међународна кризна група наводи да високи представник „странама није дао никакву алтернативу“, осим да усвоје његов закон „ако желе да уживају у задовољствима преосталог мандата“.¹⁰ Како је високи представник Педи Ешдаун недавно признао у свједочењу пред Парламентом Велике Британије, требало је „доста завртања руку“ да би политичари БиХ прихватили мјере које су ишле „изван Дејтона“.¹¹ Помињући европског комесара за спољне односе Криса Патена и генералног секретара НАТО-а генерала Џорџа Робертсона, Ешдаун је рекао: „И користили смо их прилично брутално“.¹²

Високи представник формирао је и Управу за индиректно опорезивање (УИО) користећи сличне методе. Према Уставу БиХ, надлежност за индиректно опорезивање лежи на ентитетима, не на нивоу БиХ. Међутим, УИО је формирана како би нивоу БиХ могао да остварује овлашћења над индиректним опорезивањем да би се приходи могли додијелити прво нивоу БиХ, а затим ентитетима, и то у износу који преостане. На овај начин, УИО све од тада користе Бошњаци за неправичну прерасподјелу средстава од грађана и институција Републике Српске (и Хрвата у Федерацији) ка платама непотребних службеника на нивоу БиХ, које чине углавном Бошњаци, и ризници институција на нивоу БиХ којима управљају.

Године 2014, Кризна група је рекла да се „образац међународно спонзорисане изградње државе без општег прихватања на локалном нивоу стално понавља. Произведена је „поплава“ нових агенција, од којих многе имају просторије и запослене, али не и јасне

⁸ [International Crisis Group, *Bosnia's Future*, 10. јули 2014](#) („Извјештај МКГ из 2014“), стр. 27.

⁹ *Budžetu Marina Caparini, Security Sector Reconstruction: Western Balkans* у ALAN BRYDEN AND HEINER HEINER HÄNGGI, EDS., REFORM AND RECONSTRUCTION OF THE SECURITY SECTOR, 143, 153 (2004).

¹⁰ International Crisis Group, *Bosnia's Nationalist Governments: Paddy Ashdown and the Paradoxes Of State Building*, 22. јули 2003, стр. 38.

¹¹ Свједочење је доступно на адреси: <http://www.parliamentlive.tv/Event/Index/a4551237-3e0f-4c02-afbe-8c0cefa94948>.

¹² *Id.*

здатке, тако да су урадиле мало или ништа¹³. Ради илустрације незадрживе централизације БиХ, број запослених у институцијама БиХ порастао је са мање од 3.000 у 2000. години на више од 22.000 у 2015. години.

D. Високи представник спријечио је све облике ревизије и одговорности

У свом испуњавању програма бошњачких странака чији је циљ централизација надлежности на нивоу БиХ, високи представник спријечио је сваку ревизију и одговорност за своје поступке тако што је обезбиједио доминацију у Уставном и другим судовима у БиХ.

1. Исполитизовани Уставни суд поуздано подржава неуставну централизацију

Уставни суд није независан од високог представника; то је учинило немогућим успјешно оспоравање његове неуставне централизације БиХ. Примјер формирања Суда БиХ од стране високог представника је поучан. Уставни Суд БиХ, како наводи Кризна група, „додјељује питања правосуђа ентитетима, осим државног Уставног суда“¹⁴. Пренебрегавајући ову чињеницу, високи представник је одлуком из 2000. године донио закон о формирању Суда БиХ. Упркос очигледној неуставности, Уставни суд је подржао закон одлуком донесеном гласовима 5:4, зато што су три стране судије Уставног суда гласале као блок заједно са двојицом бошњачких судија, и заштитиле креацију високог представника. Један од тих судија касније је писао да је постојао „прећутан договор између Суда и високог представника да Суд . . . увијек потврђује меритум његових закона . . .“¹⁵

Године 2010, Недим Адемовић, бивши шеф кабинета предсједника Уставног суда изјављује да је „уставноправни развој био искључиво посљедица међународног интервенционизма“¹⁶. Похвалио се да је „Уставни суд БиХ једна од најуспјешнијих институција и пројеката у БиХ. Уставни суд БиХ дао је легитимитет многим наметнутим законима, успостављао је баланс између суверенитета БиХ и међународне управе“¹⁷. Према Адемовићу, „уставноправно уређење не одговара формалном уставном тексту. Оно се интензивно развијало и мијењало од Дејтона до данас, а уставни текст није пратио ове промјене“¹⁸.

Високи представник чак је издао одлуку којим једнострано смјењује два лица именована у Уставни суд из Републике Српске. Међутим, најеклатантнији примјер продорног уплитања високог представника у Уставни суд је његова одлука из 2006. године - која је и даље на

¹³ Извјештај МКГ за 2014, на стр. 28.

¹⁴ Извјештај МКГ из 2014. стр. 27. (фусноте изостављене).

¹⁵ JOSEPH MARKO, FIVE YEARS OF CONSTITUTIONAL JURISPRUDENCE IN BOSNIA AND HERZEGOVINA, *European Diversity and Autonomy Papers* (јули 2004), стр. 17. и 18. (курзив додат).

¹⁶ Интервју са Надимом Адемовићем, *Ослобођење*, 24. април 2010.

¹⁷ *Id.*

¹⁸ *Id.*

снази - којом је забрањен сваки поступак пред Уставним или било којим другим судом који "на било који начин оспорава једну или више одлука високог представника".¹⁹

Посљедња одлука у којој је Уставни суд подржао неуставну централизацију донесена је у јулу 2017. године, када је потврђена неуставна наредба Суда БиХ да се власништво над имовином пренесе са Републике Српске на БиХ. Одлука је супротна Споразуму о сукцесији из 2011. године и пракси страна које је спроводе. Овом одлуком оспорена је и одлука самог Уставног суда из 2012. године, према којој подјела државне имовине „још увијек није ријешена” и да искључиву надлежност за подјелу државне имовине има Парламентарна скупштина, при чему мора „узети у обзир интересе и потребе ентитета”.²⁰

2. Доминација високог представника над другим судовима

Високи представник тешко је нарушио независност судова у БиХ. При том, срушио је владавину права у БиХ и умањио легитимитет њених судова. Сарајевски Хелсиншки комитет за људска права у БиХ осудио је правосудне "реформе" високог представника и међународне заједнице, које су - далеко од тога да су обезбиједиле судску независност - учиниле правосуђе зависним од страних службеника. Комитет закључује: „Са великим жаљењем претпостављамо да ће правосуђе и даље бити зависно од међународне заједнице, која ће надzirати рад све и једног судије и тужиоца у наредном периоду”.²¹ У свом извјештају из 2005. године, Институт за извјештавање о рату и миру, лондонска невладина организација, написала је: „Међународни службеници, правници и стручњаци за право . . . жалили су се [Извјештај о балканској кризи] о степену умијешаности ОХР-а у свакодневно функционисање судова и апеловали да високи представник попусти свој челични стисак нас институцијама правосуђа у БиХ”.²²

Високи представник наређивао је судовима у цијелој БиХ да издају одлуке према његовој вољи. Како је већ речено, високи представник забранио је сваки поступак који „на било који начин оспорава било коју одлуку високог представника”.²³

Други примјер уплитања високог представника у одлуке нижих судова је када је Мисија УН у БиХ прогласила 793 службеника полиције непогоднима за обављање полицијских послова и изрекла им доживотну забрану - без икаквог саслушања - рад у полицијској служби.²⁴ Када су десертификовани службеници оспорили забрану пред судом, неки судови прво су

¹⁹ ОХР, Наредба о спровођењу Одлуке Уставног суда Босне и Херцеговине у апелацији Милорада Билбије и др. бр. АП-953/05, 23. март 2007. (курзив додат).

²⁰ Уставни суд БиХ, У-1/11, Одлука о допустивости и меритуму, 13. јули 2012. године, пар. 84.

²¹ Хелсиншки комитет за људска права у Босни и Херцеговини, Извјештај о стању људских права у Босни и Херцеговини - анализа за период јануар - децембар 2003 ("Извјештај Хелсиншког комитета из 2003. године").

²² Аида Суње, *Courting Controversy in Bosnia*, Institute for War and Peace Reporting, BCR Issue 562, 2. август 2005.

²³ Наредба у предмету Билбија, 2007.

²⁴ European Stability Initiative, *On Mount Olympus*, 10. фебруар 2007 ("На Олимпу"), 1.

прогласили је незаконитом, између осталог и зато што према законима БиХ међународна десертфикација није могла бити основ за раскид радног односа.²⁵ Међутим, ОХР није дозволио да судови одлучују у овим предметима. Високи представник Педи Ешдаун је судовима послао инструкцију да имају да прихвате десертфикацију упркос очигледној незаконитости. У свом годишњем извјештају о стању људских права у 2003. години, Хелсиншки комитет БиХ осуђује овај напад на независност институција правосуђа назвавши га само једним од многих примјера "очигледне зависности" судова од одлука и мишљења међународне заједнице у БиХ.²⁶

Како Хелсиншки комитет за БиХ објашњава, „*било би тешко замислити да било који судија у Босни и Херцеговини, чије именовање зависи од тијела какав је Високи судски и тужилачки савјет који је формирала међународна заједница, донесе одлуку која би била другачија од оне која се препоручује у писму високог представника*“.²⁷

Један од начина на које је високи представник преузео контролу над правосуђем и подрио његову независност била је смјена неколико стотина судија по кратком поступку. Године 2002, високи представник наредио је да све судије и тужиоци ентитета - укључујући судије којима је након опште ревизије из 2000. године дат доживотан мандат - морале су да одступе и поново се пријаве на свој положај. У ствари, високи представник је по кратком поступку смијенио неколико стотина судија - укључујући и судије са доживотним именовањем - а да се није удостојио ни да им омогући саслушање. Високи представник игнорисао је снажно противљење Савјета Европе овој потпуној чистки у правосуђу. Очигледан и, јасно је, жељени резултат опште смјене судија и тужилаца био је натјерати новоименоване судије и тужиоце да се повинују жељама високог представника, од чијег испуњења би им зависео наставак каријере.

3. Високи представник формирао је Високи судски и тужилачки савјет да би успоставио контролу над судским именовањима

Те 2002. године, да би учврстио контролу над правосуђем у цијелој БиХ, високи представник увео је систем именовања и дисциплинског гоњења судија и тужилаца који му је дао доминантан утицај над овим процесом, чиме је додатно ослабљена судска независност. Високи представник незаконито је преузео контролу над процесом судијских именовања и за новоформирани Суд БиХ и за ентитетске судове путем низа одлука којима је формиран систем Високог судског и тужилачког савјета (ВСТС). Систем, како га је високи представник у почетку замислио, чинили су високи судски и тужилачки савјети за сваки ентитет и један за ниво БиХ. Високи представник именовао је све првобитне чланове сва три ВСТС²⁸ и вршио је сва именовања чланова ВСТС до истека "прелазног периода", тј.

²⁵ *Id.* стр. 16.

²⁶ Извјештај Хелсиншког комитета за 2003. годину.

²⁷ *Id.* (курзив додат).

²⁸ ОХР, Одлука о именовању планова високих судских и тужилачких савјета. 6. август 2002. године

до 31. маја 2004. године.²⁹ Током овог "прелазног периода", ВСТС су били изузетно значајни јер су бирали све судије у ентитетима у процесу у ком су све судије прво биле удаљене са дужности и приморане да се поново кандидују на своја мјеста. Од "прелазног периода" до данас, високи представник не престаје да манипулише именованима судија и тужилаца.

Чак су и два ентитетска савјета, која је основао и њима доминирао високи представник трансформисана - по наређењу високог представника - у један високи судски и тужилачки савјет на нивоу БиХ, тако да данас постоји само један савјет. Супротно Уставу БиХ и пракси федералних демократија у свијету, систем високог судског и тужилачког савјета, који је наметнуо високи представник, институцијама Републике Српске не даје апсолутно никакву улогу у именовању њених судија и тужилаца. Доминација високог представника над процесом избора судија и тужилаца - и кроз именовања која је вршио и кроз систем ВСТС који је успоставио - озбиљно компромитује независност судова у цијелој БиХ.

4. Незаконито проширивање кривичне надлежности

Створивши правосуђе које може контролисати, високи представник га је искористио за додатно слабење уставног ауторитета и аутономије ентитета. Недуго након њиховог формирања, Суд БиХ и Тужилаштво БиХ почели су да незаконито проширују своју надлежност на спровођење кривичног права ентитета и настављају ову праксу и данас. То чине експлоатисањем нејасних одредби члана 7(2) Закона о Суду БиХ - који је написао и одлуком наметнуо високи представник - или неодрживим тумачењем члана 23(2) Закона о кривичном поступку БиХ. Званичници и стручњаци ЕУ слажу се са Владом Републике Српске у томе да судска пракса Суда крши европске стандарде о правној сигурности и начело природног судије. Бошњаци су до сада спријечили сва настојања да се Закон о суду БиХ измијени, иако је јасно да се Закон мора мијењати да би се обезбиједило поштовање ових европских стандарда.

Високи представник је подрио подјелу власти, чиме је омогућио да, користећи их као политичко оружје, Суд БиХ и Тужилаштво БиХ, који су под бошњачком контролом, неоправдано истражују и гоне српске и хрватске званичнике. У готово универзалне одредбе европског права којима се штити подјела власти и спречава злоупотреба овлашћења спадају закони којима се високопозиционираним изабраним и именованим функционерима даје адекватан и услован имунитет и неповредивост у погледу кривичног и грађанског гоњења. Нажалост, одлуке високог представника драстично су смањиле тај имунитет у БиХ и ентитетима, између осталог и путем измјена устава ентитета који су уређивали имунитет слично уставима већине демократских држава. Тиме је високи представник укинуо кључни заштитни механизам против политички мотивисаних истрага и поступака који озбиљно нарушавају основне институције власти ентитета, ограничавају уставна овлашћења, онемогућавају функционалну управу и генерално слабе ентитете. Посљедишно, високи представник је Тужилаштву БиХ умногоме олакшао злоупотребу тужилачких овлашћења

²⁹ Alexander Mayer-Rieckh, *Vetting to Prevent Future Abuses*, у ALEXANDER MAYER-RIECKH AND PABLO DE GREIFF, EDS., JUSTICE AS PREVENTION (2007) 180, 197.

из политичких разлога, што је озбиљан проблем и данас. О примјерима тужилачке злоупотребе биће више ријечи у дијелу V.B.

Е. Исти они уставни механизми заштите који је требало да блокирају централизацију БиХ сада Бошњацима омогућавају да блокирају нужне реформе са циљем враћања дејтонске структуре

Посљедњих година, подршка Управног одбора ПИК-а бонским овлашћењима је пала због општеприхваћеног става да су незаконите. Посљедично, високи представник престао је да доноси одлуке на основу овог наводног овлашћења. Нажалост, велика штета демократији, владавини права и пажљиво конципираној дејтонској структури већ је учињена. Године централизовања БиХ путем одлука високог представника и присиле оставиле су траг који је веома тешко поништити редовним реформским напорима. Једна одредба Устава БиХ налаже да се сви закони доносе гласовима најмање једне трећине посланика Представничког дома из сваког ентитета. Друга одредба омогућава већини бошњачких, српских и хрватских посланика да одређени законски пропис прогласе штетним по витални интерес свог народа. Ови механизми заштите имали су за циљ да спријече управо оне деструктивне промјене које је високи представник учинио у уставној и политичкој структури БиХ. Међутим, данас ови механизми, у суштини, бошњачким странкама дају право вета на било који закон чији је циљ враћање дејтонске структуре. Управо због дејтонских механизма заштите које је високи представник заобишао у наметању централизације, сада је заустављање централизације изузетно тешко зато што бошњачке политичке структуре сматрају да је централизација надлежности неповратна упркос непостојању уставног основа.

IV. Избори у БиХ морају бити одржани без страног уплитања

Иако високи представник више нема политичку моћ да путем одлука управља БиХ, неке земље и даље се мијешају у унутрашња питања БиХ, између осталог и уплитањем у изборе. Грађани БиХ, као и грађани демократских држава у свијету, морају имати могућност да изаберу своје лидере без уплитања страних сила. Страно уплитање у изборну политику државе пријети слободним и фер изборима на којима почива представничка демократија. Такво уплитање такође би било супротно домаћим законима и међународном правном начелу неуплитања. БиХ, као и друге државе, има "неотуђиво право да изабере свој политички, економски, друштвени и културолошки систем без уплитања било које друге државе".³⁰

У цијелом свијету, све више расту бојазни у погледу страног уплитања у изборе, а демократске владе предузимају мјере са циљем да га спријече. На примјер, 28. јуна ове године, Аустралија је усвојила пакет закона који су усмјерени на страног уплитање у државна питања и у којима се постављају исцрпни услови у погледу регистрације и објелодањивања информација о активностима које се реализују у име страних принципала; за непријављене активности са циљем уплитања у демократске процесе предвиђена је казна затвора у трајању од 20 година. Шведска је недавно формирала нову агенцију, чији

³⁰ Декларација о начелима међународног права у погледу пријатељских односа и сарадње међу државама, Резолуција Генералне скупштине 2625 (XXV) (1970).

је задатак заштита предстојећих избора у земљи од уплитања страних влада.³¹ Након америчких избора 2016. године, Амерички конгрес усвојио је закон којим је основан Центар за глобално ангажовање. Наводи америчких власти у погледу настојања Русије да се умијеша у америчке изборе привукли су значајну пажњу. Међутим, према недавном писању *Њујорк тајмса*, Сједињене Америчке Државе често се уплићу у стране изборе, на примјер у изборе у Србији 2000. године.³²

Нажалост, данас смо свједоци таквог уплитања у БиХ. На примјер, у очигледном настојању да утиче на октобарске изборе у БиХ, Стејт департмент је увео санкције Николи Шпирићу, посланику у Представничком дому БиХ свега 28 дана прије избора, и то на основу нејасне оптужбе за корупцију за коју Шпирић никада није оптужен.³³ Шпирић је потпредсједник СНСД-а, партије која је на челу коалиције која чини садашњу Владу Републике Српске, а против чијих лидера Америчка амбасада у БиХ изричито изражава противљење.

Страно уплитање у изборе у БиХ пријети да подрије демократију у БиХ. Уплитање је и директно и индиректно, а долази и из страних амбасада. Овогодишњи избори нису били изузетак. Међутим, треба поменути једну посебну праксу која је овај пут виђена.

А. Страни утицај на медије и изборе у БиХ

У Дијелу III Деветнаестог извјештаја Републике Српске Савјету безбједности Уједињених нација из априла 2018. године, Влада Републике Српске констатује да су знатна страна средства дозначена медијима у БиХ, нарочито током ове изборне године, а која нису транспарентна и изазивају велику забринутост.³⁴ Како је објашњено у Извјештају, нарочито је значајно то што Америчка влада издваја значајне ресурсе за финансирање медија у БиХ још од краја рата 1995. године. Иако се као сврха овог финансирања често наводи помоћ независним медијима и квалитетном новинарству, његов утицај на локалну политику је контроверзан. Од завршетка рата до данас, америчка влада дала је преко 100 милиона америчких долара медијима у БиХ, што је вјероватно највећа америчка помоћ медијима по глави становника. Ова средства углавном се усмјеравају преко Агенције за међународни развој (USAID) и Стејт департмента путем америчке амбасаде у Сарајеву.

ОХР такође игра улогу у праћењу финансирања и администрирања медијских организација и институција у БиХ. Сједињене Америчке Државе, путем ових програма, сваке године дају на милионе долара изабраним медијским организацијама којима се дају посебни задаци.

³¹ *Sweden warns of 'certain foreign powers' meddling in the 2018 election*, THELOCAL.SE, 22. фебруар 2018.

³² Scott Shane, *Russia Isn't the Only One Meddling in Elections. We Do It, Too.*, NEW YORK TIMES, 17. фебруар 2018.

³³ Public Designation of Nikola Spiric Under Section 7031(c) of the Department of State, Foreign Operations, and Related Programs Act of 2018, U.S. Department of State, 10. септембар 2018.

³⁴ Деветнаести извјештај Владе Републике Српске СБУН је доступан на интернет-страници Владе Републике Српске www.vladars.net/eng/Documents/RS's%2019th%20Report%20to%20UNSC.pdf.

Како је агенција USAID и сама признала, САД очекују да се овим средствима утиче на локалну политику, укључујући изборе.

Иако су позиви на акутно праћење страног утицаја на изборе у свијету све бројнији, у предизборном периоду избора у БиХ у јесен 2018. године, процјена америчке финансијске подршке показује оштар раст, који је забиљежен прошле године, а настављен и 2018. Америчко финансирање медија у БиХ поставља озбиљна питања о додатном страном политичком утицају на слободне и правичне изборе у БиХ у пресудној изборној години.

У периоду 2017-2018, амерички Стејт Департмент и USAID покренули су најмање три велика програма финансирања, која су претежно намијењена медијима у БиХ, а чија укупна вриједност прелази 12 милиона долара.³⁵ Уз то, поред иницијатива које у БиХ покрећу различите националне владе, стране владе такође финансирају медијске куће, чиме се подрива независност медија и обезбјеђује још једно средство за утицај на изборе и изборну политику.

В. САД треба да објелодане сва дозначена средства и њихову намјену и престану да их користе за утицај на изборе

Многи примаоци средстава страних земаља у БиХ имају снажне везе са политичким странкама и лидерима. Свима који су упознати са ситуацијом у БиХ биће сасвим јасно да је значајно финансирање медија и невладиних организација у БиХ проблематично због политичког утицаја који се овим средствима остварује.

У свјетлу садашње политичке климе у БиХ, сва страна средства треба додјелјивати на савршено транспарентан начин. Одговорност је нарочито значајна када се узме у обзир огроман износ средстава које су дале Сједињене Америчке Државе и друге земље и недвосмислен историјат противправног страног уплитања у БиХ. То је у интересу грађана БиХ који заслужују да буду у потпуности информисани о финансирању медија. Исто тако, то би требало да буде у интересу и грађана чијим се порезом плаћају акције чији је циљ уплитање у изборе једне европске земље. Заиста, садашња нетранспарентност ових процеса, у коначном, подрива један од основних прокламованих циљева ових средстава, а то је враћање повјерења у медије и институције. Све државе треба у потпуности да објелодане средства која су дале медијима у БиХ и престану да та средства користе са циљем утицаја на изборе. Упркос инсистирању из Републике Српске, уочи избора, да све државе објелодане све податке, није објављен ниједан.

У. Лоши резултати и противправни поступци власти на нивоу БиХ у којој доминирају Бошњаци, пошто је акумулирала велика овлашћења, истичу опасности незаконите централизације

А. У заједничким институцијама влада растрошност, злоупотреба и неефикасност

³⁵ Ту спадају: Програм помоћи медијима на Балкану (БМАП), Програм УСАИД-а за медије у БиХ и Програм мањих грантова Комисије за демократију.

Здружени напори високог представника - подударни са програмским приоритетима бошњачких странака - да централизује власт у Сарајеву довели су до невјероватне административне растрошности и неефикасности. Кризна група сматра да се „образац међународно спонзорисане изградње државе без општег прихватања на локалном нивоу стално понавља. Произведена је „поплава“ нових агенција, од којих многе имају просторије и запослене, али не и јасне задатке, тако да су урадиле мало или ништа“. Чак се и у извјештају савјетника високог представника Инцка каже да се отприлике 60% буџета институција БиХ „троши на одржавање нефункционалног или неефикасног апарата власти“.³⁶ Како је већ речено, број запослених у институцијама БиХ порастао је са мање од 3.000 у 2000. на преко 22.000 у 2015. години.

В. СДА користи Тужилаштво БиХ против својих политичких противника

Као што је већ објашњено, високи представник је посљедњих година престао да доноси одлуке на основу наводних "бонских овлашћења" пошто више не уживају подршку међународне заједнице. Ово је натјерало СДА да се, у својим настојањима да подрије Републику Српску, све више ослања на незаконито формиране централне институције. Тужилаштво БиХ је најбољи примјер тога. Тужилаштво БиХ слиједи дугогодишњи образац доношења истражних и тужилачких одлука којима удовољава жељама СДА. Чак је и замјеник шефа америчке мисије Николас М. Хил 2015. године примијетио да се „генерално сматра да је главни тужилац под великим утицајем бошњачких политичких снага“ и да постоје „притужбе да тужилаштво има превише тврдокорних сљедбеника СДА“.³⁷

Да наведемо посљедњи примјер: јула 2017. године, Тужилаштво БиХ поднијело је нечувену политичку тужбу против четири члана Комисије за спровођење референдума Републике Српске за наводно неспровођење одлуке Уставног суда. Тешко да би се могао замислити еклатантнији примјер селективног гоњења. Тужилаштво никада раније није никога оптужило за неспровођење неке одлуке Уставног суда упркос чињеници да од 2004. године до данас, различити органи власти у БиХ нису извршиле 91 одлуку тог суда. Са материјалног становишта, оптужбе против чланова Комисије за спровођење референдума биле се без основа, као што је судија за претходно саслушање Суда БиХ прихватио одбацивши оптужницу.

Године 2016. године, СДА је покушала да процесуира предсједника Додика на основу лажних навода да је прекршио одлуку Уставног суда. Главни тужилац издао је позив предсједнику Додик у саслушање и навео да ће истрага против њега због референдума бити „приоритет“. Стварни разлог позива и „приоритета“ који му је приписан је уплитање у локалне изборе, који су се одржавали за мање од недјељу дана. У јулу 2017. године, Тужилаштво БиХ коначно је одустало од истраге против предсједника Додика због „недостатка доказа“.³⁸ Међутим, свега три дана касније, појавила се вијест да је Тужилаштво БиХ покренуло истрагу на основу неутемељене оптужбе Бакира Изетбеговића,

³⁶ Јасна Јелисић, *Босна и Херцеговина* у FREEDOM HOUSE, NATIONS IN TRANSITION 2011, 125, 126.

³⁷ Nicholas M. Hill, *Moving Beyond Narrow-Minded Politics*, МРЕЖА ЗА ИЗГРАДЊУ МИРА, 8. јули 2015.

³⁸ Саопштење за јавност Тужилаштва БиХ, 14. јули 2017. године.

предсједника СДА, да се предсједник Додик служио „говором мржње“ на комеморацији 7. јула.³⁹

Тужилаштво БиХ стално слиједи исти образац истрага и процесуирања политичких противника СДА упркос немогућности да докаже чињење кривичног дјела. У примјере овог обрасца, поред наведених, спадају неуспјели процес против Живка Будимира (Хрвата), предсједника Федерације и неуспјели процес Мирка Шаровића (Србина), садашњег министра спољне трговине и економских односа на нивоу БиХ, као и поновљени неуспјели процеси против Драгана Човића (Хрвата), садашњег члана Предсједништва БиХ.⁴⁰ Ова тактика често резултира - а то је и намјера - смјеном или уклањањем са функције лица које је мета Тужилаштва БиХ, да би касније било ослобођено сваке кривице.

С. Тужилаштво БиХ штити политичаре из СДА од истрага за ратне злочине

Поред процесуирања политичких противника СДА, Тужилаштво БиХ вјерно штити политичаре СДА од истрага за ратне злочине.

У слиједу догађаја који је изузетно узнемирио Србе у БиХ, мјесто бошњачког члана Предсједништва БиХ освојио је кандидат СДА Шефик Џаферовић, који је доказано повезан са најужаснијим ратним злочинима одреда Ел муцахид над Србима. Током рата деведесетих, припадници Ел муцахида, редом страни цихадисти, редовно је мучио српске заробљенике и одрубљивао им главе. У пресуди *Расим Делић* из 2008. године, МКСЈ утврдио је да је Ел муцахид починио раширене и садистичке ратне злочине против Срба, као што је убиство 52 српска заробљеника у логору Каменица 1995. године.

Докази које је Тужилаштву БиХ поднио бивши потпредсједник ФБиХ и бивши члан СДА Мирсад Кебо говоре да је Џаферовић био саучесник у ратним злочинима одреда Ел муцахид. Током рата, Џаферовић је био начелник Центра служби безбједности Зеница, који је служио као штаб одреда Ел муцахид.

Кебин доказни материјал, на примјер, садржи документе који показују да је Џаферовић био удаљен свега десетак метара када је припадник одреда Ел муцахид одрубљивао главу српском цивилу у Возући.⁴¹ У једном документу, „службеној забиљешци“ Станице јавне безбједности Зеница, који носи датум 18. август 1994. године, каже се:

На улазу у Возућу заустављени смо на војном пункту и речено нам је да мало причекамо јер су, како су нам рекли, *припадници јединице Ел муцахид ухватили неког Србина на спремају да га ликвидирају*. Пратили смо начелника ЦСБ Зеница Џаферовић Шефика, био је присутан командант Трећег корпуса генерал

³⁹ Игор Спаић, *Bosnian Serb President in 'Hate Speech' Probe*, BALKAN INSIGHT, 18. јули 2017.

⁴⁰ О овим предметима детаљније смо говорили у дијелу IV(C)(2) Седамнаестог извјештаја Републике Српске Савјету безбједности УН.

⁴¹ Кебо: Џаферовић и Махмуљин били 10 метара од мјеста ликвидације српског цивила, ДНЕВНИ АВАЗ.

Махмуљин, као и командири полиције Алић Касим и Ибраковић Кемал.⁴²

Документи показују да је Центар служби безбједности Зеница, на чијем челу је био Џаферовић, била задужена за праћење активности Ел муцахида у том подручју. У једном документу Министарства унутрашњих послова БиХ види се да Министарство наређује Центру служби безбједности да припреми „списак кривичних и других дјела почињених у зони одговорности 3. и 7. корпуса и Центра служби безбједности у Зеници, гдје су припадници јединице Ел муцахид и њихове везе наведени као починиоци“. Џаферовић је, дакле, био одлично упућен у активности Ел муцахида, укључујући и ратне злочине, у зони одговорности његове полицијске станице. Упркос сазнањима о злочинима Ел муцахида, Џаферовић није учинио ништа да из заустави, а припадницима тог одреда је чак и помагао.

У једном обавјештајном извјештају Центра служби безбједности констатује се „велики број захтјева за држављанство [БиХ]“ које подносе припадници Ел муцахида и каже да „власти брине да они користе држављанство БиХ да прикрију свој стварни идентитет . . .“. Међутим, документи показују да је захтјеве за припаднике Ел муцахида у којима траже држављанство БиХ писао Џаферовић.

Џаферовићев однос са Ел муцахидом не треба да изненађује с обзиром на тијесне везе његове странке са цихадистима, о чему више говоримо у дијелу VII.A. Упркос доказима Џаферовићевог саучесништва у злочинима Ел муцахида, 11. марта 2015. године Тужилаштво БиХ објављује да чак неће ни покренути истрагу на основу оптужујућих доказа.

Шефик Џаферовић није једини лидер СДА ког институције правосуђа БиХ штите од оптужби за ратне злочине. Када је Државна агенција за истраге и заштиту БиХ (СИПА) ухапсила, у вези са ратним злочинима, Шемсудина Мехмедовића, члана СДА и посланика у Представничком дому БиХ повезаног са муцахединима, Тужилаштво БиХ, уз подршку Суда БиХ, успјешно је искористило систем кривичног правосуђа и оптужило и склонило директора СИПА-е, те блокирало истрагу и процесуирање.

Током рата, Мехмедовић је био начелник полиције у једном од кључних центара дјеловања Ел муцахида. 1996. године, *The Guardian* описује Мехмедовићев однос са муцахединима:

Исламски борци дјелују као нека паравојна гарда Изетбеговићеве муслиманске и све израженије националистичке Странке демократске акције [СДА]. Извори говоре да су нарочито блиски са Шемсудином Мехмедовићем, главним полицијским функционером у регији и утицајном тврдолинијашу у Изетбеговићевој странци.

Мехмедовић пази и штити те људе као дио плана да се оснују резервне снаге да тероришу потенцијалне политичке опоненте,

⁴² Службена забиљешка Станице јавне безбједности Зеница, 18. август 1994. године.

малтретирају Србе и Хрвате и врше притисак на муслимане који не подржавају Изетбеговића, кажу локални званичници.⁴³

Током 2009. године, Тужилаштво БиХ покренуло је истрагу против Мехмедовића и других, у вези са незаконитим хапшењем и злостављањем на стотине цивила српске националности у Тешњу, гдје је Мехмедовић обављао функцију начелника полиције. Међутим, Тужилаштво БиХ је потом почело да опструише истрагу да би, коначно, 2018. године, истага била у потпуности обустављена.

Дана 19. јула 2013. године, Државна агенција за истраге и заштиту (СИПА) хапси Шемсудина Мехмедовића у вези са ратним злочинима против цивила српске националности. Међутим, након Мехмедовићевог хапшења, Тужилаштво БиХ одмах наређује да се пусти на слободу. Такође одбија рутински захтјев СИПА-е за претрес одређених локација у вези са предметом, што је, према тврдњама СИПА-е, био потез без преседана у историји њених истрага ратних злочина.

Након Мехмедовићевог хапшења, Тужилаштво БиХ, уз помоћ Суда БиХ, успјешно користи кривичноправни систем као оружје за напад и смјену директора СИПА-е Горана Зубца. Недуго након Мехмедовићевог хапшења, на интернет страници Тужилаштва БиХ почели су да објављују пријетње и жучне нападе против главног тужиоца Зубца. Затим, у мјесецу јуну 2014, Тужилаштво БиХ подиже отворено политичку оптужницу против Зубца на основу навода да није спријечио оштећење државних објеката током фебруарских немира у градовима ФБиХ. Наглашавајући политичку природу оптужнице против Зубца и утицај СДА на Тужилаштво БиХ, бошњачки члан Предсједништва БиХ, Бакир Изетбеговић, августа 2014. године изјављује, „ми ћемо њега вјероватно послати у затвор“.⁴⁴ Суд БиХ осуђује Зубца, на основу дубиозне оптужбе, на условну казну од годину дана затвора. У августу 2015. године, на основу ове одлуке, Савјет министара БиХ смјењује Зубца са функције. СДА је успјешно искористила Тужилаштво БиХ да заустави истрагу за ратне злочине против једног од својих и склони незгодног директора СИПА-е.

D. Дискриминација српских жртава ратних злочина у институцијама правосуђа на нивоу БиХ мора престати

Правда, људска права и помирење налажу да се ратни злочини казне без обзира на ентитичку групу или политичке везе починилаца и жртава. Нажалост, Тужилаштво БиХ већ годинама слиједи исти образац дискриминације српских жртава ратних злочина. Један бивши међународни савјетник у Тужилаштву БиХ рекао је, 2012. године, да многи тужиоци оклијевају када је ријеч о процесуирању Бошњака за злочине против Срба и да такве предмете не прате енергично. Свега неколико Бошњака је осуђено за ратне злочине над Србима - упркос 7.480 српских жртава према процјени Међународног кривичног суда за бившу Југославију - а ниједан није осуђен за злочине против човјечности.

У својим извјештајима, Република Српска даје велики број примјера којима доказује да институције правосуђа на нивоу БиХ идентификоване починиоце ратних злочина против

⁴³ John Pomfret, *Iranians Form 'Terror Force' in Bosnia*, THE GUARDIAN, 9. јули 1996.

⁴⁴ *Изетбеговић: СДА мора „добро побједити“ на изборима*, ОСЛОБОЂЕЊЕ, 27. август 2014.

српских цивила не приводе правди. У овом извјештају, детаљније се говори о већ наведеним примјерима, гдје институције правосуђа на нивоу БиХ штите политичаре из СДА од истраге и гоњења за ратне злочине. Други слични примјери обухватају следеће:

- СДА чврсто штити од правде Насера Орића, главног бошњачког ратног заповједника у подручју Сребренице у рату. Године 1995, Орић се хвалисао западним репортерима о звјерствима у подручју Сребренице показујући им видео-записе на којима се виде српска тијела и одсјечене главе. Упркос обимним доказима у посједу Тужилаштва БиХ који Насера Орића и његове подређене повезују са низом тешких ратних злочина у подручју Сребренице, Тужилаштво је оптужило само Орића - 20 година након рата - за убиство три српска ратна заробљеника. Године 2017. године, Суд БиХ ослобађа Орића упркос свједочењу очевидаца, уз остале доказе, да га је управо он починио. У јуну 2018. године, Апелационо вијеће Суда БиХ поништава ослобађајућу пресуду и налаже поновно суђење. Међутим, „извор близак Суду БиХ“ рекао је Независним новинама да не очекује да ће Орић бити осуђен ријечима: „Одлука да Орић буде ослобођен донесена је давно на политичком нивоу“.
- Тужилаштво БиХ никога није привело правди за масакр на Никољдан, 19. децембра 1992. године, када је у Јошаници убијено 56 српских цивила. Нико није приведен правди упркос чињеници да су власти Републике Српске у својим извјештајима из 2001. и 2005. године идентификовале починиоце.
- Упркос непобитним доказима против бошњачког команданта Атифа Дудаковића, Тужилаштву БиХ требало је више од 22 године да нареди његово хапшење. Убрзо након хапшења је пуштен. Међу многим инкриминишућим доказима против Дудаковића налазе се и снимци који га приказују како наређује да се српски затвореници погубе, а српска села спале. Бошњачки званичници, укључујући Бакира Изетбеговића, члана Пресједништва БиХ, и Дениса Звиздића, предсједавајућег Савјета министара, устали су у Дудаковићеву одбрану и покушали да унапријед одреде исход овог процеса.
- СИПА, безбједносна агенција на нивоу БиХ, располаже подацима о најмање 2.700 жртава ратног злочина српске националности на подручју града Сарајева, које је током сукоба било под контролом бошњачке армије. Систематска и распрострањена пракса прогона, мучења и убистава, те скривања тих ратних злочина почињених над грађанима Сарајева српске националности никада нису озбиљно истражени нити процесуирани.
- Децембра месеца 2012. године, Тужилаштво БиХ изненада објављује да обуставља истрагу против 455 осумњичених за ратне злочине, као што су мучења и убиства цивила и ратних заробљеника српске националности у пет логора.
- Године 1992, командант Југословенске народне армије (ЈНА) у Тузли постигао је споразум о мирном повлачењу из града. ЈНА је имала гаранције Предсједништва РБиХ и тузланских цивилних и војних руководиоца да ће јој бити обезбијеђен сигуран пролаз. Упркос овим гаранцијама, снајперисти РБиХ, поступајући по наређењу својих претпостављених, напали су војнике ЈНА који су се у конвоју мирно повлачили договореном рутом. Тужилаштво Међународног кривичног суда за бившу Југославију утврдило је да постоји основ сумње да је пет осумњичених починило тешко кршење

међународног права. Међутим, за овај напад нико није одговарао.

- Дана 3. маја 1992. године, конвој Југословенске народне армије, који се мирно кретао по договору о безбједном повлачењу из Сарајева, из засједе нападају бошњачке снаге у Добровољачкој улици у Сарајеву. У новембру 2007. године, више од 15 година након злочина, Тужилаштво БиХ коначно је издало наредбу да се отвори истрага против 15 осумњичених. Међутим, Тужилаштво БиХ није се помјерило у погледу ниједне оптужнице, чак и када су извори у Тужилаштву наговјестили да су истражитељи нашли доказе о ратним злочинима. У јануару 2012. године, Џуд Романо, страни тужилац у Тужилаштву БиХ (којег је одлуком именовано високи представник) доноси одлуку о обустављању истраге. Званичници Републике Српске такође су позивали да се предмет поново отвори, а Министарство унутрашњих послова Републике Српске је чак доставило додатне доказе у овом предмету. Међутим, Тужилаштво БиХ није поново отворило истрагу.

Дискриминација српских жртава ратних злочина на нивоу институција правосуђа БиХ могућа је дијелом и због чињенице да Тужилаштво БиХ контролише све истраге без обзира на то да ли се воде на нивоу БиХ или другом нивоу власти и има посебна права у погледу избора осјетљивих предмета. На тај начин, одређени предмети ратних злочина које су починили Бошњаци над Србима никада и не стижу до суда.

Дискриминација Срба на нивоу институција правосуђа БиХ не изненађује с обзиром на то да у систему раде судије и тужиоци који се повезују са ратним злочинцима над Србима. Године 2017, Републички центар за истраживање рата, ратних злочина и трагање за несталим лицима припремио је информацију за Високи судски и тужилачки савјет (ВСТС), са више од 960 страница, која се односи на девет судија Суда БиХ и шест тужилаца Тужилаштва БиХ који су током рата обављали правосудне функције, а који су, према информацији, учествовали у противправним радњама против Срба. Међутим, Канцеларија дисциплинског тужиоца при ВСТС недавно је одбила да предузме било какве радње против судија и тужилаца који су умијешани у ратна злочина.⁴⁵

У договору са предсједником Републике Српске Милорадом Додиком из маја 2011. године, бароница Ештон, тадашњи високи представник ЕУ за спољне послове и безбједносну политику, прихватила је да се на мањкавостима правосуђа, укључујући национално предубјеђење у погледу ратних злочина, ради у оквиру структурисаног дијалога Европске уније и БиХ. Нажалост, у оквиру структурисаног дијалога није постигнут никакав напредак по овом питању, нити је уопште и било истинских настојања.

Е. Неважећи попис становништва у БиХ

Под притиском СДА - укључујући пријетњу процесуирањем од стране главног тужиоца БиХ - директор Агенције за статистику БиХ једнострано је донио одлуку којом је усвојио јединствени програм обраде пописних података, чиме је прекршио Закон о попису БиХ. Директор је прекорачио своја законска овлашћења, а методологија садржана у програму нетачна је и супротна изричито наведеним законским условима. Као што је у свом

⁴⁵ Одбијена притужба Републичког центра за истраживање ратних злочина, РТРС, 28. јуни 2018.

последњем извјештају констатовала организација Дом слободe (*Freedom House*), објављивање резултата пописа „праћено је многобројним проблемима у погледу квалитета података и валидности резултата“.⁴⁶ Циљ програма обраде података који је директор донио је вјештачко надувавање броја Бошњака у становништву БиХ; овај циљ је остварен у резултатима пописа. Према резултатима пописа, удио Бошњака у укупном становништву порастао је са предратних 43,5% на 50,1%. С обзиром да резултати пописа не показују смањење, него управо значајно повећање броја Бошњака након рата у односу на број Хрвата и Срба, независни посматрачи пописа рекли су да су бошњачка настојања да надувају резултате пописа у своју корист пуцањ у сопствену ногу с обзиром на жестоку и непрекидну кампању, у цијелом свијету, у којој се тврди да су Бошњаци једине жртве етничког чишћења и геноцида.

Ф. Институције правосуђа на нивоу БиХ опирају се усвајању европских стандарда

Неопходно је да БиХ усвоји реформе за примјену политичког система који је пажљиво уређен Уставом БиХ. Област којој је реформа најпотребнија вјероватно је правосуђе, које је Босни и Херцеговини наметнуо високи представник, а које је у крајњем нескладу са европским стандардима. Европски експерти слажу се са Републиком Српском у погледу нужности измјене закона, као што је Закон о Суду БиХ. Међутим, институције правосуђа на нивоу БиХ - данас снажно и незаконито централизоване и под контролом Бошњака – жестоко се опирају овим суштинским реформама.

Г. Нерад институција на нивоу БиХ мора бити исправљен

Многе централизоване институције БиХ, које је незаконито наметнуо високи представник уз подршку бошњачких политичких лидера, нити су у складу са подјелом надлежности између ентитета и нивоа БиХ, нити су ефикасне у смислу пружања услуга грађанима. Без обзира на ове суштинске недостатке - и тенденцију да крше међународне стандарде у погледу транспарентности и одговорности - ове институције генерално добијају неподијељену подршку међународне заједнице. Неки чланови међународне заједнице чак су им некритички дали подршку пошто ове институције фаворизују бошњачку жељу за централизованим системом умјесто структуре утврђене Дејтонским споразумом. Вријеме је да се увиди да ове институције морају оправдати своје постојање потребом за њиховим услугама и радом, као и досљедности у погледу подјеле надлежности како су утврђене Уставом према Дејтонском споразуму.

VI. Нужност реформе Уставног суда БиХ и институција правосуђа на нивоу БиХ захтијева посебну пажњу

Реформа Уставног суда БиХ је од суштинског значаја за БиХ ако жели да постане држава са пуним суверенитетом и чланица Европске уније. На приватним састанцима, званичници Европске уније јасно су ставили до знања да БиХ не може постати чланица ЕУ све док у њеном Уставном суду сједе стране судије. Како објашњавамо у даљем тексту, присуство страних судија у највишем суду БиХ неспојиво је са суверенитетом БиХ и, како је тадашњи

⁴⁶ Freedom House, *Nations in Transition 2017: Босна и Херцеговина*, стр. 2.

комесар за проширење ЕУ Оли Рен рекао у свом говору у Парламентарној скупштини 2009. године, "не постоји начин да квазипротекторат уђе у Европску унију".⁴⁷

Континуирано присуство страних судија неспојиво је са Поглављем 23 - Правосуђе и основна права - европске правне тековине. Европска комисија конкретно наводи да усклађивање са Поглављем 23. налаже „успостављање независног и ефикасног правосуђа, што захтијева чврсту одређеност за елиминисање спољних утицаја на правосуђе“.⁴⁸ Присуство страних судија у Уставном суду БиХ, дакле, неспојиво је са приступањем БиХ Европској унији.

У Препоруци Савјета ЕУ бр. CM/Rec(2010)12 наводи се да „судије, као дио друштва ком служе, не могу ефективно дијелити правду без повјерења јавности. Треба да се упознају са очекивањима које друштво има од правосуђа и притужбама на његово функционисање“.⁴⁹ Стране судије тешко да су дио друштва БиХ, зато што, осим тога што су страни држављани, живе у иностранству, раде на страном језику и суде у ограниченом броју предмета.

А. Уставни суд са страним судијама опречан је суверености и демократији

Присуство страних судија у Уставном суду БиХ неспојиво је са суверенитетом БиХ. Како примјећује професор Роберт Хајден (*Robert Hayden*), „улога страних судија у Уставном суду подрива суверенитет Босне и Херцеговине пошто надлежност за доношење одлука даје људима који не могу, према уставу, имати држављанство земље“.⁵⁰ У свом недавном чланку о Суду БиХ, Стефан Грацијадеи са Универзитета у Антверпу пише: „Још у већој мјери је са националним суверенитетом неспојива идеја да међународне судије могу да сједе у националним судовима највише инстанце“.⁵¹ Како је примјећено на једном међународном стручном панелу на Кипру, "ставити коначну одлуку у руке страног држављанина у тако суштински значајном органу као што је врховни суд и други судови у потпуној је контрадикцији са демократијом".⁵²

В. Уставни суд нема легитимитет

⁴⁷ Olli Rehn, комесар ЕУ за проширење, [Towards a European Era for Bosnia and Herzegovina: The Way Ahead](#), обраћање Парламентарној скупштини у Босни и Херцеговини, 24. јули 2009.

⁴⁸ Европска комисија, Европска сусједска политика и преговори о проширењу, *Поглавља европске правне тековине*, COM (2017).

⁴⁹ Савјет Европе, Препорука бр. CM/Rec(2010)12 Комитета министара држава чланица о судијама: независност, ефикасност и одговорности, чл. 20 (17. новембар 2010).

⁵⁰ ROBERT M. HAYDEN, BLUEPRINTS FOR A HOUSE DIVIDED: THE CONSTITUTIONAL LOGIC OF THE YUGOSLAV CONFLICTS (1999) 131.

⁵¹ Stefan Graziadei, *Six models for Reforming the Selection of Judges to the BiH Constitutional Court*, Centre for Southeast European Studies, Working Paper No. 14 (јануар 2016), стр. 4.

⁵² Међународни стручни панел који је сазвао Одбор за европско рјешење на Кипру, *A principled basis for a just and lasting Cyprus settlement in the light of International and European Law*, 2005 (цитирано из Graziadei, стр. 4).

Уставни суд БиХ имаће дефицит легитимитета све док се у његовом саставу налазе судије које - поред тога што немају демократски легитимитет - нису чак ни држављани БиХ нити говоре језике земље. Што је још горе, именовани су без сагласности иједне институције у БиХ. Дефицит легитимитета Уставног суда погоршава његова политичка природа, укључујући и савезништво тројице страних судија и двојице судија из реда Бошњака, који често прегласавају већину држављана БиХ у Суду и доносе одлуке које спадају међу најнеутемељеније одлуке Уставног суда.

С. Сви српски и хрватски лидери подржавају укидање функције страних судија у Уставном суду

Ниједна друга суверена држава у свијету у свом уставном суду нема мјеста резервисана за стране судије, а камоли судије које је именовао страни суд без обавезног пристанка дате земље. Све српске и хрватске политичке странке у БиХ уједињене су у подршци да се стране судије Уставног суда БиХ замијене држављанима БиХ.⁵³ Нажалост, СДА одбија реформу Уставног суда и доношење новог закона зато што не жели да раскине савез бивших челника СДА и страних чланова Суда који га контролишу.

Д. Суд БиХ, Тужилаштво БиХ и ВСТС морају бити реформисани

Суд БиХ, Тужилаштво БиХ и систем ВСТС такође морају бити реформисани. Међу реформе нужне за Суд БиХ - у чему се експерти ЕУ слажу - спадају реформе са циљем ограничавања бескрајно еластичне надлежности коју Суд БиХ себи приписује и формирање независног суда за одлучивање о жалбама. Реформе су нужне и да би се обезбиједило да Тужилаштво БиХ буде независно, одговорно и ослобођено доминације једне политичке странке или конститутивног народа, или утицаја међународне заједнице. Систем ВСТС такође захтијева свеобухватну реформу ради усклађивања са уставном структуром БиХ, европским стандардима и праксом демократских федералних држава у цијелом свијету. Од 2011. године до данас, Република Српска ради на реформи правосуђа, у доброј намјери, кроз структурисани дијалог о правосуђу са Европском унијом. Нажалост, јединствена реформа тек треба да се види зато што јој се чланови СДА и други бошњачки званичници жестоко опиру.

VII. СДА представља пријетњу по безбједност због њених веза са радикалним исламом и екстремних, провокативних политика и поступака чији је циљ укидање Републике Српске

А. СДА је допринијела да БиХ постане уточиште цихадиста

Како смо детаљније изнијели у документу који је Република Српска недавно доставила Савјету безбједности Уједињених нација,⁵⁴ СДА је допринијела томе да се БиХ претвори у уточиште цихадиста. У чланку објављеном јуна мјесеца 2017. године у журналу *Нова*

⁵³ Rodolfo Тое, *Bosnian Croats, Serbs Unite Against Foreign Judges (Босански Хрвати и Срби уједињени против страних судија)*, BALKAN INSIGHT, 2. децембар 2015.

⁵⁴ How Bosnia and Herzegovina Has Become a Terrorist Sanctuary, Attachment to [Republika Srpska's 16th Report to the UN Security Council](#), октобар 2016.

источна Европа (New Eastern Europe), каже се сљедеће: „Упркос томе што босанске власти тврде да имају контролу над вјерским приликама, све више се чују извјештаји о тзв. "шеријатским селима", у којима већина породица живе у полигамији према исламском праву, а симболи ИСИЛ-а несметано су истакнути на јавним мјестима супротно постојећем уставном поретку“.⁵⁵ У недавној анализи, њемачки *Дер Шпигл* (Der Spiegel) написао је за БиХ: „Њемачки истражиоци сматрају да у Босни има десетак мјеста на којима су селефије - сљедбеници тврдокорног сунитског тумачења ислама - окупиле радикале, без икаквог узнемиравања од стране органа власти“.⁵⁶ У свједочењу пред британским Домом лордова у септембру ове године, генерал Мајкл Роуз, бивши командант заштитних снага УН-а у БиХ упозорио је на „растући елемент радикализације“ у БиХ, „нарочито у муслиманским заједницама“ и на „цихадисте који настају и извозе се“.⁵⁷

Забринутост због чињенице да цихадисти користе БиХ као уточиште расте и међу европским лидерима. Чешки предсједник Милош Земан изјавио је да би ИСИЛ могла да формира своју европску базу у БиХ, чије се „црне заставе већ вијоре у неколико градова“.⁵⁸ На сличан начин, хрватска предсједница Колинда Грабар-Китаровић упозорава на „неколико хиљада бораца који се у Босну враћају из Сирије и Ирака“⁵⁹. У септембру 2017. године, хрватски недјељник Глобус објавио је да су хрватске тајне службе обавијестиле предсједницу Грабар-Китаровић да се исламске радикалне групе све више концентришу у БиХ непосредно уз границу са Хрватском и да у БиХ живи између 5.000 и 10.000 исламистичких радикала⁶⁰

БиХ је постала уточиште исламских радикала зато што је СДА, највећа бошњачка политичка странка, исламистичка. У Изетбеговићевој *Исламској декларацији*, која је објављена 1990. године и дијељена муслиманским војницима у рату, каже се: „Нема мира ни коегзистенције између исламске вјере и неисламских друштвених и политичких институција“.⁶¹ Доследно тој идеологији, СДА је позвала муџахедине у БиХ и тијесно сарађивала с њима. МКСЈ утврдио је да је „долазак страних муџахедина подржало политичко руководство [Републике Босне и Херцеговине]“.⁶² Алија Изетбеговић је лично наредио оснивање одреда Ел муџахид при такозваној Армији Босне и Херцеговине (АРБиХ).⁶³

⁵⁵ Tatyana Dronzina and Sulejman Muća, *De-radicalising the Western Balkans*, NEW EASTERN EUROPE, 22. јуни 2017.

⁵⁶ Walter Mayr, *Sharia Villages: Bosnia's Islamic State Problem* DER SPIEGEL, 5. април 2016.

⁵⁷ Свједочење је доступно на адреси: <http://www.parliamentlive.tv/Event/Index/a4551237-3e0f-4c02-afbe-8c0cefa94948>.

⁵⁸ Дариа Сито-Сучић, *Islamic State flags not flying in Bosnia – PM* (Заставе исламске државе не вијоре се у Босни - премијер, Ројтерс, 12. септембар 2017.

⁵⁹ *Id.*

⁶⁰ Игор Спаић, *Bosnia War Victims Slam Croatia President's Terror Claims*, BIRN, 7. септембар 2017.

⁶¹ АЛИЈА ИЗЕТБЕГОВИЋ, ИСЛАМСКА ДЕКЛАРАЦИЈА, стр. 30.

⁶² Пресуда, *Расим Делић*, МКСЈ (Претресно вијеће), 15. септембар 2008, пар. 166 („Делић“).

⁶³ EVAN KOHLMANN, *AL-QAIDA'S JIHAD IN EUROPE* (Ал-каидин цихад у Европи) (2004) 91.

Од рата до данас, СДА одржава тијесне везе са радикалним исламистима. Исламистичку оријентацију СДА је доказао њен предсједник Бакир Изетбеговић у октобру 2017. године поносно изјавивши да је његов отац Алија БиХ „оставио у аманет“ Реџепу Тајипу Ердогану, исламистичком предсједнику Турске.⁶⁴ На Ердогановом предизборном митингу одржаном у мају 2018. године, чији је домаћин био, Изетбеговић је турског предсједника назвао „човјеком којег вам је бог послао“.⁶⁵ СДА већ дуго одржава и блиске односе са вехабијском монархијом Саудијске Арабије. Током недавне званичне саудијске посјете, Изетбеговић је изразио своје поштовање према улози Саудијске Арабије у развоју БиХ.⁶⁶

Политике у БиХ које су усвојене усљед противправне централизације такође доприносе томе да се земља претвара у уточиште цихадиста. Институције правосуђа БиХ изричу невјероватно благе казне - обично без затворске казне - борцима ИСИЛ-а који су се вратили у земљу. Као што је у свом недавном извјештају о тероризму за БиХ Стејт департмент написао, „страни терористички борци често добијају казне испод минималних које су запријећене кривичним законом БиХ, из разлога што судије узимају у обзир олакшавајуће околности. У случају да буде осуђен на годину дана затвора или мање, осуђени терориста може умјесто служења затворске казне платити новчану казну“.⁶⁷ Како је наглашено у извјештају Стејт департмента, терористи се враћају ранијим дјелима након што им Суд БиХ изрекне благу казну или их не упути на издржавање затворске казне након њеног изрицања. У новембру 2017. године, полиција је ухапсила Емира Хоџића, који је одслужио једногодишњу казну, због незаконитог посједовања оружја, између осталог и минобацач.⁶⁸ У јуну 2017. године, полиција је ухапсила Енеса Месића, лица осуђеног за тероризам које није одлежало затворску казну, када је покушао да незаконито уђе у Србију, гдје је, како полиција сумња, планирао да изврши терористички напад.⁶⁹ Према Стејт департменту, „поред Месића, још шесторица осуђених терориста поново су ухапшени или су враћени у притвор након што их државни суд није упутио на издржавање затворске казне одмах по њеном изрицању“.⁷⁰

Тужилаштво БиХ није затражило правду за ратна злочина муџахедина над Србима. Поред тога, безбједносни апарат БиХ, којим доминира СДА, не успијева да сузбије присуство цихадиста у БиХ. Како је примјетио Ненад Пејић са Радија Слободна Европа / Радио

⁶⁴ Изетбеговић: мој отац је Ердогану оставио БиХ у аманет, БЕТА, 19. октобар 2017.

⁶⁵ *Erdogan holds controversial election rally in Bosnia*, AFP, 21. мај 2018.

⁶⁶ *Bosnia's Izetbegovic Praises Saudi Role in Developing his Country*, ASHARQ AL-AWSAT, 17. јули 2018.

⁶⁷ U.S. Department of State, *Country Reports on Terrorism 2017*, 19. септембар 2018.

⁶⁸ *Id.*

⁶⁹ *Id.*

⁷⁰ *Id.*

Слобода: „Постоје небројени примјери недјеловања локалних власти у Босни и Херцеговини“.⁷¹

Додатна пријетња по безбједност је даље ширење вехабијске идеологије међу бошњачким становништвом у БиХ. У фебруару 2018. године, уредника *Bosnia Times* Неџада Латића, новинар познат по својим критикама СДА, напала је група мушкараца које је описао као вехабије.⁷²

Бошњачки функционери треба да буду позвани на одговорност зато што су дозволили ескалацију цихадистичких пријетњи и да подрже мјере на рјешавању овог питања. Децентрализована уставна структура успостављена Дејтонским споразумом, под условом да јој се дозволи да функционише, служила би као бедем од пријетње од цихадистичке пријетње у БиХ.

В. Лидери СДА и других бошњачких странака пријете насиљем као одговор на политичка неслагања

Лидери СДА и других бошњачких политичких странака често пријете насиљем и ратом као одговор на политичке разлике.

Да цитирамо недавну изјаву Бакира Изетбеговића, бошњачког члана Предсједништва БиХ и лидера СДА, из говора који је одржао 16. априла 2018. године: „Бошњаци никада више не смију бити слаби“, када се хвалио тешким наоружањем које Бошњаци производе.⁷³ Изетбеговић је тада рекао:

Направићемо ми и покретну хаубицу и већ је радимо, транспортер покретни, пушку смо већ направили и направићемо ону добру, тактичку, калибра 12.7, вишецејевне бацаче свих могућих калибара и сву могућу муницију за то и дронове. Па ћемо бити као онај мали човјек који није крупан, али је љут и добро наоружан и нека свако добро размисли хоће ли га из чиста мира дирати. Никада се више неће догодити да нам неко закуца на врата, а да немамо чиме одговорити.⁷⁴

Будући да се бошњачки посланици нису одазвали позиву на хитну сједницу Представничког дома Парламентарне скупштине, која је сазвана на приједлог групе посланика из Републике Српске поводом производње наоружања у ФБиХ и ратнохушкачких изјава бошњачких званичника, предсједник Републике Српске, Милорад Додик, предложио је, у циљу јачања међусобног повјерења у БиХ, формирање заједничке комисије Републике Српске и ФБиХ која би утврдила чињенично стање о производњи

⁷¹ Ненад Пејић, *Wahhabist Militancy in Bosnia Profits from Local and International Inaction*, JAMESTOWN TERRORISM MONITOR 9, Issue 42, 17. новембар 2011.

⁷² Младен Лакић, *Bosnian Journalist Says “Wahhabis” Assaulted Him*, BIRN, 21. фебруар 2018.

⁷³ Хитан састанак није одржан због недостатка кворума, СРНА, 20. април 2018.

⁷⁴ *Izetbegović threatens with heavy weapons*, INDEPENDENT BALKAN NEWS AGENCY, 18. април 2018.

оружја и муниције у Федерацији БиХ, а које је изван контроле заједничких институција БиХ.⁷⁵

Предсједник Додик рекао је да је у питању веома важна тема о којој треба заједнички разговарати, имајући у виду да је ријеч „о чињеници да неко неовлаштено производи бацаче, ракете користећи ресурсе који су успостављени за Бошњаке, јер су нама у Републици Српској укинуте све фабрике које се баве производњом оружја и муниције, а шест таквих фабрика има у ФБиХ“.⁷⁶

Изетбеговићеве најновије пријетње слиједи дугогодишњи образац. На примјер, 5. фебруара 2018. године, Изетбеговић изјављује да Хрвати „не могу добити трећи ентитет у БиХ без рата“.⁷⁷ Године 2016, у вријеме када је Република Српска планирала референдум о дану обиљежавања Дана Републике Српске, Изетбеговић је упозорио да ће гласање о празнику „највероватнији довести до колапса мира у овом дијелу Европе“.⁷⁸

Дана 24. марта 2018. године, Фадил Новалић, предсједник Владе ФБиХ и члан СДА, на скупу СДА изјављује:

Ви сте свједоци да намјенска индустрија не служи само извозу, она повећава сигурност наше државе у моменту када се и Србија и Хрватска наоружава. Ми смо у овом мандату готово завршили производњу самоходних хаубица 155 mm, производњу пушке, имамо нове РПГ-ове. Наше гранате данас умјесто 20 километара лете 42 километра, идемо на 50 километара. Градимо фабрику барута. Мислим да ће до краја године из наших фабрика изаћи борбени транспортери. Драматично смо ојачали намјенску индустрију, кажем не само због извоза.⁷⁹

На промоцији књиге у јулу ове године, ратом је запријетио и активиста СДА и оптужени за ратне злочине Насер Орић. Рекао је да ће се „сљедећи рат десити мало брже него што смо га ми дочекали“.⁸⁰

Лидер друге бошњачке странке, Сефер Халиловић, запријетио је ратом против Републике Српске уколико одржи референдум о празнику, те се хвалио да би Република Српска

⁷⁵ ДОДИК: ФОРМИРАЊЕ КОМИСИЈЕ ЗА ОРУЖЈЕ ОЈАЧАЛО БИ МЕЂУСОБНО ПОВЈЕРЕЊЕ, ВНРТ, 22. април 2018.

⁷⁶ Додик: Формирати комисију која ће утврдити чињенице о производњи оружја, ОСЛОБОЂЕЊЕ, 21. април 2018.

⁷⁷ Изетбеговић: Bosnian Croat Entity 'Impossible Without War', BALKAN INSIGHT, 5. фебруар 2018.

⁷⁸ Изетбеговић: Референдум у РС-у се мора спријечити, мир је угрожен, ХИНА, 15. август 2016.

⁷⁹ Атмосфером страха до избора, Н1 ТВ, 27. март 2018.

⁸⁰ Предсједник РС: РС може да се заштити, Н1 ТВ, 15. јули 2018.

издржала свега 10 до 15 дана.⁸¹ Ниједан лидер СДА нити било која друга бошњачка странка нису се оградиле од ових пријетњи. Дана 13. јануара 2018. године, странка Грађански савез бошњачког политичара Реуфа Бајровића позвала је СДА да изврши припреме за рат, између осталог и јачањем полиције Федерације и кантона у којима хрватска странка ХДЗ нема контролу (тј. у бошњачким кантонима).⁸² Овакве хушкачке изјаве угрожавају Дејтонски споразум и међународна заједница треба да их осуди.

Упркос оваквим провокативним изјавама бошњачких политичких лидера, Република Српска још једном жели да нагласи своју пуну одређеност за мир и нагласи изјаве својих политичких лидера у којима одбијају насиље као начин рјешавања политичких неслагања. Као што је предсједник Додик недавно изјавио, „власти Републике Српске неће направити ниједан корак који може да дестабилизује ситуацију или рашири насиље зато што су мир и стабилност свети у Српској“.⁸³ Другом приликом, предсједник Додик нагласио је да су опције Републике Српске „све политичке, без ратних“.⁸⁴ Упркос јасним и досљедним изјавама лидера Републике Српске у којима позивају на мирно рјешавање неслагања, бошњачки политички лидери и њихови помагачи лажно оптужују Републику Српску да се залаже за супротно. Надају се да ће тако испровоцирати интервенцију и санкције Сједињених Америчких Држава и ЕУ против Републике Српске и њених изабраних лидера са циљем даљег слабљења децентрализоване структуре постављене Дејтонским споразумом. Међутим, Република Српска наставља да тражи рјешење интерних неслагања у БиХ искључиво кроз политички дијалог и другим уставним средствима.

С. СДА напада сам легитимитет Републике Српске својим покушајима да спријечи обиљежавање Дана Републике Српске

Упркос томе што је Република Српска призната Уставом БиХ, СДА води неумољиву кампању на подривању њеног легитимитета. Ово је омогућила централизација БиХ, супротно Дејтонском споразуму.

Предсједник СДА, Бакир Изетбеговић, искористио је своју позицију члана Предсједништва БиХ и Уставном суду БиХ поднио апликацију против прославе дана настанка Републике Српске, 9. јануара 1992. године, који се мирољубиво обиљежава протеклих 20 година. Конкретно, СДА тврди да је празник супротан Уставу БиХ зато што је оснивање Републике Српске, у суштини, нелегитимно, да празник вријеђа Бошњаке, те да се не треба славити - упркос чињеници да је Република Српска била страна уговора којим је утврђен Устав БиХ. Исто тако, тврди се да празник Републике Српске представља незакониту дискриминацију Бошњака зато што дан обиљежавања пада на православни празник (као и сваке године).

⁸¹ *Bosnia's Republika Srpska to hold controversial referendum despite ban*, BNA Intellinews, 23. септембар 2016.

⁸² ГС: Грађани, немојте мирно спавати, интернет страница Грађанског савеза, 13. јануар 2018. Изјава Бајровићеве странке је иронична с обзиром на његову недавну лажну тврдњу и критику да предсједник Додик пријети ратом.

⁸³ Додик: Српска штити све без обзира на националност, СРНА, 1. октобар 2017.

⁸⁴ Додик: Ни Путин неће променити одлуку о референдуму, Б92, 21. септембар 2016.

У новембру 2015. године, два члана Уставног суда БиХ из реда Бошњака - обоје бивши високи функционери СДА - придружили су се тројници страних судија и надгласали чланове из реда српског и хрватског народа, подржавши Изетбеговићеву жалбу. Ова одлука услиједила је након дугогодишњег и забрињавајућег обрасца политичког надгласавања у прилог бошњачким политичким приоритетима умјесто поштовања владавине закона.

Међутим, одлука Уставног суда из новембра 2015. године не забрањује Републици Српској да обиљежава дан свог оснивања, него јој налаже да „усклади члан 3(б) Закон о празницима са Уставом“.⁸⁵ Референдум о Дану Републике Српске, који је одржан 2016. године, био је корак ка спровођењу одлуке. Након што је референдум јасно показао вољу грађана о датуму обиљежавања Дана Републике, Народна скупштина Републике Српске усвојила је закон са циљем усклађивања закона Републике Српске са одлуком Уставног суда из новембра 2015. године, али и са израженом вољом грађана Републике Српске. Предсједник Уставног суда БиХ недавно је потврдио да је Република Српска, за разлику од ФБиХ и нивоа БиХ, спровела све одлуке овог суда.⁸⁶

Челници СДА и других бошњачких странака реаговали су на савјетодавни референдум о Дану Републике пријетњама по безбједност Републике Српске и њеног предсједника. У одговору на овакве пријетње, лидери Републике Српске позвали су на мир и у више наврата јасно рекли да референдум нема никакве везе са сецесијом, нити је сецесија у програму Владе Републике Српске.⁸⁷

У одговору на одлуку Уставног суда из новембра 2015. године, посланици Народне скупштине Републике Српске подносе Уставном суду БиХ захтјев за оцјењивање уставности „дана независности“ и „дана државности“, празника Федерације, које Срби не обиљежавају. У јулу 2017. године, Уставни суд одбија захтјев, упркос томе што је усвојио Изетбеговићев сличан захтјев у погледу Дана Републике Српске, и од Републике Српске тражи да измијени свој закон. Низ одлука којима се потврђује закон о два празника Федерације, а истовремено налажу измјене закона Републике Српске о сасвим сличном

⁸⁵ Као што је детаљно објашњено у Шеснаестом извјештају Републике Српске Савјету безбједности Уједињених нација, одлука Уставног суда из новембра 2015. године не може се разумно тумачити као забрана грађанима Републике Српске да обиљежавају дан оснивања Републике Српске. Таквим тумачењем неуставним би се прогласио све и један јавни празник у Републици Српској и Федерацији БиХ. На примјер: јавни празник којим се обиљежавају муслимански и католички празници морали би бити забрањени. Чак би и празници који су секуларне природе били неуставни зато што сви падају на вјерски празник. Ако би се одлука Уставног суда тумачила као забрана обиљежавања Дана Републике Српске зато што наводно фаворизује један народ у односу на друге, то би онда сигурно значило обавезну забрану обиљежавања 1. марта, који се у Федерацији прославља као "дан независности", који Срби сматрају годишњицом нелегитимног референдума којим су Срби у Босни и Херцеговини отргнути од своје отаџбине, Југославије.

⁸⁶ *Кнежевић: Република Српска спровела све одлуке, Федерација и БиХ нису*, НЕЗАВИСНЕ НОВИНЕ, 24. октобар 2018.

⁸⁷ *Tensions Rise As Bosnian Serbs Vote In Banned Referendum*, Радио Слободна Европа / Радио Слобода, 25. септембар 2016.

празнику, Дану Републике Српске, представљају кршење забране дискриминације на националној основи из Устава и међународних уговора чија је БиХ потписница.

D. СДА опструише извршење судских одлука које су од суштинског значаја за изборе

СДА и друге бошњачке странке опирају се спровођењу битних одлука Уставног суда БиХ и Европског суда за људска права које се тичу избора. Одлука Уставног суда из 2017. године којом је дијелом поништен Изборни закон БиХ значи да без измјена закона не може доћи до формирања Дома народа ФБиХ, Дома народа БиХ, Предсједништва ФБиХ и Федералне владе. СДА блокира неопходне измјене зато што жели да задржи могућност да Бошњаци бирају не само бошњачке, него и хрватске представнике. Ове измјене су нужне да би се избјегла уставна криза. Супротно неким сугестијама, било би противправно и нимало мудро ако би високи представник покушао да ово питање ријеши одлуком. Исто тако, СДА је блокирала извршење одлуке Уставног суда БиХ из 2010. године о изборима у Мостару, чиме спречава одржавање локалних избора од 2008. године. Уз то, СДА блокира извршење одлуке Европског суда за људска права из 2009. године у предмету *Сејдић-Финци*. Упркос значају извршења ових одлука, Сједињене Америчке Државе и други припадници међународне заједнице примјетно су утихнули када је ријеч о одбијању бошњачких странака да их изврше.

E. Изетбеговићево флагрантно кршење Устава БиХ провокативним и противправним настојањима да оживи поступак против Србије

У фебруару 2017. године, Изетбеговић једнострано упућује захтјев за ревизију пресуде Међународног суда правде из 2007. године у предмету *Босна и Херцеговина против Србије и Црне Горе*. Изетбеговићево једнострано дјеловање представљало је директно кршење начина одлучивања на трочланом Предсједништву БиХ, како га прописује Устав БиХ, а учињено је у знању да га остали чланови Предсједништва БиХ не подржавају, нити ће га подржати. Иако су неки у међународној заједници Изетбеговића савјетовали против овог провокативног и незаконитог поступка, упада у очи да га међународна заједница до данас није јавно осудила због тог чина. Чак ни Тужилаштво БиХ није отворило истрагу против њега због повреде процеса одлучивања који налаже Устав БиХ, упркос тежини повреде. Ово стоји у оштрој супротности са бројним истрагама против званичника Републике Српске у погледу наводних питања много мање тежине.

VIII. Република Српска је с правом и исправно изразила свој став о чланству у НАТО-у и, евентуално, одржавању референдума о том питању

Дана 18. октобра 2017. године, Народна скупштина Републике Српске усвојила је резолуцију о проглашењу војне неутралности "у односу на постојеће војне савезе све до евентуалног расписивања референдума, на ком би била донесена коначна одлука о овом питању". Република Српска има пуно право да изрази свој став - и евентуално одржи референдум - о питању потенцијалног чланства БиХ у НАТО-у. Став Републике Српске је потпуно подударан са правима која ужива по основу Устава и Дејтонског споразума.

С обзиром на озбиљну природу и политичке и правне последице уласка у НАТО, референдуми о чланству у НАТО-у одржани су у многим земљама које су разматрале чланство. За приступање БиХ НАТО-у обавезна је ратификација протокола уз Сјевероатлантски споразум из 1949. године.⁸⁸ Референдум би имао битну демократску улогу информисања чланова Парламентарне скупштине који представљају Републику Српску и чланова Предсједништва БиХ из Републике Српске о ставу грађана Републике Српске о томе да ли Сјевероатлантски споразум треба ратификовати и да ли би то било деструктивно по витални интерес Републике Српске.⁸⁹

Штавише, Устав БиХ Народној скупштини Републике Српске изричито даје кључну улогу у ратификацији споразума. Према Уставу БиХ, Предсједништво БиХ преговара и ратификује споразуме уз сагласност Парламентарне скупштине.⁹⁰ Међутим, према Уставу БиХ:

"члан Предсједништва који се не слаже са неком одлуком Предсједништва може да изјави да је она веома штетна по виталне интересе ентитета за територију са које је изабран . . . Таква одлука одмах се упућује Народној скупштини Републике Српске, ако је такву изјаву дао члан са те територије . . .".⁹¹

Ова одредба Народној скупштини Републике Српске даје јасну уставну улогу у ратификацији уговора. Уколико би Предсједништво БиХ покушало да ратификује Сјевероатлантски споразум - или било који уговор - питање ратификације могло би се наћи директно пред Народном скупштином Републике Српске. Народна скупштина Републике Српске има уставно упориште за доношење резолуција којима се утврђују ставови о питањима од значаја за грађане Републике Српске.

IX. Република Српска залаже се за спровођење Дејтонског споразума легитимним политичким и правним средствима

A. Република Српска нема планове за отцјепљење, али инсистира на пуној примјени Дејтонског споразума и дејтонске политичке структуре

Упркос овим изазовима, Влада Републике Српске остаје у потпуности одређена за Дејтонски споразум. Влада поштује правну структуру, права и обавезе из ових споразума - укључујући и оне из Устава БиХ - и инсистира на томе да их поштују и друге потписнице Дејтонског споразума. То подразумијева поштовање аутономије Републике Српске и права конститутивних народа, гарантованих Уставом БиХ, као и уздржавање од уплитања у унутрашња питања БиХ. Супротно наводима неких критичара Републике Српске, Република Српске нема план сецесије од БиХ. Критичари Републике Српске често

⁸⁸ Види, *нпр.*, Протокол уз Сјевероатлантски споразум из 1949. о приступању Црне Горе, 19. мај 2016.

⁸⁹ Видјети, на примјер, Шпанија, Мађарска, Словачка и Словенија.

⁹⁰ Устав БиХ, члан V-3(д).

⁹¹ Устав БиХ, члан V-2(д).

погрешно представљају изјаве званичника Републике Српске којима осуђују незаконите промјене и покушаје промјене дејтонске структуре, као и нефункционалну БиХ као резултат таквих промјена. Влада Републике Српске наставља да подржава БиХ како је уређена Уставом БиХ и наставиће да се залаже, политичким и правним средствима, за пуно спровођење Дејтонског споразума. Република Српска има пуно право да инсистира на пуном поштовању структуре успостављене Дејтонским споразумом.

В. Децентрализација је досљедна политици европских интеграција и пракси у државама чланицама

Како званичници Европске уније често наглашавају, децентрализована структура Босне и Херцеговине не представља препреку за чланство у Европској унији. На примјер: у децембру 2012. године, европски комесар за проширење Штефан Филе изјавио је сљедеће: „Децентрализована структура БиХ није препрека за процес европских интеграција“. Компатибилност децентрализованих структура са чланством у Европској унији сваки дан показују постојеће чланице ЕУ, као што су Њемачка, Шпанија, Белгија и Италија. Како Међународна кризна група констатује у свом посљедњем извјештају, „Босна је, у ствари, снажно децентрализована федерација и таква ће и остати. Нема ништа лоше у њеном базичном концепту; децентрализација је уобичајена и све присутнија у Европи“.⁹²

С. Република Српска наставиће да се залаже за неопходне реформе кроз политички дијалог, али има право да исправи материјалне повреде Дејтонског споразума

Непостојање уставног основа чини неважећим читав низ закона и институција на нивоу БиХ, без обзира на то да ли их је наметнуо високи представник или потврдила Парламентарна скупштина. Да је постојала часна намјера да се ови закони легитимно донесу у правном систему БиХ, прво би био обезбијеђен уставни основ. То би значило да би ови закони и институције настали из измјена Устава БиХ, како је предвиђено Анексом 4. Дејтонског споразума. Тек тада би ти закони могли да буду усвојени на Парламентарној скупштини на нивоу БиХ. Било какав другачији облик интервенције у законски оквир сложене и деликатне структуре као што је БиХ неуставан је и супротан одредбама Дејтонског устава. Дакле, његов исход не може се сматрати трајним рјешењем или резултатом компромиса и договора у БиХ. Иако донесени присилом дијела међународне заједнице, различити облици незаконитих интервентних одлука високих представника, одлуке донесене прегласавањем у Уставном суду БиХ и друге неуставне интервенције не могу утврдити права и обавезе страна међународног споразума као што је Дејтонски споразум са својим анексима.

Очување постојећег стања, тј. подржавање и одржавање ове деформисане структуре БиХ тврдњама да се Дејтонски споразум неће мијењати јесте превара и сраман наступ, нарочито када се узме у обзир да је Анекс 4. већ противправно мијењан на различите начине, супротно Бечкој конвенцији о уговорном праву. Ове промјене нарушиле су уравнотежену

⁹² Извјештај МКГ, стр. 35.

конструкцију БиХ из Дејтонског споразума, створивши нерационално, неефикасно, немогуће и ником потребно чудовиште: недејтонску, чак противдејтонску БиХ.

Од 2011. године, Влада Републике Српске учествује, у доброј намјери, у структурисаном дијалогу са ЕУ о правосуђу као начину да се издејствују нужне реформе. Међутим, није постигнут буквално никакав напредак зато се што чланови СДА и други бошњачки званичници жестоко противе свакој реформи. Влада Републике Српске наставиће да се залаже за реформе које су нужне за враћање уставне структуре из Дејтонског споразума и политичким средствима промовисаће ефикасну власт. Међутим, без спремности бошњачких политичких лидера да учине исто, неће бити могуће остварити напредак кроз политички дијалог и исправити нелегитимну и нефункционалну централизацију БиХ.

Као страна потписница анекса Општег оквирног споразума који чине Дејтонски споразум, Републике Српска има права и обавезе по основу међународног права које обавезују уговорне стране, укључујући оне из Бечке конвенције о уговорном праву, и та права ће штитити правним средствима.

Х. Закључак

Прије више од 22 године, Дејтонском споразумом окончан је ужасан грађански рат у БиХ. Међутим, стране и гаранتي који су учествовали у стварању Дејтонског споразума имали су намјеру и сачинили споразум који је значајнији и свеобухватнији од пуког средства којим су окончани војни сукоби. Споразумом је утврђена структура одрживог политичког система у државном уређењу са три кохезивна и дистинктивна народа. Уговором је ентитетима и кантонима дата широка аутономија, постављена су стриктна ограничења овлашћења на нивоу БиХ и прецизни механизми заштите виталних националних интереса сваког од три конститутивних народа. Нажалост, како наводимо у извјештају, пуна реализација дејтонске структуре БиХ противправно је блокирана, што је довело до ендемског нефункционисања, честих политичких криза и доминације једне етничке групе у БиХ.

Уставни механизми заштите који штите интересе конститутивних народа и ентитета значе да закони о спорним питањима морају бити производ преговора и консензуса, а не диктата пуке већине. Овај облик владавине може отежати доношење битних одлука, али је нужен за стабилност БиХ и заштиту конститутивних народа од репресије или мајоризације. Ови уставни механизми заштите били би много мањи изазов да се власт на нивоу БиХ придржава ограничења која јој поставља Устав.

Ђовани Бонело, судија Европског суда за људска права упозорио је на „опасност од нарушавања националне равнотеже“⁹³ успостављене Дејтоном. Намјера Владе Републике Српске у погледу БиХ јесте вратити равнотежу кроз пуну и досљедну примјену дејтонског устава БиХ. Будућност БиХ зависи од промјене курса са циљем враћања онога што је мудро замишљено у Дејтону.

⁹³ *Сејдић и Финци против Босне и Херцеговине* [ВВ], бр. 27996/06 и 34836/06), ЕСЉП 2009, Издвојено мишљење судије Бонела, на стр. 56.

Прилог 1

Листа закона и прописа које је високи представник наметнуо путем одлуке

	Датум	Одлука
1.	16. децембар 1997.	Одлука којом се проглашава Закон о држављанству БиХ
2.	3. фебруар 1998.	Одлука којом се проглашава Закон о застави БиХ
3.	1. март 1998.	Одлука којом се уводи привремено рјешење за Аеродром Мостар
4.	5. март 1998.	Одлука којом се проглашава Нацрт закона о политици директних страних инвестиција у БиХ
5.	27. март 1998.	Одлука којом се проглашава изглед новчаница
6.	2. април 1998..	Одлука о истицању заставе БиХ
7.	7. мај 1998.	Одлука о оснивању општинских судова у Херцеговачко-неретванском кантону
8.	18. мај 1998.	Одлука о облику и изгледу грба БиХ
9.	20. мај 1998.	Одлука о роковима за примјену новог јединственог система регистарских ознака
10.	11. јуни 1998.	Одлука о оснивању Независне комисије за медије
11.	23. јуни 1998.	Одлука о оснивању Комисије за праћење приватизације
12.	27. јули 1998.	Одлука којом се проглашава Оквирни закон о приватизацији предузећа и банака у БиХ
13.	31. јули 1998.	Одлука којом се проглашава Закон о судовима Херцеговачко-неретванског кантона и Закон о Суду за централну зону града Мостара
14.	1. август 1998.	Одлука о оснивању Независне стручне комисије за припрему изборног закона
15.	30. август 1998.	Одлука о шестомјесечном продужењу Одлуке о привременом рјешењу за Аеродром Мостар почевши од 16. септембра 1998.
16.	11. септембар 1998.	Одлука високог представника о сектору телекомуникација у БиХ
17.	11. септембар 1998.	Одлука којом се проглашава Закон о телекомуникацијама БиХ
18.	15. септембар 1998.	Одлука о продужењу рока за подношење захтјева за друштвене станове у ФБиХ до 4. априла 1998.
19.	17. септембар 1998.	Одлука којом се проглашава Закон о измјенама и допунама Закона о стамбеним односима у ФБиХ, враћају станарска права избјеглим и расељеним лицима која су одузета по основу члана 47. старог закона и продужењу рока захтјева са 6 на 12 мјесеци
20.	28. септембар 1998.	Одлука о штампању малих деноминација конвертибилне марке
21.	5. новембар 1998.	Одлука којом се укида одлучивање о захтјевима за станове у ФБиХ са сталним станарским правом додијељеним након 30. априла 1991. и којом се проглашава мораторијум на продају станова лицима која су ово право стекла непосредно након 30. априла 1991.
22.	21. новембар 1998.	Одлука о борачким захтјевима у ФБиХ
23.	15. фебруар 1999.	Одлука о тумачењу члана V 5а Анекса 4. Општег мировног споразума за мир у погледу цивилне команде над оружаним снагама

Прилог 1

24.	2. март 1999.	Одлука о другом шестомјесечном продужењу Одлуке о привременом рјешењу за Аеродром Мостар почевши од 16. септембра 1998.
25.	10. март 1999.	Одлука о запошљавању припадника мањина у полицији и Процедура избора ИПТФ-а
26.	1. април 1999.	Одлука о продужењу рока за подношење захтјева за друштвене станове у ФБиХ /4. априла 1998(за три мјесеца.
27.	14. април 1999.	Одлука којом се укида Одлука од 5. новембра 1998.
28.	14. април 1999.	Одлука о измјенама и допунама Закона о стамбеним односима у РС и поништавању свих судских одлука којима се укида станарско право избјеглица и расељених лица након априла 1992. и прерасподјели станова на основу рационализације простора
29.	14. април 1999.	Одлука којом се укидају сва трајна станарска права у ФБиХ током и по завршетку рата у БиХ и претварању у привремена станарска права
30.	14. април 1999.	Одлука којом се укидају сва трајна станарска права у РС током и по завршетку рата у БиХ и претварању у привремена станарска права
31.	26. мај 1999.	Одлука о укидању права локалних власти у ФБиХ и РС да прерасподјелују земљиште у друштвеном власништву које је 6. априла 1992. године било коришћено за стамбене, вјерске, приватне културне, пољопривредне или приватне комерцијалне сврхе
32.	2. јуни 1999.	Одлука и називима географских локација које користи Савјет министара
33.	15. јуни 1999.	Одлука о продужењу рока за подношење захтјева за друштвене станове у РС за шест мјесеци
34.	25. јуни 1999.	Одлука о поступку потписивања закона у РС за вријеме упражњеног мјеста предсједника
35.	25. јуни 1999.	Одлука којом се проглашава Закон о државној химни БиХ
36.	30. јуни 1999.	Одлука о продужењу рока за подношење захтјева за друштвене станове у Дрвару
37.	1. јули 1999.	Одлука високог представника којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о престанку важења Закона о напуштеним становима
38.	1. јули 1999.	Одлука о Закону о измјенама и допунама Закона о продаји станова са станарским правом
39.	1. јули 1999.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о престанку важења Закона о привремено напуштеним некретнинама у власништву грађана
40.	2. јули 1999.	Одлука о измјенама и допунама одредби Закона о продаји станова са станарским правом ФБиХ, којом се, између осталог, дозвољава продужење рока за куповину станова који су проглашени напуштеним током рата и до априла 1998. за двије године

Прилог 1

41.	2. јули 1999.	Одлука о измјенама и допунама различитих одредби Закона о престанку важења Закона о напуштеним становима ФБиХ и којом су, између осталог, уређује коришћење станова за које није поднесен захтјев у хуманитарне сврхе
42.	2. јули 1999.	Одлука о измјенама и допунама различитих одредби Закон о измјенама и допунама Закона о престанку важења Закона о привремено напуштеној имовини грађана ФБиХ
43.	6. јули 1999.	Одлука о оснивању кантоналног суда и општинских судова у Коњицу, Прозору - Рами, Читлуку, Чапљини, Стоцу и Неуму и централној зони града Мостара
44.	6. јули 1999.	Одлука о утврђивању изгледа грба Херцеговачко-неретванског кантона
45.	6. јули 1999.	Одлука којом се додаје клаузула о фундаменталном интересу и положају замјеника начелника општине у Статут општина Града Мостара
46.	6. јули 1999.	Одлука о Закону о Тужилаштву за централну зону Града Мостара
47.	30. јули 1999.	Одлука о важењу јавних исправа које је издао надлежан орган СФРЈ
48.	30. јули 1999.	Одлука усљед неиспуњавања обавеза из Анекса 7. од стране власти БиХ, РС и ФБиХ
49.	30. јули 1999.	Одлука о коришћењу неувредљивих ознака и симбола полиција и правосудних институција у ФБиХ
50.	30. јули 1999.	Одлука о поновном прикључивању избјеглица и расељених лица на телефонске мреже у БиХ
51.	30. јули 1999.	Одлука о реструктурисању система јавног емитовања у БиХ и слободи информација и декриминализацији клевете и увреде
52.	30. јули 1999.	Одлука о проглашењу Закона о административним таксама
53.	30. јули 1999.	Одлука о измјенама и допунама Закона о Тужилаштву Федерације
54.	30. јули 1999.	Одлука којом се проглашава Закон о посебној заштити идентитета свједока у кривичном поступку у ФБиХ
55.	30. јули 1999.	Одлука о измјенама и допунама Закона о Врховном суду Федерације
56.	1. септембар 1999.	Одлука о измјенама и допунама Закона о Радио-телевизији РС
57.	1. октобар 1999.	Одлука којом се поништавају закони РС о државним надлежностима, који су донесени супротно Уставу БиХ
58.	27. октобар 1999.	Одлука о Упутству за примјену за примјену Закона о престанку важења Закона о привремено напуштеним некретнинама у власништву грађана у измијењеном облику
59.	27. октобар 1999.	Одлука о Упутству за примјену Закона о престанку важења Закона о напуштеним становима у измијењеном облику
60.	27. октобар 1999.	Одлука Високог представника о Упутству за примјену Закона о престанку важења Закона о напуштеним становима у измијењеном облику

Прилог 1

61.	27. октобар 1999.	Одлука Високог представника о Упутству за примјену Закона о престанку важења Закона о привремено напуштеним некретнинама у власништву грађана у измијењеном облику
62.	27. октобар 1999.	Одлука којом се доноси Закон о Упутству за примјену Закона о даљим измјенама и допунама Закона о престанку важења Закона о привремено напуштеној имовини и Закона о престанку примјене Закона о коришћењу напуштене имовине
63.	27. октобар 1999.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о престанку важења Закона о привремено напуштеним некретнинама у власништву грађана
64.	27. октобар 1999.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о престанку важења Закона о напуштеним становима
65.	27. октобар 1999.	Одлука којом се доноси Закон о спровођењу одлука Комисије за имовинске захтјеве расељених лица и избјеглица
66.	27. октобар 1999.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о престанку важења Закона о привремено напуштеним некретнинама у власништву грађана
67.	27. октобар 1999.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о престанку важења Закона о напуштеним становима
68.	27. октобар 1999.	Одлука којом се поништавају чланови Закона о измјенама и допунама Закона о станарским односима
69.	27. октобар 1999.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о престанку важења Закона о коришћењу напуштене имовине
70.	27. октобар 1999.	Одлука о признавању и спровођењу Одлука Комисије за имовинске захтјеве расељених лица и избјеглица у РС
71.	27. октобар 1999.	Одлука о признавању и спровођењу Одлука Комисије за имовинске захтјеве расељених лица и избјеглица у ФБиХ
72.	29. октобар 1999.	Одлука којом се захтијева претходно консултовање са ИПТФ-ом прије депортације страних држављана без боравишне дозволе
73.	11. новембар 1999.	Одлука којом се исправља техничка грешка у пакету одлука од 27. октобра
74.	16. новембар 1999.	Одлука којом се поништава Одлука НСРС о забрани присилне деложације у зимском периоду
75.	6. децембар 1999.	Одлука којом се проглашава Закон о Радио-телевизији Федерације
76.	10. децембар 1999.	Одлука о продужењу рока за подношење захтјева за друштвене станове у РС за четири мјесеца
77.	30. децембар 1999.	Одлука којом се до 30. јуна 2000. године продужава важење Одлуке која се односи на различите врсте друштвеног земљишта од 26. маја 1999.
78.	30. децембар 1999.	Одлука о продужењу важења Одлуке Савјета министара о додатним увозним дажбинама за 1999. до 2000. године
79.	30. децембар 1999.	Одлука о продужењу важења Одлуке Савјета министара о додатним увозним дажбинама до 2000. године

Прилог 1

80.	12. јануар 2000.	Одлука о утврђивању јасне надлежности Министарства за избјеглице и расељена лица РС за спровођење одлука Комисије за имовинске захтјеве расељених лица и избјеглица
81.	13. јануар 2000.	Одлука о проглашењу Закона о Државној граничној служби
82.	3. март 2000.	Одлука о измјенама и допунама Закона о Радио-телевизији РС
83.	8. март 2000.	Одлука којом се успоставља Дистрикт Брчко БиХ
84.	30. март 2000.	Одлука о продужењу важења Одлуке Савјета министара о додатним увозним дажбинама до 30. јуна 2000. године
85.	27. април 2000.	Одлука о прерасподјели друштвеног земљишта, којом престају да важе одлуке од 26. маја 1999. и 30. децембра 1999.
86.	3. мај 2000.	Одлука о увођењу посебног телефонског броја за Дистрикт Брчко БиХ
87.	11. мај 2000.	Одлука о измјенама и допунама Оквирног закона о приватизацији предузећа и банака у БиХ увођењем клаузуле којом се штите инвеститори
88.	17. мај 2000.	Одлука којом се проглашава Закон о судској и тужилачкој служби у ФБиХ
89.	22. мај 2000.	Одлука о измјенама и допунама Закона о Агенцији за банкарство РС
90.	22. мај 2000.	Одлука о измјенама и допунама Закона о Агенцији за банкарство ФБиХ
91.	9. јуни 2000.	Одлука о измјенама и допунама Закона о Тужилаштву РС
92.	9. јуни 2000.	Одлука о измјенама и допунама Закона о судској и тужилачкој служби РС
93.	28. јуни 2000.	Одлука којом се обуставља усвајање Закона о приватизацији друштвених станова РС до исправке грешака и дискриминаторних елемената
94.	7. август 2000.	Одлука о измјенама и допунама Закона о попуњавању упражњеног мјеста члана Предсједништва БиХ
95.	18. август 2000.	Одлука о измјенама и допунама Федералног закона о предузећима за управљање фондовима и инвестиционим фондовима
96.	30. август 2000.	Одлука којом се поништава Закон о враћању одузетог земљишта РС
97.	30. август 2000.	Одлука којом се поништава Закон о враћању одузетог земљишта РС
98.	30. август 2000.	Одлука којом се поништава Закон о враћању одузете имовине и обештећењу РС
99.	29. септембар 2000.	Одлука којом се проглашавају измјене и допуне Закона о путним исправама којим се уводи јединствен национални пасош
100.	6. октобар 2000.	Одлука о интеграцији општине Жепче
101.	23. октобар 2000.	Друга одлука о реструктурисању система јавног емитовања у БиХ
102.	25. октобар 2000.	Одлука о локацији гробља и споменика за жртве Сребренице

Прилог 1

103.	28. октобар 2000.	Одлука о продужењу рока за извршење потврда Комисије за имовинске захтјеве избјеглица и расељених лица у погледу друштвене имовине у РС
104.	28. октобар 2000.	Одлука о продужењу рока за извршење потврда Комисије за имовинске захтјеве избјеглица и расељених лица у погледу друштвене имовине у ФБиХ
105.	12. новембар 2000.	Одлука о измјенама и допунама Закона о раду РС, којом су смањене накнаде запосленима на листи чекања
106.	12. новембар 2000.	Одлука којом се проглашава Закон о стандардизацији БиХ, којим се уводе стандарди ЕУ
107.	12. новембар 2000.	Одлука којом се проглашава Закон о метрологији БиХ, којим се уводе стандарди ЕУ
108.	12. новембар 2000.	Одлука којом се проглашава Закон о мјерним јединицама БиХ, којим се уводе стандарди ЕУ
109.	12. новембар 2000.	Одлука о успостављању Института за акредитовање БиХ
110.	12. новембар 2000.	Одлука којом се доноси Закон о акредитовању БиХ, којим се уводи стандарди ЕУ
111.	12. новембар 2000.	Одлука о оснивању Државног суда БиХ
112.	12. новембар 2000.	Одлука о оснивању Института за стандарде, метрологију и интелектуалну својину БиХ
113.	12. новембар 2000.	Одлука о измјенама и допунама Федералног закона о пензијском и инвалидском осигурању, којима се обезбјеђује финансијска одрживост и независност
114.	12. новембар 2000.	Одлука којом се проглашава Закон о Државном суду БиХ
115.	12. новембар 2000.	Одлука којом се проглашава Закон о метрологији БиХ, којим се уводе стандарди ЕУ
116.	12. новембар 2000.	Одлука којом се проглашава Закон о мјерним јединицама БиХ, којим се уводе стандарди ЕУ
117.	5. децембар 2000.	Одлука којом се укида незаконита општина Скелани и враћају предратне границе општине Сребреница
118.	12. децембар 2000.	Одлука о измјенама и допунама Закона о путним исправама БиХ
119.	14. децембар 2000.	Одлука о измјенама и допунама Закона о административним таксама БиХ
120.	14. децембар 2000.	Одлука којом се проглашава Закон о Обмудсмену за људска права БиХ
121.	20. децембар 2000.	Одлука којом се за три мјесеца - до 30. марта 2001 - продужава рок важења Одлука о прерасподјели друштвеног земљишта од 27. априла 2000.
122.	20. децембар 2000.	Одлука којом се проглашава Закон о имовини Завода за запошљавање БиХ
123.	20. децембар 2000.	Одлука којом се проглашава Закон о посредовању у запошљавању и социјалној сигурности незапослених
124.	20. децембар 2000.	Одлука о Закону о платном промету Републике Српске
125.	20. децембар 2000.	Одлука о измјенама и допунама Закона о потраживањима у процесу приватизације на основу разлике између исплаћене

Прилог 1

		пензије и остварене пензије корисника права која произлазе из пензијског и инвалидског плана
126.	20. децембар 2000.	Одлука којом се проглашава Закон о унутрашњем платном промету Републике Српске
127.	20. децембар 2000.	Одлука којом се проглашава Закон о финансијском пословању Републике Српске
128.	20. децембар 2000.	Закон о измјенама и допунама Закона о царинској политици
129.	20. децембар 2000.	Одлука о измјенама и допунама Закона о утврђивању и реализацији потраживања грађана у поступку приватизације
130.	20. децембар 2000.	Одлука о измјенама и допунама Закона о приватизацији предузећа
131.	20. децембар 2000.	Одлука о измјенама и допунама Закона о платама
132.	20. децембар 2000.	Друга одлука о измјенама и допунама Закона о доприносима
133.	11. јануар 2001.	Одлука којом се уводе привремене процедуре заштите виталних интереса конститутивних народа и других, укључујући забрану дискриминације
134.	31. јануар 2001.	Измјене и допуне Одлуке Владе РС о утврђивању предузећа од стратешког значаја у којима се државни капитал приватизује по основу посебних програма приватизације и Одлуке о враћању ваучера и купона и/или поврату . . .
135.	5. фебруар 2001.	Одлука о специјалном ревизору за кантоне ФБиХ
136.	14. фебруар 2001.	Одлука којом се намеће објављивање сектора телекомуникација у Службеном гласнику БиХ и службеним гласницима ФБиХ и РС
137.	2. март 2001.	Одлука о спајању надлежности Независне комисије за медије и Регулаторне агенције за телекомуникације
138.	2. март 2001.	Одлука о специјалном ревизору за ФБиХ
139.	2. март 2001.	Одлука о измјенама и допунама Закона о посебној заштити идентитета свједока у кривичном поступку у ФБиХ
140.	14. март 2001.	Одлука којом се Независној судској комисији даје свеобухватан мандат
141.	30. март 2001.	Одлука којом се продужава рок важења одлуке од 27. априла 2000. године о прерасподјели друштвеног земљишта до доношења одговарајућих закона од стране власти или најкасније до 31. јула 2002.
142.	27. април 2001.	Одлука којом се надлежност за истраге, процесуирање и суђење у предметима насиља и застрашивања у ФБиХ током протеклог мјесеца преноси на кантонално тужилаштво и кантонални суд у Сарајеву
143.	10. мај 2001.	Одлука о оснивању и регистрацији Фондације Сребреница - Меморијални центар и мезарје Поточари
144.	4. јули 2001.	Додатне измјене и допуне Закона о престанку важења Закона о напуштеним становима
145.	17. јули 2001.	Одлука о сагласности на измјене и допуне Закона о приватизацији станова у Републици Српској

Прилог 1

146.	17. јули 2001.	Додатне измјене и допуне Закона о приватизацији друштвених станова
147.	17. јули 2001.	Измјене и допуне Закона о продаји станова са станарским правом
148.	3. август 2001.	Одлука којом се дозвољава пренос судских предмета другим судовима у истом ентитету
149.	3. август 2001.	Одлука о измјенама и допунама Закона о судској и тужилачкој служби у ФБиХ
150.	15. септембар 2001.	Одлука о Споразуму о Горњем Вакуфу - Ускопљу од 2. августа 2001. године којом се Горњи Вакуф и Ускопље уједињују у једну општину, са законским основом
151.	6. новембар 2001.	Одлука којом се привременим управницима банака у ФБиХ дозвољава исплата износа до 5.000 КМ депонентима прије сачињавања коначног извјештаја
152.	8. новембар 2001.	Одлука којом се судијама у Републици Српској дозвољава да одлучују о потреби задржавања лица оптужених за тешка дјела у кривичном поступку
153.	8. новембар 2001.	Одлука којом се судијама у ФБиХ дозвољава да одлучују о потреби задржавања лица оптужених за тешка дјела у кривичном поступку
154.	30. новембар 2001.	Одлука којом се Одлука за Жепче од 6. октобра 2001. године проглашава коначном и обавезујућом, чиме ступају на снагу нове линије границе
155.	4. децембар 2001.	Одлука о привременом обустављању приватизације станова (РС)
156.	4. децембар 2001.	Одлука о измјенама и допунама Упутства за примјену Закона о престанку важења Закона о коришћењу напуштене имовине (РС)
157.	4. децембар 2001.	Одлука о измјенама и допунама Упутства за примјену Закона о престанку важења Закона о привремено напуштеним некретнинама у власништву грађана (ФБиХ)
158.	4. децембар 2001.	Одлука о измјенама и допунама Упутства за примјену Закона о престанку важења Закона о напуштеним становима (ФБиХ)
159.	4. децембар 2001.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о престанку важења Закона о коришћењу напуштене имовине (РС)
160.	4. децембар 2001.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о престанку важења Закона о напуштеним становима (ФБиХ)
161.	4. децембар 2001.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о престанку важења Закона о привремено напуштеним некретнинама у власништву грађана (ФБиХ)
162.	4. децембар 2001.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о измјенама и допунама Закона о расељеним - прогнаним лицима и повратницима у ФБиХ
163.	4. децембар 2001.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о расељеним лицима, избјеглицама и повратницима у Републици Српској

Прилог 1

164.	4. децембар 2001.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о спровођењу одлука Комисије за имовинске захтјеве расељених лица и избјеглица (РС)
165.	4. децембар 2001.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о спровођењу одлука Комисије за имовинске захтјеве расељених лица и избјеглица (ФБиХ)
166.	24. јануар 2002.	Одлука којом се обезбјеђује транспарентност у коришћењу средстава за повратак избјеглица и расељених лица у оба ентитета
167.	8. фебруар 2002.	Закон о измјенама и допунама Федералног Закона о заштити имовине националним спомеником БиХ на основу Одлуке Комисије за заштиту националних споменика
168.	8. фебруар 2002.	Одлука којом се проглашава Закон о спровођењу одлука Комисије за заштиту националних споменика установљене у складу са Анексом 8. Општег оквирног споразума за мир у БиХ
169.	28. март 2002.	Одлука о измјенама и допунама Закона о политичким организацијама РС
170.	28. март 2002.	Одлука којом се додаје анекс уз Закон о поступку уписа правних лица у судски регистар ФБиХ
171.	28. март 2002.	Одлука о измјенама и допунама Изборног закона БиХ
172.	3. април 2002.	Одлука о организацији општинских избора у општини Жепче
173.	3. април 2002.	Одлука о измјенама и допунама текста Анекса 1. Коначне одлуке високог представника о уједињењу општине Жепче објављене у Службеном гласнику ФБиХ
174.	4. април 2002.	Одлука којим се укидају сва судска и тужилачка именованја у БиХ (осим у Уставни суд БиХ и уставних судова ентитета, Коморе за људска права БиХ, Суда БиХ и свих судова у Дистрикту Брчко) до реструктурирања правосуђа
175.	4. април 2002.	Одлука којом се даје овлашћење привременом управнику Херцеговачке банке да прогласи потпуно или дјелимично блокирање депозита и улагања у Херцеговачкој банци на период дужи од једне године
176.	17. април 2002.	Одлука о измјенама и допунама Упутства о провјери законитости уговора о коришћењу станова закључених и обновљених послје 1. априла 1992. године у РС
177.	17. април 2002.	Одлука о престанку привременог обустављања приватизације станова Одлуком од 4.децембра 2001. године
178.	18. април 2002.	Одлука о измјенама и допунама Изборног закона БиХ гдје се период објаве избора смањује са 170 на 169 дана
179.	19. април 2002.	Одлука о измјенама и допунама Изборног закона БиХ у складу са новим ентитетским уставима
180.	30. април 2002.	Одлука у корист полицајаца из реда мањинских народа којом се њихови имовински захтјеви изузимају од прописаног захтјева за хронолошким рјешавањем имовинских захтјева
181.	9. мај 2002.	Одлука о именовању судија и оснивању Суда БиХ

Прилог 1

182.	22. мај 2002.	Одлука о Упутству о поступку ревизије закључених и/или обновљених уговора о коришћењу стана
183.	22. мај 2002.	Одлука о оснивању Комисије за контролу закључених и/или обновљених уговора о коришћењу стана
184.	22. мај 2002.	Одлука о обустављању примјене Одлуке високог представника број 128. од 4. децембра 2001. године (Службени гласник ФБиХ 56/01)
185.	22. мај 2002.	Одлука о Закону о адвокатској професији Републике Српске
186.	23. мај 2002.	Одлука којом се проглашава Закон о основама Јавног радио-телевизијског система и о Јавном радио-телевизијском сервису БиХ
187.	23. мај 2002.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о унутрашњим пословима Босанско-подрињског кантона - Горажде
188.	23. мај 2002.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о унутрашњим пословима Зеничко-добојског кантона
189.	23. мај 2002.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о унутрашњим пословима Тузланског кантона
190.	23. мај 2002.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о унутрашњим пословима Кантона Посавина
191.	23. мај 2002.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о унутрашњим пословима Унско-санског кантона
192.	23. мај 2002.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о Високом судском и тужилачком савјету ФБиХ
193.	23. мај 2002.	Одлука којом се доноси Закон Високом судском и тужилачком савјету БиХ
194.	23. мај 2002.	Одлука о адвокатској професији ФБиХ
195.	23. мај 2002.	Одлука о Закону о Центру за едукацију судија и тужилаца Републике Српске
196.	23. мај 2002.	Одлука којом се доноси Закон о Центру за едукацију судија и тужилаца ФБиХ
197.	23. мај 2002.	Одлука о измјени Статута општине Столац
198.	23. мај 2002.	Одлука којом се доноси Закон о правној помоћи и службеној сарадњи у кривичним стварима између ФБиХ, РС и Брчко Дистрикта БиХ
199.	23. мај 2002.	Одлука о доношењу Закона о високом судском и тужилачком савјету Републике Српске
200.	23. мај 2002.	Одлука којом се проглашава Закон о сукобу интереса у институцијама власти БиХ
201.	23. мај 2002.	Одлука којом се проглашава Закон о државној служби у институцијама БиХ
202.	23. мај 2002.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о унутрашњим пословима Кантона 10
203.	23. мај 2002.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о унутрашњим пословима Сарајевског кантона

Прилог 1

204.	23. мај 2002.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о унутрашњим пословима Западнохерцеговачког кантона
205.	23. мај 2002.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о унутрашњим пословима Херцеговачко-неретванског кантона
206.	23. мај 2002.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о унутрашњим пословима Средњобосанског кантона
207.	24. мај 2002.	Одлука у поступку ликвидације која се примјењују код ликвидације јавног предузећа Радио-телевизије БиХ
208.	24. мај 2002.	Одлука којом се проглашава Закон о Радио-телевизији Републике Српске
209.	24. мај 2002.	Одлука којом се проглашава Закон о Радио-телевизији ФБиХ
210.	28. јуни 2002.	Одлука којом се проглашава Закон о измјенама и допунама Закона о централној евиденцији и размјени података
211.	28. јуни 2002.	Одлука којом се проглашава Закон о измјенама и допунама Закона о личној карти држављана БиХ
212.	8. јули 2002. године	Одлука о броју одборника у Скупштини општине Жепче за општинске изборе за Жепче 2002.
213.	31. јули 2002. године	Одлука којом се додатно продужава важност Одлуке о додјели земљишта од 27. априла 2000. год. до 31. марта 2003. год.
214.	1. август 2002.	Одлука о коришћењу колективних, односно транзитних центара у Босни и Херцеговини у циљу подстицања постепеног и организованог повратка избјеглица и расељених лица
215.	1. август 2002.	Одлука о специјалном ревизору за Републику Српску
216.	1. август 2002.	Одлука о специјалном ревизору за Федерацију БиХ
217.	6. август 2002.	Одлука о мандату Независне правосудне комисије
218.	6. август 2002.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о Високом судском и тужилачком савјету БиХ
219.	6. август 2002.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о Тужилаштву БиХ
220.	6. август 2002.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о суду БиХ
221.	14. август 2002.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о уређењу простора
222.	21. август 2002.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о Високом судском и тужилачком савјету ФБиХ
223.	21. август 2002.	Одлука којом се доноси Закон о Кантоналном тужилаштву Кантона Посавина
224.	21. август 2002.	Одлука којом се доноси Закон о Кантоналном тужилаштву Зеничко-добојског кантона
225.	21. август 2002.	Одлука којом се доноси Закон о Кантоналном тужилаштву Западнохерцеговачког кантона
226.	21. август 2002.	Одлука којом се доноси Закон о Кантоналном тужилаштву Унско-санског кантона
227.	21. август 2002.	Одлука којом се доноси Закон о Кантоналном тужилаштву Тузланског кантона

Прилог 1

228.	21. август 2002.	Одлука којом се доноси Закон о Кантоналном тужилаштву Сарајевског кантона
229.	21. август 2002.	Одлука којом се доноси Закон о Кантоналном тужилаштву Средњобосанског кантона
230.	21. август 2002.	Одлука којом се доноси Закон о Кантоналном тужилаштву Кантона 10
231.	21. август 2002.	Одлука којом се доноси Закон о тужилаштвима Републике Српске
232.	21. август 2002.	Одлука којом се доноси Закон о Кантоналном тужилаштву Босанско-подрињског кантона - Горажде
233.	21. август 2002.	Одлука којом се доноси Закон о Тужилаштву ФБиХ
234.	21. август 2002.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о Високом судском и тужилачком савјету Републике Српске
235.	21. август 2002.	Одлука којом се доноси Закон о Кантоналном тужилаштву Херцеговачко-неретванског кантона
236.	21. август 2002.	Одлука којом се проглашава Закон о унутрашњим пословима ФБиХ
237.	7. октобар 2002.	Одлука којом се доноси Закон о имунитету Републике Српске
238.	7. октобар 2002.	Одлука којом се доноси Закон о имунитету ФБиХ
239.	7. октобар 2002.	Одлука којом се доноси Закон о имунитету ФБиХ
240.	18. октобар 2002.	Одлука о утврђивању власништва и правом коришћења одређених зграда и земљишта у комплексу Рамиз Салчин (раније Виктор Бубањ) у Сарајеву
241.	21. октобар 2002.	Одлука којом се проглашава Закон о министарствима Федерације и другим тијелима федералне управе
242.	21. октобар 2002.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о Влади ФБиХ
243.	21. октобар 2002.	Одлука којом се регулишу различита питања прелазне природе која проистичу из ранијих одлука високог представника и којом се усваја Закон о комуникацијама БиХ
244.	21. октобар 2002.	Одлука о измјенама и допунама Закона о телекомуникацијама Републике Српске
245.	21. октобар 2002.	Одлука којом се доноси Закон о регистрацији правних лица која оснивају институције БиХ
246.	21. октобар 2002.	Одлука којом се доноси Закон о земљишним књигама ФБиХ
247.	21. октобар 2002.	Одлука којом се доноси Закон о трезору ФБиХ
248.	21. октобар 2002.	Одлука којом се доноси Закон о земљишним књигама Републике Српске
249.	21. октобар 2002.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о Агенцији за банкарство Републике Српске
250.	21. октобар 2002.	Одлука којом се проглашава Закон о престанку важења Закона о осигурању депозита у ФБиХ
251.	21. октобар 2002.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о Агенцији за банкарство ФБиХ
252.	21. октобар 2002.	Одлука којом се доноси Закон о статистици БиХ

Прилог 1

253.	21. октобар 2002.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о банкама ФБиХ
254.	21. октобар 2002.	Одлука којом се доноси Закон о банкама Републике Српске
255.	1. новембар 2002.	Одлука о измјенама и допунама Кривичног закона ФБиХ стављањем ван снаге Поглавља XX, Кривична дјела против части и репутације
256.	1. новембар 2002.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о судовима Средњобосанског кантона
257.	1. новембар 2002.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о судовима Западнохерцеговачког кантона
258.	1. новембар 2002.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о судовима Босанско-подрињског кантона - Горажде
259.	1. новембар 2002.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о судовима Херцеговачко-неретванског кантона
260.	1. новембар 2002.	Одлука којом се доноси Закон о заштити од клевете ФБиХ
261.	1. новембар 2002.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о судовима Зеничко-добојског кантона
262.	1. новембар 2002.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о судовима Тузланског кантона
263.	1. новембар 2002.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о судовима Кантона Посавина
264.	1. новембар 2002.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о судовима Унско-санског кантона
265.	1. новембар 2002.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о судовима и судској служби Републике Српске
266.	1. новембар 2002.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о Високом судском и тужилачком савјету БиХ
267.	1. новембар 2002.	Одлука којом се доносе измјене и допуне Закона о Центру за едукацију судија и тужилаца Републике Српске
268.	1. новембар 2002.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о судовима Кантона 10
269.	1. новембар 2002.	Одлука којом се доносе измјене и допуне Закона о Центру за едукацију судија и тужилаца ФБиХ
270.	1. новембар 2002.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о судовима Сарајевског кантона
271.	2. децембар 2002.	Одлука о Измјенама и допунама структуре расхода Регулаторне агенције за комуникације за 2002. годину
272.	3. децембар 2007.	Одлука којом се доноси Закон о Савјету министара БиХ
273.	6. децембар 2002.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о унутрашњим пословима Кантона 10
274.	6. децембар 2002.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о унутрашњим пословима Сарајевског кантона
275.	6. децембар 2002.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о унутрашњим пословима Западнохерцеговачког кантона
276.	6. децембар 2002.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о унутрашњим пословима Херцеговачко-неретванског кантона

Прилог 1

277.	6. децембар 2002.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о унутрашњим пословима Средњобосанског кантона
278.	6. децембар 2002.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о унутрашњим пословима Босанско-подрињског кантона - Горажде
279.	6. децембар 2002.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о унутрашњим пословима Зеничко-добојског кантона
280.	6. децембар 2002.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о унутрашњим пословима Тузланског кантона
281.	6. децембар 2002.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о унутрашњим пословима Кантона Посавина
282.	17. децембар 2002.	Одлука којом се доноси буџет ФБиХ
283.	17. децембар 2002.	Одлука којом се доноси Закон о извршењу буџета ФБиХ за 2003. годину
284.	31. децембар 2002.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о држављанству БиХ
285.	1. јануар 2003.	Одлука о коришћењу колективних, односно транзитних центара у Босни и Херцеговини у циљу подстицања постепеног и организованог повратка избјеглица и расељених лица
286.	24. јануар 2003.	Одлука о новом мандату Независне правосудне комисије
287.	24. јануар 2003.	Одлука о судским посматрачима
288.	24. јануар 2003.	Одлука о полицијским дисциплинским процедурама
289.	24. јануар 2003.	Одлука којом се проглашава Закон о заштити свједока под пријетњом и угрожених свједока
290.	24. јануар 2003.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Кривичног закона БиХ
291.	24. јануар 2003.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Кривичног закона БиХ
292.	24. јануар 2003.	Одлука о доношењу Закона о измјенама и допунама Закона о Тужилаштву БиХ
293.	24. јануар 2003.	Одлука којом се доноси Закон о судској полицији БиХ
294.	24. јануар 2003.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о суду БиХ
295.	12. фебруар 2003.	Одлука о успостављању Комисије за индиректну пореску политику
296.	24. фебруар 2003.	Одлука о измјенама и допунама Правилника о цијени образаца личних докумената
297.	27. фебруар 2003.	Одлука којом се доноси Закон о министарским, владиним и другим именовањима Републике Српске
298.	27. фебруар 2003.	Одлука којом се доноси Закон о министарским и владиним именовањима ФБиХ
299.	27. фебруар 2003.	Одлука којом се доноси Закон о министарским и владиним именовањима БиХ
300.	6. март 2003.	Одлука о ступању на снагу Закона о измјенама и допунама Закона о регистру предузећа и предузетника Брчко Дистрикта БиХ

Прилог 1

301.	6. март 2003.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о Влади поступку регистрације правних лица у судски регистар ФБиХ
302.	6. март 2003.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о Влади поступку регистрације правних лица у судски регистар Републике Српске
303.	6. март 2003.	Одлука којом се доноси Закон о поклонима Републике Српске
304.	6. март 2003.	Одлука којом се доноси Закон о поклонима ФБиХ
305.	7. март 2003.	Одлука о привременој суспензији права на преиспитивање анти-терористичких налога Агенције за банкарство пред судовима
306.	7. март 2003.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о Агенцији за банкарство Републике Српске
307.	7. март 2003.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о Агенцији за банкарство ФБиХ
308.	7. март 2003.	Одлука којом се доноси Закон о даљим измјенама и допунама Закона о Централној банци БиХ
309.	7. март 2003.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о банкама Републике Српске
310.	7. март 2003.	Одлука којом се доноси Закон о даљим измјенама и допунама Закона о банкама ФБиХ
311.	14. март 2003.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о државној служби у институцијама БиХ
312.	21. март 2003.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о измјенама и допунама Закона о расељеним - прогнаним лицима и повратницима у ФБиХ
313.	25. март 2003.	Одлука којом се налаже пренос власништва над Фабриком акумулатора "АС" а.д.- Сребреница на Фондацију Сребреница-Поточари спомен обиљежје и мезарје и успостављање привремене Комисије за компензацију Фабрике акумулатора "АС" а.д.- Сребреница
314.	31. март 2003.	Одлука којом се додатно продужава важење Одлуке од 31. јула 2002. год. о забрани расподеле земљишта у државном власништву у БиХ до 15. маја 2003. год.
315.	2. април 2003.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о одбрани ФБиХ
316.	2. април 2003.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о Војсци Републике Српске
317.	2. април 2003.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о одбрани Републике Српске
318.	18. април 2003.	Одлука којом се доноси Одлука о измјенама и допунама Одлуке о накнади за управљање простором за обезбјеђивање инфраструктуре
319.	18. април 2003.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о издвајању и усмјеравању дијела прихода предузећа оствареног коришћењем хидроакумулационих објеката
320.	9. мај 2003.	Одлука којом се успоставља Комисија за реформу одбране

Прилог 1

321.	16. мај 2003.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о спровођењу одлука Комисије за имовинске захтјеве расељених лица и избјеглица Републике Српске
322.	16. мај 2003.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о спровођењу одлука Комисије за имовинске захтјеве расељених лица и избјеглица ФБиХ и Републике Српске
323.	16. мај 2003.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о престанку важења Закона о коришћењу напуштене имовине (РС)
324.	16. мај 2003.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о престанку важења Закона о привремено напуштеним некретнинама у власништву грађана (ФБиХ)
325.	16. мај 2003.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о престанку важења Закона о напуштеним становима (ФБиХ)
326.	16. мај 2003.	Одлука којом се доноси Закон о грађевинском земљишту ФБиХ
327.	16. мај 2003.	Одлука којом се доноси Закон о грађевинском земљишту Републике Српске
328.	30. мај 2003.	Одлука о оснивању Стручне комисије за реформу обавјештајно-безбједносних послова
329.	13. јуни 2003.	Директива о смањењу плата министара и замјеника министара Херцеговачко-неретванског кантона
330.	17. септембар 2003.	Одлука о успостављању Комисије за реформу Града Мостара
331.	31. октобар 2003.	Одлука којом се доноси Закон о новим измјенама и допунама Закона Тужилаштву БиХ
332.	31. октобар 2003.	Одлука којом се доноси Закон о новим измјенама и допунама Закона о Суду БиХ
333.	20. новембар 2003.	Одлука о продужењу мандата Независне правосудне комисије
334.	20. новембар 2003.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о Високом судском и тужилачком савјету Републике Српске
335.	20. новембар 2003.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о Високом судском и тужилачком савјету ФБиХ
336.	20. новембар 2003.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о Високом судском и тужилачком савјету БиХ
337.	26. новембар 2003.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о судовима и судској служби Републике Српске
338.	17. децембар 2003.	Одлука којом предлаже Закон о обавјештајно-безбједносној агенцији БиХ Парламентарној скупштини
339.	31. децембар 2003.	Одлука којом се доноси Закон о примјени система тарифа електричне енергије ФБиХ
340.	9. јануар 2004.	Одлука о забрани преноса или прелажења непокретне имовине градских општина и о обустављању пријема у радни однос нових кадрова у градске општине
341.	28. јануар 2004.	Одлука о спровођењу реорганизације Града Мостара
342.	28. јануар 2004.	Одлука којом се доноси Одлука о измјенама и допунама Одлуке о накнади за управљање простором за обезбјеђивање инфраструктуре

Прилог 1

343.	28. јануар 2004.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о издвајању и усмјеравању дијела прихода предузећа оствареног коришћењем хидроакумулационих објеката у ФБИХ
344.	28. јануар 2004.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о расподјели јавних прихода Херцеговачко-неретванског кантона
345.	28. јануар 2004.	Одлука којом се доноси статут Града Мостара
346.	28. јануар 2004.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Изборног закона БиХ
347.	4. фебруар 2004.	Одлука о продужењу мандата Комисије за реформу одбране
348.	12. фебруар 2004.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о суду БиХ
349.	26. фебруар 2004.	Одлуку којом се забрањује градским општинама Града Мостара давање назива или промјена постојећих назива улица, тргова, мостова и осталих сличних јавних мјеста
350.	31. март 2004.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о Високом судском и тужилачком савјету Републике Српске
351.	31. март 2004.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о Високом судском и тужилачком савјету ФБиХ
352.	31. март 2004.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о Високом судском и тужилачком савјету БиХ
353.	21. април 2004.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о државној служби у управи Републике Српске
354.	21. април 2004.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о државној служби ФБиХ
355.	21. април 2004.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о државној служби у институцијама БиХ
356.	4. мај 2004.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о обавјештајно-безбједносној агенцији БиХ
357.	11. мај 2004.	Одлука о измјенама и допунама Одлуке високог представника којом се проширује мандат Комисије за реформу у области одбране објављене у Службеном гласнику БиХ бр. 4/04
358.	5. јули 2004.	Одлука којом се успоставља Комисија за реструктурисање полиције
359.	8. јули 2004.	Одлука којом се доноси Закон о средњошколском образовању
360.	8. јули 2004.	Одлука којом се доноси Закон о основном образовању
361.	8. јули 2004.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о средњошколском образовању
362.	8. јули 2004.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о основном образовању
363.	8. јули 2004.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о основном образовању
364.	8. јули 2004.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о средњошколском образовању
365.	25. октобар 2004.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о систему индиректног опорезивања у Босни и Херцеговини
366.	8. новембар 2004.	Одлука о измјени Статута општине Жепче

Прилог 1

367.	26. новембар 2004.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о помиловању ФБиХ
368.	26. новембар 2004.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о помиловању Републике Српске
369.	26. новембар 2004.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Кривичног закона Дистрикта Брчко БиХ
370.	26. новембар 2004.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Кривичног закона Републике Српске
371.	26. новембар 2004.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Кривичног закона ФБиХ
372.	26. новембар 2004.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Кривичног закона БиХ
373.	26. новембар 2004.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о помиловању БиХ
374.	17. децембар 2004.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о кривичном поступку Дистрикта Брчко БиХ
375.	17. децембар 2004.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о кривичном поступку Републике Српске
376.	17. децембар 2004.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о кривичном поступку ФБиХ
377.	17. децембар 2004.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о кривичном поступку БиХ
378.	17. децембар 2004.	Одлука о доношењу Закона о измјенама и допунама Закона о полицијским службеницима БиХ
379.	17. децембар 2004.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о тужилаштвима Републике Српске
380.	17. децембар 2004.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о судовима и судској служби Републике Српске
381.	17. децембар 2004.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о Високом судском и тужилачком савјету ФБиХ
382.	23. децембар 2004.	Одлука о доношењу Закона о измјенама и допунама Закона о Државној агенцији за истраге и заштиту
383.	31. децембар 2004.	Одлука о продужењу мандата Комисије за реформу одбране
384.	21. март 2005.	Одлука којом се мијења Одлука о успостављању Комисије за државну имовину
385.	21. март 2005.	Одлука којом се проглашава Закон о привременој забрани располагања државном имовином ФБиХ
386.	21. март 2005.	Одлука којом се проглашава Закон о привременој забрани располагања државном имовином БиХ
387.	21. март 2005.	Одлука којом се проглашава Закон о привременој забрани располагања државном имовином Републике Српске
388.	4. април 2005.	Одлука којом се проглашава Закон о измјенама и допунама Изборног закона БиХ
389.	14. јули 2005. године	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о порезу на промет, производа и услуга у БиХ

Прилог 1

390.	14. јули 2005. године	Одлука којом се проглашава Закон о измјенама и допунама Закона о акцизама у БиХ
391.	28. октобар 2005.	Одлука којом се доноси Закон о давању назива или промјени постојећих назива објеката и правних лица од јавног значаја за БиХ
392.	12. децембар 2005.	Одлука којом се доноси Закон о платама и другим накнадама судија и тужилаца у Брчко Дистрикту
393.	12. децембар 2005.	Одлука којом се доноси Закон о платама и осталим накнадама судија и тужилаца у Републици Српској
394.	12. децембар 2005.	Одлука којом се доноси Закон о платама и другим накнадама судија и тужилаца у ФБиХ
395.	12. децембар 2005.	Одлука којом се доноси Закон о платама и другим накнадама судија и тужилаца на нивоу БиХ
396.	23. децембар 2005.	Одлука о доношењу Закона о измјенама и допунама Закона о полицијским службеницима БиХ
397.	27. јануар 2016.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Изборног закона БиХ
398.	18. март 2005.	Одлука којом се доносе измјене и допуне Закона о привременој забрани располагања државном имовином Републике Српске
399.	18. март 2005.	Одлука којом се доносе измјене и допуне Закона о привременој забрани располагања државном имовином ФБиХ
400.	18. март 2005.	Одлука којом се доносе измјене и допуне Закона о привременој забрани располагања државном имовином БиХ
401.	19. јуни 2006.	Одлука којом се доноси Закон о измјени и допуни Закона о уступању предмета од стране Међународног кривичног суда за бившу Југославију Тужилаштву БиХ и коришћењу доказа прибављених од Међународног кривичног суда за бившу Југославију у поступцима пред судовима у Босни и Херцеговини
402.	19. јуни 2006.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о кривичном поступку БиХ
403.	3. август 2006.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о Агенцији за банкарство ФБиХ
404.	30. август 2006.	Одлука којом се продужава мандат ликвидационом управнику "Привредне банке а.д. Српско Сарајево"
405.	29. септембар 2006.	Одлука којом се доносе измјене и допуне Закона о привременој забрани располагања државном имовином Републике Српске
406.	29. септембар 2006.	Одлука којом се доносе измјене и допуне Закона о привременој забрани располагања државном имовином ФБиХ
407.	29. септембар 2006.	Одлука којом се доносе измјене и допуне Закона о привременој забрани располагања државном имовином БиХ
408.	30. септембар 2006.	Одлука којом се продужава мандат ликвидационом управнику "Привредне банке а.д. Српско Сарајево"
409.	15. децембар 2006.	Одлука којом се ван снаге ставља именовање ликвидационог управника „Херцеговачке банке” Мостар и надлежност за поступак ликвидације Херцеговачке банке Мостар пребацује на Агенцију за банкарство ФБиХ

Прилог 1

410.	15. децембар 2006.	Одлука којом се ван снаге ставља именоване ликвидационог управника Привредне банке а. д. Српско Сарајево и надлежност за поступак ликвидације Привредне банке а. д. Српско Сарајево пребацује на Агенцију за банкарство Републике Српске
411.	22. децембар 2006.	Одлука о доношењу Одлуке о успостављању Комисије за давање стручних оцјена
412.	22. децембар 2006.	Одлука о доношењу Одлуке о оснивању Завода за просторно уређење
413.	15. фебруар 2007.	Одлука којом се доноси Одлука о продужењу мандата Државне комисије за ревизију одлука о натурализацији страних држављана
414.	23. март 2007.	Наредба о спровођењу Одлуке Уставног суда БиХ у апелацији Милорада Билбије и др. бр. АП-953/05
415.	13. април 2007.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о кривичном поступку Дистрикта Брчко БиХ
416.	13. април 2007.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о кривичном поступку Републике Српске
417.	13. април 2007.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о кривичном поступку ФБиХ
418.	13. април 2007.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о кривичном поступку БиХ
419.	4. мај 2007.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о уплатама на јединствени рачун и расподјели прихода
420.	4. мај 2007.	Одлука којом се проглашава Закон о измјенама и допунама Закона о систему индиректног опорезивања у Босни и Херцеговини
421.	31. мај 2007.	Одлука којом се доносе измјене и допуне Закона о привременој забрани располагања државном имовином Републике Српске
422.	31. мај 2007.	Одлука којом се доносе измјене и допуне Закона о привременој забрани располагања државном имовином ФБиХ
423.	31. мај 2007.	Одлука којом се доносе измјене и допуне Закона о привременој забрани располагања државном имовином БиХ
424.	15. јуни 2007.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о Високом судском и тужилачком савјету БиХ
425.	25. јуни 2007.	Одлука којом се доноси Закон о Меморијалном центру Сребреница-Поточари Спомен обиљежје и мезарје за жртве геноцида из 1995. године
426.	9. јули 2007.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона БиХ о извршењу кривичних санкција, притвора и других мјера
427.	9. јули 2007.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о кретању и боравку странаца и азилу
428.	9. јули 2007.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о личној карти држављана БиХ
429.	9. јули 2007.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о путним исправама БиХ

Прилог 1

430.	9. јули 2007.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о кривичном поступку БиХ
431.	14. септембар 2007.	Одлука о повлачењу Аутентичног тумачења члана 3. Закона о преносу средстава друштвене у државну својину Републике Српске
432.	28. септембар 2007.	Одлука којом се доносе измјене и допуне Закона о привременој забрани располагања државном имовином Републике Српске
433.	28. септембар 2007.	Одлука којом се доносе измјене и допуне Закона о привременој забрани располагања државном имовином ФБиХ
434.	28. септембар 2007.	Одлука којом се доносе измјене и допуне Закона о привременој забрани располагања државном имовином БиХ
435.	19. октобар 2007.	Одлука о доношењу Закона о измјенама и допунама Закона о Савјету министара БиХ
436.	3. децембар 2007.	Одлука о доношењу Аутентичног тумачења Закона о измјенама и допунама Закона о Савјету министара БиХ донесеног Одлуком високог представника од 19. октобра 2007. године
437.	19. децембар 2007.	Одлука којом се доносе измјене и допуне Закона о привременој забрани располагања државном имовином Републике Српске
438.	19. децембар 2007.	Одлука којом се доносе измјене и допуне Закона о привременој забрани располагања државном имовином ФБиХ
439.	19. децембар 2007.	Одлука којом се доносе измјене и допуне Закона о привременој забрани располагања државном имовином БиХ
440.	8. јануар 2008.	Одлука којом се проглашава Закон о измјенама и допунама Закона о систему индиректног опорезивања у Босни и Херцеговини
441.	25. јуни 2008.	Одлука којом се доносе измјене и допуне Закона о привременој забрани располагања државном имовином Републике Српске
442.	25. јуни 2008.	Одлука којом се доносе измјене и допуне Закона о привременој забрани располагања државном имовином ФБиХ
443.	25. јуни 2008.	Одлука којом се доносе измјене и допуне Закона о привременој забрани располагања државном имовином БиХ
444.	20. фебруар 2007.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о извршењу кривичних санкција, притвора и других мјера у ФБиХ
445.	20. фебруар 2007.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о кривичном поступку БиХ
446.	20. јуни 2009.	Одлука којом се укидају Закључци Народне скупштине Републике Српске бр. 01-787/09 и бр. 01-788/09 донесени 14. маја 2009. године
447.	29. јули 2009. године	Одлука о продужењу привременог финансирања Града Мостара за период од 1. априла 2009. године до 30. септембра 2009. године
448.	29. јули 2009.	Одлука којом се доноси Закон о допуни Закона о принципима локалне самоуправе у ФБиХ
449.	29. јули 2009.	Одлука којом се доноси Закон о допуни Закона о буџетима у ФБиХ
450.	12. септембар 2009.	Основа ОХР-ов Тим за попис имовине

Прилог 1

451.	18. септембар 2009.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о оснивању предузећа за пренос електричне енергије у Босни и Херцеговини
452.	18. септембар 2009.	Одлука којом се доноси Закон о расподјели, намјени и коришћењу финансијских средстава добивених по Анексу “Ц” Споразума о питањима сукцесије
453.	18. септембар 2009.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о држављанству Републике Српске
454.	18. септембар 2009.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о држављанству ФБиХ
455.	18. септембар 2009.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о држављанству БиХ
456.	18. септембар 2009.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о електричној енергији
457.	18. септембар 2009.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о електричној енергији
458.	18. септембар 2009.	Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о преносу, регулатору и оператеру система електричне енергије у Босни и Херцеговини
459.	30. октобар 2009.	Одлука којом се укида Закључак Градског вијећа Града Мостара бр. 01-02-10/09 од 29. јануара 2009. године, и којом се налаже одржавање избора градоначелника Града Мостара
460.	14. децембар 2009.	Одлука о даљем продужењу мандата међународног члана Високог судског и тужилачког савјета БиХ и именовану Свена Маријуса Уркеа да тај мандат извршава
461.	14. децембар 2009.	Одлука о доношењу Закона о измјенама и допунама Закона о Тужилаштву БиХ

Прилог 2

Текст амандмана на ентитетске уставе који су проглашени одлуком високог представника

Устав Федерације Босне и Херцеговине

- 19. април 2002.

1. АМАНДМАН XXVII

Бошњаци, Хрвати и Срби, као конститутивни народи, заједно са Осталима, и грађани Федерације Босне и Херцеговине, која је саставни дио суверене државе Босне и Херцеговине, одлучни да осигурају пуну националну равноправност, демократске односе и највише стандарде Људских права и слобода, овим доносе Устав Федерације Босне и Херцеговине.

Овим амандманом мијења се задња алинеја Преамбуле Устава Федерације Босне и Херцеговине, која је измијењена Амандманом II на Устав Федерације Босне и Херцеговине.

2. АМАНДМАН XXVIII

(1) Федерација Босне и Херцеговине је један од два ентитета државе Босне и Херцеговине и има сву власт, надлежности и одговорности које Уставом Босне и Херцеговине нису дате у искључиву надлежност институција Босне и Херцеговине.

(2) Бошњаци, Хрвати и Срби као конститутивни народи, заједно са Осталима, и грађани Федерације Босне и Херцеговине, равноправно уређују Федерацију Босне и Херцеговине, дефинисану Анексом II Опћег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини.

Овим амандманом мијења се члан I.1. Устава Федерације Босне и Херцеговине, који је измијењен Амандманом III на Устав Федерације Босне и Херцеговине.

3. АМАНДМАН XXIX

(1) Службени језици Федерације Босне и Херцеговине су: босански језик, хрватски језик и српски језик. Службена писма су латиница и ћирилица.

(2) Остали језици могу се користити као средство комуникације и наставе.

Овим амандманом мијења се члан I.6. Устава Федерације Босне и Херцеговине.

4. АМАНДМАН XXX

Омбудсмени Федерације Босне и Херцеговине

(1) Постоје три омбудсмена које именује Парламент Федерације Босне и Херцеговине у складу са федералним законом. По један омбудсмен се именује из сваког конститутивног народа Босне и Херцеговине.

Прилог 2

Овим амандманом мијења се наслов под II Б. и члан II Б.1.1. Устава Федерације Босне и Херцеговине.

5. АМАНДМАН XXXI

А. Законодавство

а) Законодавну власт ће у Федерацији Босне и Херцеговине вршити Заступнички дом и Дом народа.

Овим амандманом мијења се наслов под А у члану IV Устава Федерације Босне и Херцеговине и иза истог додаје се нови текст.

6. АМАНДМАН XXXII

(1) Најмање четири члана једног конститутивног народа ће бити заступљено у Заступничком дому Федерације Босне и Херцеговине.

(2) Заступнички дом састоји се од деведесет осам заступника.

Овим амандманом мијења се члан IV.A.1.1. Устава Федерације Босне и Херцеговине.

7. АМАНДМАН XXXIII

Састав Дома народа и избор чланова

(1) Састав Дома народа Федерације Босне и Херцеговине ће бити паритетан тако да сваки конститутивни народ има исти број делегата.

(2) Дом народа састоји се од педесет осам делегата, и то по седамнаест делегата из реда сваког од конститутивних народа и седам делегата из реда Осталих.

(3) Остали имају право да равноправно учествују у поступку већинског гласања.

Овим амандманом мијења се члан IV.A.2.6. Устава Федерације Босне и Херцеговине.

8. АМАНДМАН XXXIV

(1) Делегате Дома народа бирају кантоналне скупштине из реда својих делегата пропорционално националној структури становништва.

(2) Број делегата за Дом народа који се бирају у сваком кантону сразмјеран је броју становника кантона, с тим што се број, структура и начин избора делегата утврђују законом.

(3) У Дому народа бит ће најмање један Бошњак, један Хрват и један Србин из сваког кантона који имају најмање једног таквог заступника у свом законодавном тијелу.

Прилог 2

(4) Делегате Бошњаке, Хрвате и Србе из сваког кантона бирају заступници из реда тог конститутивног народа у складу са изборним резултатима у законодавном тијелу тог кантона, а избор делегата из реда Осталих уредит ће се законом.

(5) У Дому народа не може вршити функцију делегата ни један заступник у Заступничком дому нити вијећник опћинског вијећа.

Овим амандманом мијења се члан IV.A.2.8 Устава Федерације Босне и Херцеговине.

9. АМАНДМАН XXXV

Престаје да важи члан IV.A.2.9. Устава Федерације Босне и Херцеговине.

10. АМАНДМАН XXXVI

(1) Сваки дом ће већином гласова усвојити свој пословник о раду и изабрати међу својим члановима предсједавајућег и два потпредсједавајућа, који не могу бити из реда истог конститутивног народа или из реда Осталих.

Овим амандманом мијења се члан IV.A.3.11. Устава Федерације Босне и Херцеговине.

11. АМАНДМАН XXXVII

Дефиниција виталног интереса

Витални национални интереси конститутивних народа су дефинирани на слиједећи начин:

- остваривање права конститутивних народа да буду адекватно заступљени у законодавним, извршним и правосудним органима власти;
- идентитет једног конститутивног народа;
- уставни амандмани;
- организација органа јавне власти;
- једнака права конститутивних народа у процесу доношења одлука;
- образовање, вјероисповијест, језик, његовање културе, традиције и културно наслеђе;
- територијална организација;
- систем јавног информисања,
-

и друга питања која би се третирали као питања од виталног националног интереса, уколико тако сматра 2/3 једног од клубова делегата конститутивних народа у Дому народа.

Овим амандманом иза члана IV.A. 4.17. додаје се наслов под 5. и нови члан 17а. Устава Федерације Босне и Херцеговине.

12. АМАНДМАН XXXVIII

Парламентарна процедура за заштиту виталних интереса

Прилог 2

(1) Закони или други прописи или акти који се поднесу Заступничком дому у Федерацији Босне и Херцеговине, такођер се усвајају у Дому народа Федерације Босне и Херцеговине.

(2) У Уставном суду Федерације Босне и Херцеговине оснива се Вијеће за заштиту виталних интереса, како би одлучивало о питањима виталног интереса, према процедури у складу са овим Уставом. Ово Вијеће разматра сва питања која су од виталног интереса.

(3) Вијеће за заштиту виталног интереса састоји се од седам чланова, два из сваког конститутивног народа, и један члан из реда Осталих. Судије бира Заступнички дом и Дом народа.

Овим амандманом иза новог члана IV.A.5.17а. додаје се нови наслов под б. и нови члан 17б.

13. АМАНДМАН XXXIX

Процедура за законе у вези са виталним интересом, како је то дефинисано у листи из амандмана XXXVII

1. Уколико више од једног предсједавајућег или потпредсједавајућег Дома народа сматра да закон спада у питања од виталног националног интереса дефинисана у Амандману XXXVII на Устав Федерације Босне и Херцеговине, закон ће бити уврштен у дневни ред Дома народа као питање од виталног интереса.

2. Ако само један предсједавајући или потпредсједавајући тврди да закон спада у питања од виталног интереса, 2/3 већина одговарајућег клуба може прогласити да је ријеч о питању са листе виталних интереса. У том случају ће се слиједити процедура описана у Амандману XL.

3. Предсједавајући и потпредсједавајући морају донијети одлуку у року од једне седмице.

4. Уколико већина сваког клуба који има делегате у Дому народа гласа за такве законе или друге прописе или акте, сматрат ће се да су они усвојени.

5. Уколико се у Дому народа постигне сагласност о амандманима, такав закон, пропис или акт се поново подноси Заступничком дому на одобравање.

6. Уколико сагласност није могућа у Дому народа или уколико се на приједлог амандмана не добије сагласност, формират ће се заједничка комисија од представника Заступничког дома и Дома народа. Заједничка комисија је састављена на паритетном основу и одлуке доноси концензусом. Заједничка комисија усаглашава текст закона. Уколико се текст закона усагласи закон се сматра усвојеним.

7. Уколико се не постигне сагласност, закон неће бити усвојен, те се исти враћа предлагачу на нови поступак. У том случају предлагач не може поново поднијети исти текст закона, прописа или акта.

Овим амандманом мијења се члан IV.A.4.18 Устава Федерације Босне и Херцеговине.

Прилог 2

14. АМАНДМАН ХL

Процедуре за законе који се односе на витални национални интерес, уколико је одлучено 2/3 већином једног од клубова конститутивних народа у Дому народа

1. У случају да 2/3 једног од клубова конститутивних народа у Дому народа одлучи да се закон, други пропис или акт односи на витални интерес, закон ће разматрати Дом народа.
2. Уколико већина сваког клуба који има делегате у Дому народа гласа за такве законе или друге прописе или акте, сматрат ће се да су они усвојени.
3. Уколико се у Дому народа постигне сагласност о амандманима, такав закон, пропис или акт се поново подноси Заступничком дому на одобравање.
4. Уколико Заједничка комисија из Амандмана XXXIX не постигне сагласност, питање се прослијеђује Уставном суду Федерације Босне и Херцеговине да донесе коначну одлуку да ли се предметни закон односи на витални интерес једног од конститутивних народа.
5. Вијеће за заштиту виталног интереса при Уставном суду Федерације Босне и Херцеговине одлучује о прихватљивости таквих случајева 2/3 већином у року од једне седмице, а у року од мјесец дана одлучује о меритуму случајева који се сматрају прихватљивим.
6. У случају да процедуру према овом амандману покрене 2/3 већина једног од клубова, потребан је глас најмање двојице судија да би Суд одлучио да се ради о виталном интересу.
7. Уколико Суд донесе позитивну одлуку о виталном интересу, тај закон се сматра неусвојеним, те се документ враћа предлагачу који треба покренути нову процедуру. У том случају предлагач не може поново поднијети исти текст закона, прописа или акта.
8. У случају да суд одлучи да се предметни закон не односи на витални интерес, сматра се да је закон усвојен/биће усвојен простом већином.

Овим амандманом иза члана IV.A.4.18 додаје се нови наслов и члан 18а Устава Федерације Босне и Херцеговине.

15. АМАНДМАН ХL I

Предсједник Федерације има два потпредсједника из различитих конститутивних народа. Они се бирају у складу са овим Уставом.

Овим амандманом допуњује се члан IV.B.1. Устава Федерације Босне и Херцеговине, који је измијењен Амандманом XI на Устав Федерације Босне и Херцеговине.

16. АМАНДМАН ХL II

(1) У избору предсједника и два потпредсједника Федерације Босне и Херцеговине, најмање трећина делегата из клубова бошњачких, хрватских или српских делегата у Дому народа могу кандидовати предсједника и два потпредсједника Федерације Босне и Херцеговине.

Прилог 2

(2) Избор за предсједника и два потпредсједника Федерације Босне и Херцеговине захтијева прихватање заједничке листе три кандидата за предсједника и потпредсједнике Федерације, већином гласова у Заступничком дому, а затим и већином гласова у Дому народа, укључујући већину клуба сваког конститутивног народа.

(3) Уколико ни једна листа кандидата не добије потребну већину у оба Дома, поступак кандидовања се понавља.

(4) Уколико и у поновљеном поступку један од Домова одбије заједничку листу, сматраће се да су кандидоване особе изабране прихватањем листе у само једном Дому.

(5) Мандат предсједника и потпредсједника Федерације Босне и Херцеговине је четири године.

Овим амандманом мијења се члан IV.Б.2. Устава Федерације Босне и Херцеговине.

17. АМАНДМАН XLIII

У члану IV.Б.3. (2) текст иза прве реченице, до краја члана брише се.

18. АМАНДМАН XLIV

Минимална заступљеност у влади Федерације Босне и Херцеговине у пријелазном периоду до потпуне provedбе Анекса 7

(1) Влада Федерације Босне и Херцеговине (премијер/предсједник Владе и шеснаест министара) састоји се од осам министара из реда бошњачког, пет министара из реда хрватског и три министра из реда српског народа. Једног министра из реда Осталих може именовати премијер/предсједник Владе из квоте најбројнијег конститутивног народа. Влада има и премијера/предсједника Владе који има два замјеника, из различитих конститутивних народа, који се бирају из реда министара.

(2) Након потпуне provedбе Анекса 7, најмање 15% чланова Владе мора бити из једног конститутивног народа. Најмање 35% чланова Владе мора бити из два конститутивна народа. Један члан Владе мора бити из реда Осталих.

Овим амандманом мијења се члан IV.Б.2.4. Устава Федерације Босне и Херцеговине, који је измијењен Амандманом XII на Устав Федерације Босне и Херцеговине.

19. АМАНДМАН XLV

Избор Владе

(1) Предсједник Федерације, уз сагласност оба потпредсједника Федерације, именује Владу Федерације након консултација са премијером или са кандидатом за ту функцију. Влада Федерације Босне и Херцеговине је изабрана, након што је њено именовање потврдио већином гласова Заступнички дом Федерације. Свако упражњено мјесто попуњава се истим поступком.

Прилог 2

(2) Уколико Заступнички дом не потврди именовање Владе, предсједник Федерације у сагласности с потпредсједницима Федерације, а уз консултацију са премијером или кандидатом за ту функцију, поново ће поступити у складу са ставом 1. овог члана.

Овим амандманом мијења се члан IV.Б.2.5.(И) и додаје нови став 2, а досадашњи став 2. постаје став 3.

20. АМАНДМАН XLVI

Престаје да важи члан IV.Б.2.6. Устава Федерације Босне и Херцеговине.

21. АМАНДМАН XLVII

У члану IV.Ц.2.6. уводна реченица и тачка а) брише се.

Досадашње тачке б) и ц) постају тачке а) и б).

22. АМАНДМАН XLVIII

Уставни суд састоји се од девет судија, од којих су најмање по два из реда сва три конститутивна народа и један из реда Осталих.

Овим амандманом мијења се члан IV.Ц.3.9. Устава Федерације Босне и Херцеговине

23. АМАНДМАН XLIX

Дистрибуција кључних функција у структури федералне власти

Премијер/предсједник Владе и замјеници премијера/потпредсједници Владе не могу бити из реда истог конститутивног народа.

Од ниже наведених функција највише двије се могу попунити из реда једног конститутивног народа или из реда Осталих:

1. премијер/предсједник Владе
2. предсједавајући Заступничког дома
3. предсједавајући Дома народа
4. предсједник Врховног суда
5. предсједник Уставног суда
6. федерални тужилац.

Овим амандманом иза члана IV.Ц.5.23. додаје се нови наслов IV.Д. и члан IV.Д.1.

24. АМАНДМАН L

Прилог 2

(1) Амандмане на Устав може предлагати предсједник Федерације, у сагласности са потпредсједницима, Влада Федерације, већина делегата у Заступничком дому или већина бошњачких, хрватских и српских делегата у Дому народа.

(2) Предложени амандман усваја се:

(а) у Дому народа простом већином укључујући већину бошњачких, већину хрватских и већину српских делегата;

(б) у Заступничком дому двотрећинском већином заступника.

Овим амандманом замјењује се члан VIII 1. Устава Федерације БиХ.

25. АМАНДМАН LI

Објављени резултати пописа становништва из 1991. године на одговарајући начин ће се користити за сва израчунавања која захтијевају демографске податке док се Анекс 7 у потпуности не проведе.

Овим амандманом мијења се члан IX.7 Устава Федерације Босне и Херцеговине.

26. АМАНДМАН LII

Пријелазне и завршне одредбе

Члан 11а.

1. Пропорционална заступљеност у свим јавним органима власти, укључујући и судове

Конститутивни народи и група Осталих ће бити пропорционално заступљени у јавним институцијама у Федерацији БиХ.

Као уставни принцип, таква пропорционална заступљеност ће се базирати на попису из 1991. године, док се Анекс 7 у потпуности не проведе, у складу са Законом о државној служби Босне и Херцеговине. Овај опћи принцип ће се прецизирати ентитетским законима. Ентитетски закони ће утврдити конкретне рокове и регулираће поменути принцип, у складу са регионалном етничком структуром ентитета и кантона.

Јавне институције у смислу овог члана су министарства у Влади Федерације БиХ и владама кантона, опћински органи власти, кантонални и опћински судови у Федерацији Босне и Херцеговине.

Члан 11б.

2. Усаглашавање принципа у вези са кантонима Федерације Босне и Херцеговине

У року од девет мјесеци од усвајања ових амандмана, принципи садржани у овим амандманима примјењују се на кантоне.

Прилог 2

У кантонима ће се формирати органи за заштиту виталног интереса, а гарантират ће се минимална заступљеност у погледу кантоналне владе.

Члан 11ц.

3. Дужности дома народа

Од датума усвајања амандмана на Устав Федерације Босне и Херцеговине, Дом народа Федерације Босне и Херцеговине ће се придржавати принципа садржаних у овим амандманима.

Члан 11д.

У року од девет мјесеци од дана усвајања ових амандмана, уставни кантона, закони, други прописи и акти и судска правила бит ће усклађени са Уставом Федерације Босне и Херцеговине.

Члан 11е.

У року од три мјесеца од дана усвајања ових амандмана престат ће се примјењивати одредбе овог устава које се односе на Суд за Људска права Федерације Босне и Херцеговине.

Законом ће се уредити питање преузимања послова, опреме, архиве и других средстава, као и радно правни статус упослених у Суду за Људска права Федерације Босне и Херцеговине.

Овим амандманом иза члана IX.11. додају се нови чланови 11а, 11б, 11ц, 11д. и 11е.

27. АМАНДМАН LIII

У члану V. 5.2 ријечи “двје године” замјењују се ријечима “четири године”.

28. АМАНДМАН LIV

У члану VI.3.2 ријечи “двје године” замјењују се ријечима “четири године”.

- **23. мај 2002.**

29. AMANDMAN LVI

У члану IV.Б.7а (I) Устава Федерације, ријечи “судија федералних судова” замјењују се ријечима “судија Уставног суда Федерације на приједлог кандидата од стране Високог судског и тужилачког вијећа”.

30. АМАНДМАН LVII

У члану IV.Ц.3, иза ријечи “свим судовима”, додају се ријечи “и организацији свих судова”.

31. АМАНДМАН LVIII

Прилог 2

У члану IV.Ц.4., иза става 2, додају се нови ставови 3. и 4., који гласе:

“3) Судска власт је самостална и независна од извршне и законодавне власти Федерације.

4) Високо судско и тужилачко вијеће Федерације Босне и Херцеговине осигурава самосталност, независност, непристрасност, стручност и ефикасност судства и тужилачке функције у Федерацији. Надлежности Високог судског и тужилачког вијећа, између осталог, укључују именовање, вођење дисциплинског поступка и смјењивање судија, осим судија Уставног суда Федерације, и обухватају и тужиоце и замјенике тужилаца у Федерацији. Састав и додатне надлежности Високог судског и тужилачког вијећа утврђују се законом”.

Досадашњи став 3. постаје став 5.

32. АМАНДМАН LIX

Члан IV.Ц.6. Устава Федерације мијења се и гласи:

“1. Судије Врховног суда, укључујући и предсједника Суда, одабира, именује, проводи дисциплински поступак против и смјењује Високо судско и тужилачко вијеће, у складу са законом.

2. Судије Уставног суда предлаже Предсједник Федерације уз сагласност Потпредсједника, а за именовање је потребна потврда већине делегата Дома народа који су присутни и гласају.

3. Судије Врховног суда, осим резервних судија, именују се доживотно, уколико овим уставом није другачије утврђено, осим ако не поднесу оставку, ако се не пензионишу или не буду с разлогом смијењени од стране Високог судског и тужилачког вијећа, у складу са законом. Судијама Врховног суда такође може изузетно престати судијска функција као резултат процеса одабира након реорганизације Врховног суда за вријеме прелазног периода, како се утврђује законом којим се оснива Високо судско и тужилачко вијеће Федерације. Навршење старосне доби прописане за обавезан одлазак у пензију за судије Врховног суда утврђује се законом.

4. Судије Уставног суда биће у служби до доби од 70 година, осим ако не поднесу оставку или не буду с разлогом смијењени консензусом осталих судија тог суда”.

33. АМАНДМАН LX

Члан IV.Ц.7., мијења се и гласи:

“1) Плата и друге накнаде судији не могу бити умањени за вријеме вршења судијске функције, осим као посљедица дисциплинског поступка у складу са законом.

2) Плата и други услови обављања функције, укључујући и имунитет, за све судије судова Федерације утврђују се законом”.

34. АМАНДМАН LXI

Прилог 2

У члану V.6. тачка ц) се брише.

35. АМАНДМАН LXII

Члан V.11. Устава Федерације мијења се и гласи:

“1. Кантони имају судове који имају жалбену надлежност у односу на опћинске судове у свом кантону и првостепену надлежност у стварима које не спадају у надлежност тих судова, те друге надлежности утврђене законом.

2. Судије кантоналних судова, укључујући и предсједнике судова, одабира, именује, проводи дисциплински поступак против и смјењује Високо судско и тужилачко вијеће Федерације у складу са законом.

3. Судије кантоналних судова, осим резервних судија, именују се доживотно, осим ако не поднесу оставку, ако се не пензионишу или не буду с разлогом смијењени од стране Високог судског и тужилачког вијећа у складу са законом Федерације. Судијама кантоналних судова исто тако може изузетно престати судијска функција као резултат и процеса одабира након реорганизације кантоналних судова за вријеме прелазног периода, како се утврђује законом којим се оснива Високо судско и тужилачко вијеће. Навршење старосне доби прописане за обавезан одлазак у пензију за судије кантоналних судова утврђује се законом Федерације. Услови обављања функције, укључујући и имунитет, за судије кантоналних судова утврђују се законом Федерације. Плата и друге накнаде судији не могу бити умањени за вријеме вршења судијске функције, осим као посљедица дисциплинског поступка у складу са законом”.

36. АМАНДМАН LXIII

Члан VI.7. Устава Федерације мијења се и гласи:

“1. Опћински судови, који се могу основати за подручје једне или више опћина, имају надлежност у свим грађанским и кривичним стварима, осим ако овим уставом, кантоналним уставом или законом Федерације или законом кантона изворна надлежност није додијељена неком другом суду.

2. Опћински судови се оснивају законом кантона и финансира их кантонална власт.

3. Судије опћинских судова, укључујући и предсједнике судова, одабира, именује, проводи дисциплински поступак против и смјењује Високо судско и тужилачко вијеће Федерације у складу са законом.

4. Судије опћинских судова, осим резервних судија, именују се доживотно, осим ако не поднесу оставку, ако се не пензионишу или не буду смијењени од стране Високог судског и тужилачког вијећа у складу са законом. Судијама опћинских судова исто тако може изузетно престати судијска функција као резултат процеса одабира након реорганизације опћинских судова за вријеме прелазног периода, како се утврђује законом којим се оснива Високо судско и тужилачко вијеће. Навршење старосне доби прописане за обавезан одлазак у пензију за судије опћинских судова утврђује се законом. Услови обнављања функције,

Прилог 2

укључујући и имунитет, утврђују се законом Федерације. Плата и друге накнаде судији не могу бити умањени за вријеме вршења судијске функције, осим као посљедица дисциплинског поступка у складу са законом”.

- **6. октобар 2002.**

37. АМАНДМАН LXIV

Члан IV.А.3.13 Устава Федерације мијења се тако што се постојећи текст брише и замјењује сљедећим текстом:

“Чланови и делегати законодавних органа Федерације не подлијежу кривично-правној, ни грађанско-правној одговорности за радње које чине у оквиру својих дужности у законодавним органима Федерације”.

38. АМАНДМАН LXV

Члан IV. Б.4.10. се брише.

39. АМАНДМАН LXVI

На крају члана IV.Ц.3.10. додаје се став који гласи:

“Уставни суд одлучује о питањима која проистичу из закона којима се уређује имунитет у Федерацији”.

40. АМАНДМАН LXVII

Члан V.2.7. став 4. мијења се тако што се постојећи текст брише и замјењује сљедећим текстом:

“Чланови законодавних органа кантона не подлијежу кривично-правној, ни грађанско-правној одговорности за радње које чине у оквиру својих дужности у законодавним органима кантона”.

- **6. октобар 2002.**

41. АМАНДМАН LXVIII

У члану II.Б.3.8. став 1, ријечи “замјеник премијера” замјењују се ријечима “замјеници премијера”, а ријечи “сваком предсједнику кантона” бришу се.

42. АМАНДМАН LXIX

У члану II.Б.3.8. став 1, ријечи “замјеник премијера” замјењују се ријечима “замјеници премијера”, а ријечи “сваком предсједнику кантона” бришу се.

У члану IV.А.7.20, раније члан IV.А.5.20. прије Амандмана XXXVII и XXXVIII, тачка (б), ријеч “потпредсједника” замјењује се ријечима “једног од потпредсједника”.

Прилог 2

43. АМАНДМАН LXX

У члану IV.Б.1.3, измијењеном Амандманом XLIII, ставови 1. и 2, ријеч “потпредсједник” замјењују се ријечима “један од потпредсједника”.

44. АМАНДМАН LXXI

У члану IV.Б.2.5. став 3, раније члан IV.Б.2.5. прије Амандмана XLV, ријечи “замјеници министара” бришу се.

45. АМАНДМАН LXXII

У члану IV.Б.3.7. тачка б), ријеч “потпредсједник” замјењује се ријечју “потпредсједници”.

У члану IV.Б.3.7. тачка е), ријечи “замјеник премијера” замјењују се ријечима “замјеници премијера”.

Члан IV.Б.3.7. г. брише се.

46. АМАНДМАН LXXIII

У члану IV.Ц.3.10. став 2. тачке б) и д), ријечи “замјеника премијера” бришу се.

У члану IV.Ц.3.10. став 2. тачка (б), ријеч “датог катоналног предсједника” мијењају се ријечима „датог кантона”.

У члану IV.Ц.3.10. став 2. тачка (д), ријечи “или датог кантоналног предсједника” мијењају се ријечима „датог кантона”.

47. АМАНДМАН LXXIV

Иза члана IV.Д.1, допуњеног Амандманом XLVIX, додаје се нови члан IV.Д.1.а, који гласи:

“Након избора за законодавни орган Федерације и именовања премијера, предсједавајућег Представничког дома и предсједавајућег Дома народа, предсједник Уставног суда, предсједник Врховног суда и тужилац Федерације Босне и Херцеговине бирају се у складу са расподелом мјеста предвиђеном у члану IV.Д.1”.

48. АМАНДМАН LXXV

У члану V.1.1 додаје се нова тачка ц), која гласи:

“ц) осигурати да конститутивни народи и припадници групе Осталих буду пропорционално заступљени у министарствима кантона. Таква пропорционална заступљеност у складу је са пописом становништва из 1991. године до потпуне provedбе Анекса 7”.

49. АМАНДМАН LXXVI

У члану V.1.3. ријечи “са бошњачком или хрватском већином” бришу се.

Прилог 2

50. АМАНДМАН LXXVII

У члану V.2.5.1, иза ријечи “становништва” додаје се тачка, а ријечи “не може бити мањи од 30 нити већи од 50” бришу се.

51. АМАНДМАН LXXVIII

У члану V. 2. 6., став 1, тачке б) и д) бришу се.

52. АМАНДМАН LXXIX

Члан V.2.7. став 1. мијења се тако што се брише садашњи текст и замјењује се текстом који гласи:

“(1) Сваки законодавни орган кантона доноси већином гласова свој пословник.

(2) Клуб делегата конститутивног народа формира се уз услов да постоји најмање један делегат тог конститутивног народа у законодавном органу кантона.

(3) Сваки клуб делегата предлаже једног кандидата из реда својих чланова за избор на мјесто предједавајућег или замјеника предједавајућег, које потврђује законодавни орган кантона.

(4) Законодавни орган кантона потврђује кандидате у складу са својим пословником. Ако један конститутивни народ није заступљен у законодавном органу, једно од мјеста замјеника предједавајућег остаје упражњено.

(5) Три кандидата која потврди скупштина кантона одлучују између себе ко ће бити предједавајући”.

Досадашњи ставови 2 – 5. постају ставови 6 – 9.

53. АМАНДМАН LXXX

Иза члана V.2.7. додаје се нови наслов и чланови V.2.7.а) и б) који гласе:

“Механизам заштите виталног националног интереса

Члан V.2.7а.

1) Листа виталних националних интереса који се штите у кантонима идентична је листи садржаној у члану IV.5.17.а. овог устава. Клубови из члана IV.5.17.а. овог устава су у кантонима клубови делегата формирани у складу са чланом V.2.7. став 2. овог устава.

2) Ако више од једног предједавајућег или замјеника предједавајућег законодавног органа кантона тврде да неки закон спада у листу виталних интереса утврђених у члану IV.5.17.а. овог устава, за усвајање таквог закона потребна је:

Прилог 2

– већина гласова унутар сваког од клубова конститутивних народа заступљених у датој скупштини кантона.

3) Предсједавајући и замјеници предсједавајућег законодавног органа кантона дужни су да у року од седам дана одлуче да ли неки од закона, прописа или аката потпада под листу из става 2. овог члана.

4) ко само један предсједавајући или замјеник предсједавајућег тврди да закон, пропис или акт потпада под листу виталних интереса, двотрећинска већина одговарајућег клуба једног од конститутивних народа датог законодавног органа може прогласити да је ријеч о питању са листе виталних националних интереса”.

Члан V.2.76.

1) У случају да двотрећинска већина једног од клубова конститутивних народа у скупштини кантона одлучи да се неки закон, пропис или акт односи на витални национални интерес, за усвајање таквог закона, прописа или акта, потребна је већина гласова унутар сваког клуба конститутивних народа заступљених у законодавном органу кантона.

2) Ако се већина из става 1. овог члана не може постићи, питање се просљеђује Уставном суду Федерације Босне и Херцеговине који доноси коначну одлуку о томе да ли се дати закон, пропис или акт односи на витални интерес конститутивног народа.

3) Уставни суд Федерације, у случају из овог члана, поступа на начин предвиђен у члану IV.6.18.а. овог устава.

4) Уколико Суд донесе позитивну одлуку о виталном интересу, тај закон се сматра неусвојеним, те се документ враћа предлагачу који треба покренути нову процедуру. У том случају, предлагач не може поново поднијети исти текст закона, прописа или акта.

5) У случају да Уставни суд одлучи да се не ради о виталном интересу, закон, пропис или акт се сматра усвојеним / усваја се простом већином гласова”.

54. АМАНДМАН LXXXI

Члан V.3.8. мијења се тако што се брише постојећи текст и исти се замјењује сљедећим ријечима:

“(1) Конститутивни народи и припадници Осталих биће пропорционално заступљени у Влади. Таква заступљеност ће одражавати попис становништва из 1991. године до потпуне provedбе Анекса 7 у складу са чланом IX.11.а. овог устава.

(2) Кандидата за мјесто премијера кантона именује предсједавајући кантоналног законодавног органа уз сагласност са замјеницима предсједавајућег. Кандидат за мјесто премијера кантона предлаже министре. Министри немају замјенике.

(3) Министри заједно са премијером чине владу кантона. Владу кантона потврђује законодавни орган кантона већином гласова.

Прилог 2

(4) Изузетно од одредаба става 3. овог члана, у кантонима у којима према последњем попису становништва сваки од два или више конститутивних народа чине више од 30% становништва кантона, владу потврђује законодавни орган кантона двотрећинском већином гласова.

(5) Влада преузима дужност након потврђивања од стране законодавног органа кантона.

55. АМАНДМАН LXXXII

Иза члана V.3.8. додаје се нови члан V.3.8 а, који гласи:

“Министри одговарају премијеру и законодавном органу кантона. Премијер је такођер одговоран законодавном органу кантона.

Министри сnose крајњу одговорност за рад својих министарстава.

Влада подноси оставку ако јој у било које вријеме законодавни орган кантона изгласа неповјерење”.

56. АМАНДМАН LXXXIII

У члану V.3.9.д. бришу се ријечи “истрагом и кривичним гоњењем у вези са кршењем кантоналних закона, као и”.

Иза тачке е) члана V.3.9 , додају се сљедеће ријечи:

“(ф) Све одлуке владе доносе се простом већином гласова присутних који гласају”.

57. АМАНДМАН LXXXIV

У члану В.4.11, измијењеном Амандманом LXII, иза става 3. додаје се нови став 4, који гласи:

“(4) Конститутивни народи и припадници Осталих биће пропорционално заступљени у кантоналним и опћинским судовима. Таква заступљеност ће одражавати попис становништва из 1991. до потпуне provedбе Анекса 7 у складу са чланом IX.11.а. овог устава”.

58. АМАНДМАН LXXXV

Члан V.5, укључујући и члан V.5.12, брише се.

59. АМАНДМАН LXXXVI

У члану VI.1. додаје се нова тачка ц), која гласи:

“(4) Конститутивни народи и припадници Осталих биће пропорционално заступљени у кантоналним и опћинским судовима. Таква заступљеност ће одражавати попис

Прилог 2

становништва из 1991. године до потпуне provedбе Анекса 7 у складу са чланом IX.11.а. овог устава”.

60. АМАНДМАН LXXXVII

У члану VI.А. став 2. брише се.

- **2. април 2003.**

61. АМАНДМАН LXXXVIII

Члан IX.Б.3.7 (а) (ii) Устава Федерације Босне и Херцеговине, мијења се и гласи:

“вршење функције врховног команданта оружаних снага Федерације, у складу са одредбама о цивилној команди из члана V.5(а) Устава Босне и Херцеговине”.

- **28. јануар 2004.**

62. АМАНДМАН ХСV

У члану II.Б.5, ријеч “града” се додаје прије ријечи “или опћине”;

63. АМАНДМАН ХСVI

У члану IV.Ц.10 иза става (2) додаје се нови став (3) који гласи:

“(3) Заштиту права на локалну самоуправу осигурава Уставни суд. Такав поступак пред Уставним судом могу покренути опћине и градови, као и удружења опћина и градова Федерације Босне и Херцеговине. Уставни суд одлучује о споровима између јединица локалне самоуправе и кантона или Федерације на захтјев опћинског или градског вијећа, начелника опћине или градоначелника града, или удружења опћина и градова Федерације Босне и Херцеговине”.

Досадашњи ставови (3) и (4) постају ставови (4) и (5);

64. АМАНДМАН ХСVII

У члану IV.Ц.12. (б), ријечи “града или било које” се додају прије ријечи “опћине”;

65. АМАНДМАН ХСVIII

У члану V.1.(б) ријечи “граду или” додају се прије ријечи “опћини”;

66. АМАНДМАН ХСIX

Члан V.10. се ставља ван снаге и замјењује се новим чланом V.10 који гласи:

У вршењу својих надлежности у погледу кантоналне полиције, влада кантона осигурава да национална структура полиције одражава националну структуру становништва кантона уз

Прилог 2

услов да национална структура полиције сваке општине односно града одражава националну структуру становништва тог града или општине.

67. АМАНДМАН С

Члан VI.A. став 4 се ставља ван снаге и замјењује се новим ставом (4) који гласи:

“(4) Осим ако није другачије прописано овим Уставом, град има градско вијеће које се састоји од једнаког броја вијећника из сваке општине, а број вијећника, изборна процедура и дужина трајања мандата се утврђује Статутом. Градско вијеће не може имати мање од 15 нити више од 31 вијећника”;

68. АМАНДМАН СИ

Додаје се нови члан VI.Ц који гласи:

“VI.Ц Организација Мостара

- 1) У Херцеговачко-неретванском кантону, Град Мостар се организује као једна територијална јединица управе и локалне самоуправе.
- 2) Град Мостар има надлежности општине, осим ако законом није другачије прописано.
- 3) Организација Града Мостара се регулише законом и Статутом Града Мостара. Статутом се одређују градска подручја у којима градска управа има своје подружнице искључиво у сврху пружања услуга грађанима у њиховом окружењу. Статутом се одређује број градских подручја.
- 4) Градска подручја су изборне јединице. Статутом се одређује састав Градског вијећа, а изборни поступак се регулише Изборним законом Босне и Херцеговине и Статутом на начин који може одступати од услова прописаних у члану VI.A овог Устава.
- 5) Поступак доношења одлука се одређује Статутом Града Мостара. Изузетно од одредаба било којег закона који прописује поступке гласања, Статутом Града Мостара може се одредити посебан поступак гласања Градског вијећа за усвајање одређених одлука.
- 6) Витални национални интереси конститутивних народа се заштићени у Граду Мостару. Питања од виталног националног интереса су дефинисана у члану IV.A.17.a овог Устава, под условом да су клубови посланика из члана IV.A.17.a , у сврху Града Мостара, они клубови посланика који су одређени Статутом Града Мостара. Поступак заштите виталних националних интереса се регулише Статутом Града Мостара. Тај поступак укључује могућност упућивања питања од виталног интереса Уставном суду Федерације у складу са поступком предвиђеним у члану IV.A.18.a) тачке 5 до 8 овог Устава, у случају да се не може доћи до договореног рјешења.
- 7) Само вијећници изабрани у Градско вијеће могу бити изабрани за градоначелника Града Мостара. Градоначелника бира и смјењује двотрећинска већина изабраних вијећника.

Прилог 2

8) Конститутивни народи и Остали су пропорционално заступљени у градској управи. Таква заступљеност ће одражавати попис становништва из 1991. до потпуне provedбе Анекса 7 у складу са чланом IX.11.a. овог устава”.

69. АМАНДМАН СII

Чланови IX.10 и IX.11. став 3, стављају се ван снаге.

- 9. децембар 2005.

70. АМАНДМАН СVI

Иза члана IX.11.e, додаје се нови члан IX.11.f, који гласи:

„Члан 11.f

(1) Као изузетак од начела из става 1. члана IV.Ц.7, става 3. члана V.4.11 и става 4. члана VI.7 овог Устава, плата и/или друге накнаде судији могу бити умањени законом донесеним до 10. јануара 2006. године.

(2) Умањење из става 1. овог члана може се извршити само једном.

(3) Ставови 1. и 2. овог члана не могу се тумачити тако да је на било који начин или у било којем облику, директно или индиректно, дозвољено неко друго умањење плате и/или других накнада судији заштићених ставом 1. члана IV.Ц.7, ставом 3. члана V.4.11 и ставом 4. члана VI.7 овог Устава”.

Прилог 2

Устав Републике Српске

- 19. април 2002.

71. АМАНДМАН LXVI

Високи представник донио је овај амандман [одлуком](#) дана 19. априла 2002. године, али није објавио његов текст.

72. АМАНДМАН LXVII

Високи представник донио је овај амандман [одлуком](#) дана 19. априла 2002. године, али није објавио његов текст.

73. АМАНДМАН LXVIII

Високи представник донио је овај амандман [одлуком](#) дана 19. априла 2002. године, али није објавио његов текст.

74. АМАНДМАН LXIX

Високи представник донио је овај амандман [одлуком](#) дана 19. априла 2002. године, али није објавио његов текст.

75. АМАНДМАН LXX

Високи представник донио је овај амандман [одлуком](#) дана 19. априла 2002. године, али није објавио његов текст.

76. АМАНДМАН LXXI

Службени језици Републике Српске су: језик српског народа, језик бошњачког народа и језик хрватског народа. Службена писма су ћирилица и латиница.

Овим амандманом замјењује се став 1. члана 7. Устава РС.

77. АМАНДМАН LXXII

Високи представник донио је овај амандман [одлуком](#) дана 19. априла 2002. године, али није објавио његов текст.

78. АМАНДМАН LXXIII

Високи представник донио је овај амандман [одлуком](#) дана 19. априла 2002. године, али није објавио његов текст.

79. АМАНДМАН LXXIV

Прилог 2

Високи представник донио је овај амандман [одлуком](#) дана 19. априла 2002. године, али није објавио његов текст.

80. АМАНДМАН LXXV

Високи представник донио је овај амандман [одлуком](#) дана 19. априла 2002. године, али није објавио његов текст.

81. АМАНДМАН LXXVI

Високи представник донио је овај амандман [одлуком](#) дана 19. априла 2002. године, али није објавио његов текст.

82. АМАНДМАН LXXVII

Високи представник донио је овај амандман [одлуком](#) дана 19. априла 2002. године, али није објавио његов текст.

83. АМАНДМАН LXXVIII

Високи представник донио је овај амандман [одлуком](#) дана 19. априла 2002. године, али није објавио његов текст.

84. АМАНДМАН LXXIX

Високи представник донио је овај амандман [одлуком](#) дана 19. априла 2002. године, али није објавио његов текст.

85. АМАНДМАН LXXX

Високи представник донио је овај амандман [одлуком](#) дана 19. априла 2002. године, али није објавио његов текст.

86. АМАНДМАН LXXXI

Високи представник донио је овај амандман [одлуком](#) дана 19. априла 2002. године, али није објавио његов текст.

87. АМАНДМАН LXXXII

У посљедњој реченици треће алинеје става а., ријечи “члан 5.б.” се замјењују ријечима “став б.”.

88. АМАНДМАН LXXXIII

Високи представник донио је овај амандман [одлуком](#) дана 19. априла 2002. године, али није објавио његов текст.

89. АМАНДМАН LXXXIV

Прилог 2

Високи представник донио је овај амандман [одлуком](#) дана 19. априла 2002. године, али није објавио његов текст.

90. АМАНДМАН LXXXV

Конститутивни народи и група Осталих ће бити пропорционално заступљени у јавним институцијама у Републици Српској.

Као уставни принцип, таква пропорционална заступљеност ће се базирати на попису из 1991. године, док се Анекс 7. у потпуности не проведе, у складу са Законом о државној служби Босне и Херцеговине. Овај општи принцип ће се прецизирати ентитетским законима. Ти закони ће утврдити конкретне рокове и регулисаће горе поменути принцип у складу са регионалном етничком структуром ентитета.

“Јавне институције”, као што је то поменуто у горњем тексту, су министарства у Влади Републике Српске, општински органи власти, окружни судови у Републици Српској, као и општински судови у Републици Српској.

Овим Амандманом се допуњава члан 97. Устава РС.

91. АМАНДМАН LXXXVI

Високи представник донио је овај амандман [одлуком](#) дана 19. априла 2002. године, али није објавио његов текст.

92. АМАНДМАН LXXXVII

Високи представник донио је овај амандман [одлуком](#) дана 19. априла 2002. године, али није објавио његов текст.

93. АМАНДМАН LXXXVIII

Високи представник донио је овај амандман [одлуком](#) дана 19. априла 2002. године, али није објавио његов текст.

94. АМАНДМАН LXXXIX

Високи представник донио је овај амандман [одлуком](#) дана 19. априла 2002. године, али није објавио његов текст.

95. АМАНДМАН XC

Високи представник донио је овај амандман [одлуком](#) дана 19. априла 2002. године, али није објавио његов текст.

96. АМАНДМАН XCI

Високи представник донио је овај амандман [одлуком](#) дана 19. априла 2002. године, али није објавио његов текст.

Прилог 2

97. АМАНДМАН ХСII

У ставу 2. члана 83., измјењеног и допуњеног тачкама 4. и 5. Амандмана XL, ријечи “вријеме од пет година” се замјењују ријечима “вријеме од четири године”.

Овим амандманом се мијења члан 83. Устава РС.

- **23. мај 2002.**

98. АМАНДМАН ХСIII

У члану 80. став 1. тачка 3. се мијења и гласи:

“3. предлаже Народној скупштини кандидате за предсједника и судије Уставног суда на приједлог Високог судског и тужилачког савјета”.

99. АМАНДМАН ХСIV

Иза члана 121., додаје се нови члан 121а., који гласи:

“Судство је самостално и независно од извршне и законодавне власти у Републици Српској.

Високи судски и тужилачки савјет Републике Српске обезбјеђује самосталност, независност, непристрасност, стручност и ефикасност судства и тужилачке функције у Републици Српској. Надлежности Високог судског и тужилачког савјета, између осталог, укључују именовање, провођење дисциплинског поступка и разрјешење судија, осим судија Уставног суда Републике Српске, и обухватају и јавне тужиоце и замјенике јавних тужилаца у Републици Српској. Састав и додатне надлежности Високог судског и тужилачког савјета утврђују се законом”.

100. АМАНДМАН ХСV

У члану 126., иза ријечи “одговорност” додају се ријечи “у кривичном или грађанском поступку”, а иза ријечи “одобрења” ријечи “Народне скупштине” замјењују се ријечима “Високог судског и тужилачког савјета”.

101. АМАНДМАН ХСVI

Члан 127. мијења се и гласи:

“Судије, осим резервних судија, именују се доживотно, уколико овим уставом није другачије утврђено, осим ако не поднесу оставку, ако се не пензионишу или не буду разријешени с разлогом од стране Високог судског и тужилачког савјета у складу са законом. Судијама исто тако може изузетно престати судијска функција као резултат процеса одабира након реорганизације судова за вријеме прелазног периода, како се утврђује законом којим се оснива Високи судски и тужилачки савјет Републике Српске. Навршење старосне доби прописане за обавезан одлазак у пензију за судије утврђује се законом. Услови обављања функције за судије, укључујући и имунитет, утврђују се

Прилог 2

законом. Плата и друге накнаде судији не могу бити умањени за вријеме вршења судијске функције, осим као посљедица дисциплинског поступка у складу са законом.

Судија не може вршити јавну функцију нити било какав посао који доноси зараду, а који су законом утврђени као неспојиви са судијском функцијом”.

102. АМАНДМАН ХСVII

Члан 129. мијења се и гласи:

“Јавни тужиоци и замјеници јавних тужилаца именују се на период утврђен законом, осим ако не поднесу оставку, ако се не пензионишу или не буду разријешени с разлогом од стране Високог судског и тужилачког савјета у складу са законом. Јавним тужиоцима и замјеницима јавних тужилаца може изузетно престати функција као резултат процеса одабира након реорганизације јавних тужилаштава за вријеме прелазног периода, како се утврђује законом којим се оснива Високи судски и тужилачки савјет. Навршење старосне доби прописане за обавезан одлазак у пензију за јавне тужиоце и замјенике јавних тужилаца утврђује се законом. Услови обављања функције за јавне тужиоце и замјенике јавних тужилаца, укључујући и имунитет, утврђују се законом.

Јавни тужилац или замјеник јавног тужиоца не може обављати службу или било какав посао који доноси зараду а који су законом утврђени као неспојиви са његовом функцијом”.

103. АМАНДМАН ХСVIII

Члан 130. мијења се и гласи:

“Судије, укључујући и предсједнике судова, јавне тужиоце и замјенике јавних тужилаца одабира, именује, проводи дисциплински поступак против и разрјешава Високи судски и тужилачки савјет у складу са законом”.

- **6. октобар 2002.**

104. АМАНДМАН ХСIX

У члану 73., допуњеном амандманом LXXX, постојећи текст се брише и замјењује слjedeћим текстом:

“Посланици у Народној скупштини и чланови Вијећа народа неће бити кривично или грађански одговорни за било који поступак извршен у оквиру њихових дужности у Народној скупштини односно Вијећу народа”.

105. АМАНДМАН С

Члан 86., измијењен амандманом XL, се брише.

106. АМАНДМАН CI

Прилог 2

Став члана 89. који се односи на имунитет чланова Сената се брише.

107. АМАНДМАН СII

Члан 95. се брише.

108. АМАНДМАН СIII

На крају члана 115. додаје се став који гласи:

“Уставни суд одлучује о питањима имунитета, која проистичу из закона којима се уређује имунитет у Републици Српској.”

- **2. април 2003.**

109. АМАНДМАН СIV

У тачки 1. Амандмана XI на члан 80. Устава Републике Српске, са измјенама и допунама, одредба која гласи ” у складу са Уставом и законом” се замјењује ријечима: ”у складу са Уставом Босне и Херцеговине и Републике Српске и другим одговарајућим законима”.

110. АМАНДМАН СV

У члану 106., ставу 1. Устава Републике Српске иза ријечи “у складу са Уставом и законом” додају се слједеће ријечи: „према одредбама о цивилној команди из члана V.5(a) Устава Босне и Херцеговине”.

- **9. децембар 2005.**

111. АМАНДМАН СXIV

Иза члана 138, додаје се нови члан 138.а, који гласи:

„Члан 138.а

Као изузетак од принципа из члана 127. овог Устава, плата и/или друге накнаде судији могу бити умањени законом донесеним до 10. јануара 2006. године.

Умањење из става 1. овог члана може се извршити само једном.

Ставови 1. и 2. овог члана не могу се тумачити тако да је на било који начин или у било којем облику, директно или индиректно, дозвољено неко друго умањење плата и/или других накнада судији заштићених чланом 127. овог Устава”.

Прилог 3

Листа лица која су кажњена без судског поступка одлуком високог представника

	Датум	Име	Функција	Одлука
1.	4. март 1998.	Рагуж, Перо	Начелник општине Столац	Смјена
2.	16. април 1998.	Токмакчија, Драго	Замјеник начелника општине Дрвар	Смјена и забрана кандидовања на предстојећим изборима
3.	28. август 1998.	Башевић, Драган	Начелник општине Орашје	Смјена
4.	8. октобар 1998.	Чавић, Драган	Посланик у Народној скупштини РС	Смјена и забрана обављања јавне функције
5.	20. октобар 1998.	Токић, Мијо	Кандидат, Кантон 10	Забрана обављања функције
6.	3. децембар 1998.	Чанчаревић, Фрањо	Одборник у Општинском савјету општине Равне - Брчко	Привремено удаљавање са функције и забрана обављања свих изабраних и административних функција у предратној општини Брчко на период од 12 мјесеци
7.	15. децембар 1998.	Рељић, Станимир	Предсједник Скупштине општине Власеница	Привремено удаљавање са функције до окончања кривичног поступка
8.	15. јануар 1999.	Рељић, Станимир	Предсједник Скупштине општине Власеница	Смјена
9.	25. јануар 1999.	Токмакчија, Драго	Шеф ХДЗ-а за Кантон 10	Забрана обављања свих странацких функција
10.	2. фебруар 1999.	Летица, Бариша	Кандидат, Кантон 10	Забрана обављања јавне функције
11.	12. фебруар 1999.	Млачо, Џевад	Начелник општине Бугојно	Привремено удаљавање са функције начелника општине и свих других изабраних функција у Бугојну до даљег

Прилог 3

12.	5. март 1999.	Поплашен, Никола	Предсједник РС	Смјена
13.	29. април 1999.	Хоџић, Ферид	Министар унутрашњих послова Тузланског кантона	Смјена и забрана обављања функције
14.	19. јули 1999.	Алагић, Мехмед	Начелник општине Сански Мост	Привремено удаљавање са функције (на неодређени рок) и забрана обављања јавне функције
15.	16. септембар 1999.	Бабић, Стипо	Министар унутрашњих послова Кантона 10	Смјена
16.	29. новембар 1999.	Бехрам, Неџад	Начелник Одјелења за стамбене послове у мостарској општини Стари град	Смјена и забрана обављања извршних функција и кандидатуре на сљедећим општинским изборима
17.	29. новембар 1999.	Бродлија, Кемал	Начелник општине Какањ	Смјена и забрана обављања извршних функција и кандидатуре на сљедећим општинским изборима
18.	29. новембар 1999.	Челковић, Саво	Предсједник Извршног одбора Власница	Смјена и забрана обављања извршних функција и кандидатуре на сљедећим општинским изборима
19.	29. новембар 1999.	Дероџић, Марина	Начелник Одјелења за стамбене послове у општини Мостар Југозапад	Смјена
20.	29. новембар 1999.	Ђурић, Милан	Предсједник Извршног одбора Босанског Новог / Новог Града	Смјена и забрана обављања извршних функција и кандидатуре на сљедећим општинским изборима
21.	29. новембар 1999.	Хреља, Елведин	Начелник општине Горажде	Смјена и забрана обављања извршних функција и

Прилог 3

				кандидатуре на слједећим општинским изборима
22.	29. новембар 1999.	Кецман, Милан	Начелник Одејека Министарства за избјегла и расељена лица у Фочи / Србињу	Смјена и забрана обављања извршних функција и кандидатуре на слједећим општинским изборима
23.	29. новембар 1999.	Кордић, Крунослав	Начелник општине Чапљина	Смјена и забрана обављања извршних функција и кандидатуре на слједећим општинским изборима
24.	29. новембар 1999.	Маџар, Перо	Начелник општине Кисељак	Смјена и забрана обављања извршних функција и кандидатуре на слједећим општинским изборима
25.	29. новембар 1999.	Марић, Стипе	Начелник општине Мостар Југозапад	Смјена и забрана обављања извршних функција и кандидатуре на слједећим општинским изборима
26.	29. новембар 1999.	Метер, Драган	Начелник општине Прозор - Рама	Смјена и забрана обављања извршних функција и кандидатуре на слједећим општинским изборима
27.	29. новембар 1999.	Млачо, Џевад	Делегат у Дому народа БиХ, посланик у кантоналној скупштини	Смјена и забрана обављања извршних функција и кандидатуре на слједећим општинским изборима
28.	29. новембар 1999.	Николић, Зоран	Посланик у Народној скупштини РС	Смјена и забрана обављања извршних функција и кандидатуре на слједећим општинским изборима

Прилог 3

29.	29. новембар 1999.	Пазин, Перо	Начелник општине Столац	Смјена и забрана обављања извршних функција и кандидатуре на сљедећим општинским изборима
30.	29. новембар 1999.	Пешић, Младен	Одсјек Министарства за избјегла и расељена лица (стамбене послове), Српско Горажде	Смјена и забрана обављања извршних функција и кандидатуре на сљедећим општинским изборима
31.	29. новембар 1999.	Шахиновић, Расим	Министар унутрашњих послова Унско-санског кантона	Смјена и забрана обављања извршних функција и кандидатуре на сљедећим општинским изборима
32.	29. новембар 1999.	Симић, Миладин	Предсједник Скупштине општине Братунац	Смјена и забрана обављања извршних функција и кандидатуре на сљедећим општинским изборима
33.	29. новембар 1999.	Токмакчија, Драго	Кандидат, члан Управног одбора Кантоналне агенције за приватизацију, Кантон 10	Проглашавање избора неважећим
34.	29. новембар 1999.	Топаловић, Славко	Општински савјет општине Српско Горажде	Смјена и забрана обављања извршних функција и кандидатуре на сљедећим општинским изборима
35.	29. новембар 1999.	Умићевић, Ђорђе	Предсједник Скупштине општине Бања Лука	Смјена и забрана обављања извршних функција и кандидатуре на сљедећим општинским изборима
36.	29. новембар 1999.	Велацић, Мирсад	Гувернер Унско-санског кантона	Смјена и забрана обављања извршних функција и кандидатуре на

Прилог 3

				сљедећим општинским изборима
37.	29. новембар 1999.	Зафирагић, Јусуф	Министар правде, Сарајевски кантон	Смјена и забрана обављања извршних функција и кандидатуре на сљедећим општинским изборима
38.	29. новембар 1999.	Зељаја, Обрен	Предсједник Скупштине општине Српска Илица	Смјена и забрана обављања извршних функција и кандидатуре на сљедећим општинским изборима
39.	3. април 2000.	Баришић, Анте	Министар унутрашњих послова, Кантон 10	Смјена и забрана обављања јавних функција
40.	22. мај 2000.	Андријић, Стјепо	Предсједник Управног одбора Агенције за приватизацију ФБиХ	Смјена
41.	22. мај 2000.	Ивић, Иван	Гувернер Кантона 10	Смјена и забрана обављања јавних функција
42.	22. мај 2000.	Михаљевић, Мирко	Премијер Кантона 10	Смјена и забрана обављања јавних функција
43.	17. јули 2000.	Скопљак, Емин	Регулаторна агенција за телекомуникације	Смјена и забрана обављања јавних функција, било као изабрано или именовано лице
44.	27. јули 2000.	Џаферовић, Рамиз	Директор Пореске управе ФБиХ и члан Управног одбора Завода за платни промет	Смјена и забрана обављања јавних функција, било као изабрано или именовано лице
45.	27. јули 2000.	Смајић, Ахмед	Министар пољопривреде, водопривреде и шумарства ФБиХ	Смјена
46.	7. септембар 2000.	Божичковић, Горан	Начелник Одсјека за стамбене послове општине Братунац	Смјена и забрана кандидовања на изабране или именоване

Прилог 3

47.	7. септембар 2000.	Бранковић, Шевала	Правник у другостепеном поступку у Министарству стамбене политике, Сарајевски кантон	Смјена и забрана кандидовања на изабране или именоване функције
48.	7. септембар 2000.	Дамјановић, Иван	Начелник општине Гламоч	Смјена и забрана кандидовања на изабране или именоване функције
49.	7. септембар 2000.	Ђорђевић, Драгутин	Начелник Одсјека за стамбене послове, Босанска Градишка / Градишка	Смјена и забрана кандидовања на изабране или именоване функције
50.	7. септембар 2000.	Џодан, Петар	Замјеник министра, Министарство за избјеглице и расељена лица РС	Смјена и забрана кандидовања на изабране или именоване функције
51.	7. септембар 2000.	Хусић, Хајрудин	Начелник Одсјека за стамбено-комуналне послове, Бановићи	Смјена и забрана кандидовања на изабране или именоване функције
52.	7. септембар 2000.	Јеврић, Блашко	Начелник Одсјека за стамбене послове Добој	Смјена и забрана кандидовања на изабране или именоване функције
53.	7. септембар 2000.	Јурковић, Мара	Начелник Одсјека за општу управу, спорт и културу општине Чапљина	Смјена и забрана кандидовања на изабране или именоване функције
54.	7. септембар 2000.	Ристић, Момчило	Начелник Одсјека за стамбене послове, Теслић	Смјена и забрана кандидовања на изабране или именоване функције
55.	7. септембар 2000.	Симивец, Захарије	Начелник Одсјека за стамбене послове, Босански Шамац / Шамац	Смјена и забрана кандидовања на изабране или именоване функције
56.	7. септембар 2000.	Срна, Сања	Виши правник, Кантонални одсјек за стамбене послове општине Центар / Стари Град	Смјена и забрана кандидовања на изабране или именоване функције

Прилог 3

57.	7. септембар 2000.	Трбојевић, Бранко	Начелник Одсеја за стамбене послове у Босанској Дубици / Козарској Дубици	Смјена и забрана кандидовања на изабране или именоване функције
58.	7. септембар 2000.	Триван, Жељко	Правник, Одсек за стамбене послове Бања Лука	Смјена и забрана кандидовања на изабране или именоване функције
59.	7. септембар 2000.	Умишевић, Душан	Начелник Одсеја Министарства за избјегла и расељена лица, Босански Нови / Нови Град	Смјена и забрана кандидовања на изабране или именоване функције
60.	7. септембар 2000.	Жарковић, Ристо	Начелник Одсеја за стамбене послове у Требињу	Смјена и забрана кандидовања на изабране или именоване функције
61.	12. октобар 2000.	Ченгић, Енес	Члан, Комисија за деминирање	Смјена и забрана обављања јавних и именованих функција
62.	12. октобар 2000.	Крстић, Милош	Члан, Комисија за деминирање	Смјена и забрана обављања јавних и именованих функција
63.	12. октобар 2000.	Пушић, Берислав	Предсједавајући, Комисија за деминирање	Смјена и забрана обављања јавних и именованих функција
64.	15. новембар 2000.	Суљић, Един	Главни инспектор, Финансијска полиција	Привремено удаљавање са функције до окончања кривичног поступка
65.	15. новембар 2000.	Зелинка, Драган	Замјеник главног инспектора, Финансијска полиција	Привремено удаљавање са функције (на неодређено вријеме) и забрана обављања било које дужности у Финансијској полицији
66.	1. децембар 2000.	Матић, Бранко	Министар унутрашњих послова, Кантон 10	Смјена и забрана обављања јавних и именованих функција
67.	23. фебруар 2001.	Бичакчић, Едхем	Генерални директор Електропривреде, за радње на	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих функција

Прилог 3

			функцији предсједника Владе ФБиХ	
68.	7. март 2001.	Андрић Лужански, Иво	Посланик у Представничком дому БиХ, потпредсједник ХДЗ-а БиХ	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих јавних функција, забрана кандидовања на изборима, забрана обављања страначких функција
69.	7. март 2001.	Батинић, Здравко	Забрана обављања свих јавних и страначких функција	Забрана обављања јавних, изабраних и именованих јавних функција, забрана кандидовања на изборима, забрана обављања страначких функција
70.	7. март 2001.	Јелавић, Анте	Хрватски члан Предсједништва БиХ, предсједник ХДЗ-а	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих јавних функција, забрана кандидовања на изборима, забрана обављања страначких функција
71.	7. март 2001.	Токић, Марко	Предсједник тзв. Хрватске самоуправе у БиХ	Забрана обављања јавних и страначких функција
72.	21. март 2001.	Зејниловић, Хаснија	Начелник Одјељења за образовање, Брчко	Супервизор за Брчко повукао именовање
73.	26. април 2001.	Дедић, Бранка	Начелник Одежа за правне, кадровске и административне послове, Министарство унутрашњих послова Кантона 7	Привремено удаљавање са функције
74.	26. април 2001.	Ђогић, Иван	Шеф кабинета, Министарство	Привремено удаљавање са функције

Прилог 3

			унутрашњих послова Кантона 7	
75.	26. април 2001.	Мандић, Драган	Министарство унутрашњих послова Кантона 7	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих функција
76.	26. април 2001.	Прскало, Звонко	Замјеник начелника Одсјека за финансије, Министарство унутрашњих послова Кантона 7	Привремено удаљавање са функције
77.	1. јуни 2002.	Јосиповић, Миодраг	Начелник општине Братунац	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих јавних функција, забрана кандидовања на изборима, забрана обављања страначких функција
78.	1. јуни 2002.	Тољ, Младен	Начелник Одјелења за урбанистичко планирање и стамбене послове општине Братунац	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих јавних функција, забрана кандидовања на изборима, забрана обављања страначких функција
79.	26. јуни 2001.	Ђогић, Иван	Шеф кабинета, Министарство унутрашњих послова Кантона 7	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих функција
80.	26. јуни 2001.	Прскало, Звонко	Замјеник начелника Одсјека за финансије, Министарство унутрашњих послова Кантона 7	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих функција
81.	26. јуни 2001.	Тољ, Младен	Начелник Одјелења за урбанистичко планирање и стамбене послове општине Братунац	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих функција

Прилог 3

82.	15. јануар 2002.	Мандић, Иван	Начелник општине Мостар Југозапад	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих јавних функција, забрана кандидовања на изборима, забрана обављања страначких функција
83.	23. мај 2002.	Боровац, Омер	Судија, Општински суд у Горажду	Привремено удаљавање да функције до даље одлуке
84.	23. мај 2002.	Брало, Мирко	Предсједник Општинског суда у Ливну	Привремено удаљавање да функције до даље одлуке
85.	23. мај 2002.	Ђуник-Бајрамовић, Фатима	Судија, Општински суд у Зеници	Привремено удаљавање да функције до даље одлуке
86.	23. мај 2002.	Драшковић, Неђо	Судија, Врховни суд РС	Привремено удаљавање да функције до даље одлуке
87.	23. мај 2002.	Гвоздић, Ненад	Судија, Општински суд у Мостару	Привремено удаљавање да функције до даље одлуке
88.	23. мај 2002.	Јанковић, Јевто	Судија, Основни суд у Бањалуци	Привремено удаљавање да функције до даље одлуке
89.	23. мај 2002.	Лалић, Жељко	Судија, Основни суд у Бањалуци	Привремено удаљавање да функције до даље одлуке
90.	23. мај 2002.	Пјанић, Хасан	Судија, Кантонални суд Унско-санског кантона	Привремено удаљавање да функције до даље одлуке
91.	23. мај 2002.	Шилић, Давор	Замјеник министра правде и управе, Херцеговачко- неретвански кантон, привремено	Смјена забрана обављања јавних и изабраних функција и забрана кандидовања на изборима Такође

Прилог 3

			удаљен са мјеста судије Кантоналног суда Херцеговачко-неретванског кантона на одсуству	привремено смијењен са мјеста судије на одсуству и са свих будућих судских и тужилачких функција до даље одлуке Високог судског и тужилачког савјета ФБиХ
92.	23. мај 2002.	Тодић, Катица	Судија, Општински суд у Ливну	Привремено удаљавање да функције до даље одлуке
93.	23. мај 2002.	Томић, Миленко	Јавни тужилац, Основно тужилаштво у Приједору	Привремено удаљавање да функције до даље одлуке
94.	23. мај 2002.	Зовко, Ката	Судија, Кантонални суд Херцеговачко-неретванског кантона	Привремено удаљавање да функције до даље одлуке
95.	14. јуни 2002.	Грабовац, Никола	Министар финансија БиХ	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих јавних функција, забрана кандидовања на изборима, забрана обављања страначких функција
96.	24. јуни 2002.	Терзић, Кемал	Начелник општине Доњи Вакуф	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих јавних функција, забрана кандидовања на изборима, забрана обављања страначких функција
97.	16. јули 2002. године	Брекало, Иван	Предсједник, Општински суд у Ширком Бријегу	Привремено удаљавање да функције до даље одлуке

Прилог 3

98.	16. јули 2002. године	Катић, Маринко	Предсједник Општинског суда у Чапљини	Привремено удаљавање да функције до даље одлуке
99.	16. јули 2002. године	Станојевић, Светислав	Судија, Врховни суд РС	Привремено удаљавање да функције до даље одлуке
100.	2. септембар 2002.	Стојчиновић, Мирко	Начелник општине Добој	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих јавних функција, забрана кандидовања на изборима, забрана обављања страначких функција
101.	16. септембар 2002.	Лукић, Радомир	Уставни суд БиХ	Именовање поништено
102.	16. септембар 2002.	Симовић, Миодраг	Уставни суд БиХ	Именовање поништено
103.	21. октобар 2002.	Алибабић, Мунир	Директор Обавјештајно-сигурносне службе ФБиХ	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих јавних функција, забрана кандидовања на изборима, забрана обављања страначких функција
104.	13. новембар 2002.	Исламовић, Мирсад	Члан Прелазне скупштине Дистрикта Брчко	Супервизор за Брчко повукао именовање
105.	13. новембар 2002.	Мујкановић, Мустафа	Члан Прелазне скупштине Дистрикта Брчко	Супервизор за Брчко повукао именовање
106.	14. новембар 2002.	Марковић, Перо	Генерални директор, Шуме Херцег-Босне	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих јавних функција, забрана кандидовања на изборима, забрана обављања страначких функција

Прилог 3

107.	26. фебруар 2003.	Аћимовић, Светозар	Генерални директор, Електропривреда Републике Српске	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих јавних функција, забрана кандидовања на изборима, забрана обављања страначких функција
108.	26. фебруар 2003.	Лемез, Бошко	Члан одбора, Електропривреда Републике Српске	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих јавних функција, забрана кандидовања на изборима, забрана обављања страначких функција
109.	7. март 2003.	Бјелица, Милован	Предсједавајући Скупштине општине Српско Сарајево	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих јавних функција, забрана кандидовања на изборима, забрана обављања страначких функција
110.	7. март 2003.	Бјелица, Милован		Блокирани банковни рачуни
111.	7. март 2003.	Мандић, Момчило		Блокирани банковни рачуни
112.	14. март 2003.	Бичакчић, Едхем	Запослени или савјетник, ЈП Електропривреда (Сарајево)	Смјена и забрана даљег ангажовања у пословању ЈП Електропривреда Сарајево и свим њеним супсидијарима и забрана запослења и обављања савјетодавне функције у било ком јавном предузећу, било плаћене или неплаћене, а која му омогућава или би могла да му омогући

Прилог 3

				да има улогу у . . . одлукама руководства”.
113.	28. март 2003.	Тука, Мијат	Посланик, Представнички дом ФБиХ; бивши министар за избјеглица и расељена лица ФБиХ	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих јавних функција, забрана кандидовања на изборима, забрана обављања страначких функција
114.	7. јули 2003. године	Арсеновић, Ђојо	Посланик у Народној скупштини РС	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих јавних функција, забрана кандидовања на изборима, забрана обављања страначких функција
115.	7. јули 2003. године	Арсеновић, Ђојо		Блокирани банковни рачуни
116.	7. јули 2003. године	Бајагић, Звонко		Блокирани банковни рачуни
117.	7. јули 2003. године	Ђого, Јован		Блокирани банковни рачуни
118.	7. јули 2003. године	Карацић, Александар Саша		Блокирани банковни рачуни
119.	7. јули 2003. године	Карацић-Зелен, Љиљана		Блокирани банковни рачуни
120.	7. јули 2003. године	Карацић, Лука		Блокирани банковни рачуни
121.	7. јули 2003. године	Карацић, Соња		Блокирани банковни рачуни
122.	7. јули 2003. године	Лаловић, Драган		Блокирани банковни рачуни
123.	7. јули 2003. године	Николић, Жарко		Блокирани банковни рачуни
124.	7. јули 2003. године	Рогуљић, Славко		Блокирани банковни рачуни
125.	7. јули 2003. године	Спасојевић, Драган		Блокирани банковни рачуни
126.	7. јули 2003. године	Суботић, Богдан		Блокирани банковни рачуни

Прилог 3

127.	7. јули 2003. године	Васић, Драгомир		Блокирани банковни рачуни
128.	7. јули 2003. године	Врачар, Миленко		Блокирани банковни рачуни
129.	9. јули 2003.	Васић, Драгомир	Посланик у Народној скупштини РС Одборник, Скупштина општине Зворник	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих јавних функција, забрана кандидовања на изборима, забрана обављања страначких функција
130.	12. новембар 2003.	Кисић, Синиша	Начелник Дистрикта Брчко	Супервизор за Брчко повукао именоване
131.	9. фебруар 2004.	Башевић, Драган		Блокирани банковни рачуни
132.	9. фебруар 2004.	Боровчанин, Вељко		Блокирани банковни рачуни
133.	9. фебруар 2004.	Ђорда, Самојко		Блокирани банковни рачуни
134.	9. фебруар 2004.	Ећим, Љубан		Блокирани банковни рачуни
135.	9. фебруар 2004.	Којић, Радомир		Блокирани банковни рачуни
136.	9. фебруар 2004.	Ковач, Томислав		Блокирани банковни рачуни
137.	9. фебруар 2004.	Кујунџић, Предраг		Блокирани банковни рачуни
138.	9. фебруар 2004.	Маријановић, Милован		Блокирани банковни рачуни
139.	9. фебруар 2004.	Шарац, Иван		Блокирани банковни рачуни
140.	9. фебруар 2004.	Шаровић, Мирко		Блокирани банковни рачуни
141.	10. фебруар 2004.	Башевић, Драган	Полицијски службеник, Српско Сарајево	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих јавних функција, забрана кандидовања на изборима, забрана обављања страначких функција

Прилог 3

142.	10. фебруар 2004.	Боровчанин, Вељко	Начелник Центра јавне безбједности Српско Сарајево	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих јавних функција, забрана кандидовања на изборима, забрана обављања страначких функција
143.	10. фебруар 2004.	Шарац, Иван	Командир Полицијске станице Пале	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих јавних функција, забрана кандидовања на изборима, забрана обављања страначких функција
144.	10. фебруар 2004.	Шаровић, Мирко	Потпредсједник Српске демократске странке	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих јавних функција, забрана кандидовања на изборима, забрана обављања страначких функција
145.	20. април 2004.	Милетић, Дејан	Начелник Секретаријата РС за односе са Међународним кривичним судом у Хагу и истраживање ратних злочина	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих јавних функција, забрана кандидовања на изборима, забрана обављања страначких функција
146.	20. април 2004.	Савић, Цветко	Начелник Генералштаба РС, припадник Војске РС	Смјена и забрана (1) обављања војних или извршних јавних функција, (2) свих дужности у Министарству одбране и 3) кандидовања на изборима

Прилог 3

147.	30. јуни 2004.	Берић, Душан	Члан Главног одбора СДС-а	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих јавних функција, забрана кандидовања на изборима, забрана обављања страначких функција
148.	30. јуни 2004.	Ћургуз, Пантелија	Потпредседник СДС-а	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих јавних функција, забрана кандидовања на изборима, забрана обављања страначких функција
149.	30. јуни 2004.	Дамјановић, Пантелија	Председник Извршног одбора Српске радикалне странке РС	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих јавних функција, забрана кандидовања на изборима, забрана обављања страначких функција
150.	30. јуни 2004.	Делић, Мирко	Директор Одјељења за истраживање, развој и координацију, Шуме Српске	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих јавних функција, забрана кандидовања на изборима, забрана обављања страначких функција
151.	30. јуни 2004.	Ђекановић, Недјељко	Потпредседник СДС-а	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих јавних функција, забрана кандидовања на изборима, забрана обављања страначких функција

Прилог 3

152.	30. јуни 2004.	Ђерић, Зоран	Министар унутрашњих послова РС	Смјена и забрана обављања 1) свих полицијских и извршних јавних функција и (2) свих дужности у Министарству унутрашњих послова или еквивалентних дужности
153.	30. јуни 2004.	Ђукановић, Родољуб	Посланик у Народној скупштини РС и члан Главног одбора СДС-а	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих јавних функција, забрана кандидовања на изборима, забрана обављања страначких функција
154.	30. јуни 2004.	Ђурашиновић, Драго	Директор регионалног представништва Телекома Српске у Приједору	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих јавних функција, забрана кандидовања на изборима, забрана обављања страначких функција
155.	30. јуни 2004.	Дрпа, Илија	Генерални директор Рафинерије нафте Босански / Српски Брод	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих јавних функција, забрана кандидовања на изборима, забрана обављања страначких функција
156.	30. јуни 2004.	Ећим-Злојутро, Весна	Посланик у Народној скупштини РС и члан Главног одбора СДС-а	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих јавних функција, забрана кандидовања на изборима, забрана обављања страначких функција

Прилог 3

157.	30. јуни 2004.	Ерић, Љубомир	Начелник општине Соколац и члан Општинског одбора СДС-а Соколац	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих јавних функција, забрана кандидовања на изборима, забрана обављања страначких функција
158.	30. јуни 2004.	Глигић, Војислав	Посланик у Народној скупштини РС и члан Главног одбора СДС-а	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих јавних функција, забрана кандидовања на изборима, забрана обављања страначких функција
159.	30. јуни 2004.	Јунгић, Жељко	Генерални директор Телекома РС	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих јавних функција, забрана кандидовања на изборима, забрана обављања страначких функција
160.	30. јуни 2004.	Калинић, Драган	Предсједник Народне скупштине РС и предсједник СДС-а	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих јавних функција, забрана кандидовања на изборима, забрана обављања страначких функција
161.	30. јуни 2004.	Кесеровић, Драгомир	Начелник Одјељења за обавјештајно-безбједносне послове, Министарство одбране РС	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих јавних функција, забрана кандидовања на изборима, забрана обављања страначких функција

Прилог 3

162.	30. јуни 2004.	Комљеновић, Момчило	Члан Главног одбора СДС-а	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих јавних функција, забрана кандидовања на изборима, забрана обављања страначких функција
163.	30. јуни 2004.	Корњача, Душко	Начелник општине Чајнице и члан Главног одбора СДС-а	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих јавних функција, забрана кандидовања на изборима, забрана обављања страначких функција
164.	30. јуни 2004.	Крунић, Саво	Директор ЈП Српске Шуме, Соколац	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих јавних функција, забрана кандидовања на изборима, забрана обављања страначких функција
165.	30. јуни 2004.	Лазовић, Милош	Директор регионалног представништва Телекома Српске, Фоча / Србиње и потпредсједник Општинског одбора СДС-а у Фочи / Србињу	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих јавних функција, забрана кандидовања на изборима, забрана обављања страначких функција
166.	30. јуни 2004.	Љубојевић, Драгомир	Начелник општине Бијељина и члан Главног одбора СДС-а	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих јавних функција, забрана кандидовања на изборима, забрана обављања страначких функција

Прилог 3

167.	30. јуни 2004.	Лукић, Радомир	Члан Главног одбора СДС-а	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих јавних функција, забрана кандидовања на изборима, забрана обављања страначких функција
168.	30. јуни 2004.	Мијановић, Михајло	Начелник општине Требиње и члан Главног одбора СДС-а	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих јавних функција, забрана кандидовања на изборима, забрана обављања страначких функција
169.	30. јуни 2004.	Никић, Цвјетан	Потпредсједник СДС-а	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих јавних функција, забрана кандидовања на изборима, забрана обављања страначких функција
170.	30. јуни 2004.	Нинковић, Младен	Посланик у Народној скупштини РС и члан Главног одбора СДС-а	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих јавних функција, забрана кандидовања на изборима, забрана обављања страначких функција
171.	30. јуни 2004.	Пејчић, Миле	Начелник јединице за подршку у Бијељини, Министарство унутрашњих послова РС	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих јавних функција, забрана кандидовања на изборима, забрана обављања страначких функција

Прилог 3

172.	30. јуни 2004.	Пејчић, Миле		Блокирани банковни рачуни
173.	30. јуни 2004.	Петрић, Зоран	Начелник Крим одјељења Центра јавне безбједности Бијељина	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих јавних функција, забрана кандидовања на изборима, забрана обављања страначких функција
174.	30. јуни 2004.	Петрић, Зоран		Блокирани банковни рачуни
175.	30. јуни 2004.	Поповић, Горан	Члан Главног одбора СДС-а	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих јавних функција, забрана кандидовања на изборима, забрана обављања страначких функција
176.	30. јуни 2004.	Радуловић, Светозар	Директор Фонда за здравствено осигурање РС	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих јавних функција, забрана кандидовања на изборима, забрана обављања страначких функција
177.	30. јуни 2004.	Шараба, Слободан	Потпредседник СДС-а и директор Хидроелектрана на Требишњици	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих јавних функција, забрана кандидовања на изборима, забрана обављања страначких функција
178.	30. јуни 2004.	Савић, Александар	Начелник општине Вишеград и члан Општинског одбора СДС-а у Вишеграду	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих јавних функција, забрана кандидовања на

Прилог 3

				изборима, забрана обављања страначких функција
179.	30. јуни 2004.	Симић, Љубисав	Одборник у Скупштини општине Братунац из редова СДС-а	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих јавних функција, забрана кандидовања на изборима, забрана обављања страначких функција
180.	30. јуни 2004.	Спасојевић, Зоран	Члан Дома народа Парламентарне скупштине	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих јавних функција, забрана кандидовања на изборима, забрана обављања страначких функција
181.	30. јуни 2004.	Станић, Миленко	Посланик у Народној скупштини РС и члан Главног одбора СДС-а	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих јавних функција, забрана кандидовања на изборима, забрана обављања страначких функција
182.	30. јуни 2004.	Тошић, Момир	Замјеник министра спољне трговине и економских односа БиХ и члан Главног одбора СДС-а	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих јавних функција, забрана кандидовања на изборима, забрана обављања страначких функција
183.	30. јуни 2004.	Тупајић, Милан	Посланик у Народној скупштини РС и члан Главног одбора СДС-а	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих јавних функција, забрана кандидовања на изборима, забрана

Прилог 3

				обављања страначких функција
184.	30. јуни 2004.	Вучуревић, Божидар	Потпредсједник СДС-а	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих јавних функција, забрана кандидовања на изборима, забрана обављања страначких функција
185.	1. јули 2004.	Бајагић, Звонко	Члан Одбора СДС-а у Власеници	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих јавних функција, забрана кандидовања на изборима, забрана обављања страначких функција
186.	1. јули 2004.	Богићевић, Милан	Министар привреде, енергетике и развоја РС и члан Главног одбора СДС-а	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих јавних функција, забрана кандидовања на изборима, забрана обављања страначких функција
187.	1. јули 2004.	Булић, Ђуро	функција у Управи за индиректно опорезивање	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих јавних функција, забрана кандидовања на изборима, забрана обављања страначких функција
188.	1. јули 2004.	Челиковић, Славо	Члан Општинског одбора СДС-а у Власеници	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих јавних функција, забрана кандидовања на изборима, забрана

Прилог 3

				обављања страначких функција
189.	1. јули 2004.	Чизмовић, Јован	Правни савјетник председника РС	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих јавних функција, забрана кандидовања на изборима, забрана обављања страначких функција
190.	1. јули 2004.	Дамјановић, Раденко	Финансијски директор Фонда за здравствено осигурање РС	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих јавних функција, забрана кандидовања на изборима, забрана обављања страначких функција
191.	1. јули 2004.	Добриловић, Драган	Начелник општине Хан Пијесак и председник Општинског одбора СДС-а у Хан Пијеску	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих јавних функција, забрана кандидовања на изборима, забрана обављања страначких функција
192.	1. јули 2004.	Глоговац, Милош	Председник Општинског одбора СДС-а Српско Сарајево	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих јавних функција, забрана кандидовања на изборима, забрана обављања страначких функција
193.	1. јули 2004.	Гојковић, Новак	Начелник општине Модрича и председник Општинског одбора СДС-а у Модричи	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих јавних функција, забрана кандидовања на изборима, забрана

Прилог 3

				обављања страначких функција
194.	1. јули 2004.	Јокић, Светислав	Начелник Јединице за организовани криминалитет, Министарство унутрашњих послова РС	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих јавних функција, забрана кандидовања на изборима, забрана обављања страначких функција
195.	1. јули 2004.	Космајац, Јово	Директор Фонда за пензијско-инвалидско осигурање РС и члан Општинског одбора СДС-а у Палама	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих јавних функција, забрана кандидовања на изборима, забрана обављања страначких функција
196.	1. јули 2004.	Кујунџић, Славко	Начелник општине Пале и члан Општинског одбора СДС-а у Палама	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих јавних функција, забрана кандидовања на изборима, забрана обављања страначких функција
197.	1. јули 2004.	Мишановић, Ратко	Функција у Дирекцији за путеве РС	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих јавних функција, забрана кандидовања на изборима, забрана обављања страначких функција
198.	1. јули 2004.	Перковић, Предраг	Члан Општинског одбора СДС-а у Бијељини	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих јавних функција, забрана кандидовања на изборима, забрана

Прилог 3

				обављања страначких функција
199.	1. јули 2004.	Шакота, Перо	Начелник Криминалистичке полиције, Министарство унутрашњих послова РС	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих јавних функција, забрана кандидовања на изборима, забрана обављања страначких функција
200.	1. јули 2004.	Тодић, Стеван	Члан Општинског одбора СДС-а Нови Град	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих јавних функција, забрана кандидовања на изборима, забрана обављања страначких функција
201.	1. јули 2004.	Тодић, Жељко	Члан Општинског одбора СДС-а Бања Лука и члан Управног одбора Телекома РС	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих јавних функција, забрана кандидовања на изборима, забрана обављања страначких функција
202.	1. јули 2004.	Томовић, Милош	Члан Општинског одбора СДС-а у Фочи	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих јавних функција, забрана кандидовања на изборима, забрана обављања страначких функција
203.	1. јули 2004.	Тошовић, Славко	Начелник општине Српско Ново Сарајево и предсједник Општинског одбора СДС-а Српско Ново Сарајево	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих јавних функција, забрана кандидовања на изборима, забрана

Прилог 3

				обављања страначких функција
204.	1. јули 2004.	Васић, Немања	Директор Дирекције за путеве РС	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих јавних функција, забрана кандидовања на изборима, забрана обављања страначких функција
205.	1. јули 2004.	Војиновић, Мирко	Начелник Кадровске службе, Министарство унутрашњих послова РС	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих јавних функција, забрана кандидовања на изборима, забрана обављања страначких функција
206.	1. јули 2004.	Вучковић, Драган	Предсједник Општинског одбора СДА-а у Бијељини	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих јавних функција, забрана кандидовања на изборима, забрана обављања страначких функција
207.	1. јули 2004.	Жужа, Зоран	Шеф кабинета предсједника Народне скупштине РС	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих јавних функција, забрана кандидовања на изборима, забрана обављања страначких функција
208.	2. јули 2004.	Крунић, Саво		Блокирани банковни рачуни
209.	22. септембар 2004.	Атић, Есад	Начелник Одјељења за образовање, Брчко	Привремено удаљавање са функције (на неодређено вријеме)
210.	16. децембар 2004.	Беара, Љубиша		Блокирани банковни рачуни

Прилог 3

211.	16. децембар 2004.	Брало, Мирослав		Блокирани банковни рачуни
212.	16. децембар 2004.	Ђорђевић, Властимир		Блокирани банковни рачуни
213.	16. децембар 2004.	Хаџић, Горан		Блокирани банковни рачуни
214.	16. децембар 2004.	Лазаревић, Владимир		Блокирани банковни рачуни
215.	16. децембар 2004.	Лукић, Стефан		Блокирани банковни рачуни
216.	17. децембар 2004.	Билбија, Милорад	Замјеник начелника Оперативне управе Обавјештајно- безбједносне агенције у Бањалуци	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих јавних функција, забрана кандидовања на изборима, забрана обављања страначких функција
217.	17. децембар 2004.	Јовичић, Предраг	функција у Центру јавне безбједности Пале	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих јавних функција, забрана кандидовања на изборима, забрана обављања страначких функција
218.	17. децембар 2004.	Малиш, Миломир	Начелник Станице јавне безбједности у Фочи	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих јавних функција, забрана кандидовања на изборима, забрана обављања страначких функција
219.	17. децембар 2004.	Марић, Милорад	Начелник Станице јавне безбједности у Зворнику	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих јавних функција, забрана кандидовања на изборима, забрана обављања страначких функција

Прилог 3

220.	17. децембар 2004.	Остојић, Зоран	Замјеник начелника Станице јавне безбједности у Фочи	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих јавних функција, забрана кандидовања на изборима, забрана обављања страначких функција
221.	17. децембар 2004.	Павловић, Петко	Командир Јединице Државне граничне службе Зворник	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих јавних функција, забрана кандидовања на изборима, забрана обављања страначких функција
222.	17. децембар 2004.	Поповић, Чедомир	Начелник Одсјека за борачко-инвалидску заштиту у Билећи, Министарство рада и борачко-инвалидске заштите РС	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих јавних функција, забрана кандидовања на изборима, забрана обављања страначких функција
223.	17. децембар 2004.	Радовић, Наде	Делегат у Дому народа БиХ, члан Главног одбора СДС-а, предсједник фочанског одбора СДС-а	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих јавних функција, забрана кандидовања на изборима, забрана обављања страначких функција
224.	17. децембар 2004.	Скочајић, Мркша	Начелник Центра јавне безбједности у Требињу	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих јавних функција, забрана кандидовања на изборима, забрана обављања страначких функција

Прилог 3

225.	29. март 2005.	Човић, Драган	Члан Предсједништва БиХ	Смјена и забрана „обављање министарске и друге функције у извршној власти, на свим нивоима власти, уколико или све дотле док га високи представник накнадном одлуком евентуално изричито не овласти за то или док се не оконча судски поступак, у зависности од тога шта се прије догоди”.
226.	8. јули 2005.	Ловриновић, Никола	Министар образовања, Средњобосански кантон	Смјена и забрана обављања јавних и изабраних функција и забрана кандидовања на изборима
227.	28. октобар 2005.	Пецељ, Милован Р.	Министар образовања и културе РС	Смјена и забрана обављања јавних и изабраних функција и забрана кандидовања на изборима
228.	23. март 2007.	Дедеић, Исмет	савјетник начелника Брчког за економска питања	Смјена и забрана обављања јавних функција у Брчком
229.	23. март 2007.	Јовановић, Десанка	Предсједник Апелационе комисије Владе Дистрикта Брчко	Смјена и петогодишња забрана обављања било које дужности у јавним институцијама Брчког
230.	23. март 2007.	Корјенић, Љерка	службеник у Одјељењу за просторно планирање, урбанистички развој и заштиту животне средине, Брчко	Смјена и трогодишња забрана обављања било које дужности у јавним институцијама Брчког
231.	23. март 2007.	Лугоњић, Оливера	начелник Одјељења за просторно планирање,	Смјена и петогодишња забрана обављања било које

Прилог 3

			урбанистички развој и заштиту животне средине, Брчко	дужности у јавним институцијама Брчког
232.	23. март 2007.	Митровић, Слађана	службеник у Одјељењу за просторно планирање, урбанистички развој и заштиту животне средине, Брчко	Смјена и трогодишња забрана обављања било које дужности у јавним институцијама Брчког
233.	8. мај 2007.	Шаковић, Шемсо	Одборник, Скупштина Дистрикта Брчко	Новчано кажњен одлуком супервизора
234.	10. јули 2007. године	93 лица (имена нису објављена)		Одузимање путних исправа
235.	10. јули 2007. године	Андан, Драгомир	Замјеник Управе за полицијску обуку, Министарство унутрашњих послова РС	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих јавних функција, забрана кандидовања на изборима, забрана обављања страначких функција
236.	4. децембар 2007.	Чланови Владе Дистрикта Брчко и одборници у Скупштини Дистрикта Брчко		Супервизор за Брчко обуставио исплату плата
237.	9. јануар 2008.	Јовичевић, Бранислав	Лица која опструишу или пријете да опструишу процес имплементације мира	Одузимање путних исправа
238.	9. јануар 2008.	Карацић, Александар	Лица која опструишу или пријете да опструишу процес имплементације мира	Одузимање путних исправа
239.	9. јануар 2008.	Карацић-Јовичевић, Соња	Лица која опструишу или пријете да	Одузимање путних исправа

Прилог 3

			опструишу процес имплементације мира	
240.	9. јануар 2008.	Карацић-Зелен, Љиљана	Лица која опструишу или пријете да опструишу процес имплементације мира	Одузимање путних исправа
241.	15. фебруар 2008.	Катанић, Слободан	Начелник Јединице за професионалне стандарде, Полиција Дистрикта Брчког	Смјена и забрана обављања свих јавних дужности у полицији Брчко и свих јавних функција у свим другим јавним институцијама Дистрикта Брчко
242.	15. фебруар 2008.	Поповић, Ђорђе	функција у Полицији Дистрикта Брчко	Смјена и забрана обављања свих јавних дужности у полицији Брчко и свих јавних функција у свим другим јавним институцијама Дистрикта Брчко
243.	30. мај 2008.	16 лица (имена нису објављена)		Одузимање путних исправа
244.	30. мај 2008.	Ђеранић, Предраг	Обавјештајно-безбједносна агенција БиХ	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих јавних функција, забрана кандидовања на изборима, забрана обављања страначких функција
245.	19. септембар 2008.	Сви одборници Скупштине Дистрикта Брчко	Одборници, Скупштина Дистрикта Брчко	Новчано кажњени одлуком супервизора
246.	8. октобар 2008.	Сви чланови Владе Дистрикта Брчко	Сви чланови Владе Дистрикта Брчко	Новчано кажњени одлуком супервизора
247.	6. фебруар 2008.	Сви одборници Скупштине Дистрикта Брчко и начелник Брчког	Сви одборници Скупштине Дистрикта Брчко и начелник Брчког	Новчано кажњени одлуком супервизора

Прилог 3

248.	6. јуни 2009.	Ђонко, Химзо	Полицијски комесар Херцеговачко-неретванског кантона	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих јавних функција, забрана кандидовања на изборима, забрана обављања страначких функција
249.	6. јуни 2009.	Јовичић, Радислав	функција у СИПА-и	Смјена и забрана обављања јавних, изабраних и именованих јавних функција, забрана кандидовања на изборима, забрана обављања страначких функција

Прилог 4

Листа именовања наметнутих одлуком високог представника

	Датум	Одлука
1.	5. август 1998.	Одлука о именовању чланова Савјета и Извршног панела Независне комисије за медије
2.	15. април 2000.	Одлука о именовању посредника за трансфер и стручног тима за успостављање система јавног емитовања
3.	27. јули 2000.	Одлука о именовању Управног одбора Радио-телевизије Републике Српске
4.	5. април 2001.	Одлука о именовању привременог управника Херцеговачке банке
5.	27. септембар 2001.	Одлука о именовању међународних чланова Изборне комисије БиХ
6.	16. новембар 2001.	Одлука о именовању четири домаћа члана Изборне комисије БиХ
7.	29. новембар 2001.	Одлука о именовању нових чланова Савјета Регулаторне агенције за комуникације (РАК)
8.	23. мај 2002.	Одлука о именовању Јакоба Финција на мјесто првог директора Агенције за државну управу
9.	6. август 2002.	Одлука о именовању чланова високих судских и тужилачких савјета
10.	7. октобар 2002.	Одлука о именовању директора и замјеника директора Агенције за информације и заштиту БиХ
11.	7. октобар 2002.	Одлука о именовању чланова Независног одбора за избор и надзор из Закона о унутрашњим пословима БиХ
12.	6. децембар 2002.	Одлука о именовању новог члана Високог судског и тужилачког савјета БиХ, Високог судског и тужилачког савјета БиХ и Високог судског и тужилачког савјета РС
13.	19. март 2003.	Одлука о именовању међународног судије и тужиоца у Суд БиХ и Тужилаштво БиХ
14.	7. април 2003.	Одлука о именовању новог члана Високог судског и тужилачког савјета БиХ
15.	8. мај 2003.	Одлука о именовању међународног судије у Суд БиХ
16.	3. јуни 2003.	Одлука о именовању новог члана Високог судског и тужилачког савјета БиХ
17.	14. јули 2003.	Одлука о именовању међународног судије у Суд БиХ
18.	1. септембар 2003.	Одлука о именовању нових чланова Високог судског и тужилачког савјета БиХ, Високог судског и тужилачког савјета БиХ и Високог судског и тужилачког савјета РС
19.	9. септембар 2003.	Одлука о именовању међународног судије у Суд БиХ
20.	9. септембар 2003.	Одлука о именовању међународног судије у Суд БиХ
21.	3. октобар 2003.	Одлука о именовању међународног тужиоца у Тужилаштво БиХ
22.	1. децембар 2003.	Одлука о именовању међународног судије у Суд БиХ
23.	3. децембар 2003.	Одлука о именовању међународног тужиоца у Тужилаштво БиХ
24.	9. децембар 2003.	Одлука о именовању међународног тужиоца у Тужилаштво БиХ
25.	14. јануар 2004.	Одлука о именовању првог предсједника Управног одбора у систему индиректног опорезивања

Прилог 4

26.	15. јануар 2004.	Одлука о именовану међународног тужиоца на мјесто замјеника главног тужиоца и начелника Посебног одјељења Тужилаштва БиХ
27.	3. фебруар 2004.	Одлука о именовану члана Високог судског и тужилачког савјета РС
28.	31. март 2004.	Одлука о одређеним питањима у вези са ВСТС БиХ, ВСТС РС и ВСТС ФБиХ
29.	1. април 2004.	Одлука о именовану међународног судије у Суд БиХ
30.	7. мај 2004.	Одлука о именовану међународног судије у Суд БиХ
31.	7. мај 2004.	Одлука о именовану међународног судије у Суд БиХ
32.	4. јуни 2004.	Одлука о именовану чланова Високог судског и тужилачког савјета БиХ
33.	8. јуни 2004.	Одлука о именовану привременог управника Привредне банке ад Српско Сарајево
34.	18. јуни 2004.	Одлука о именовану супервизора за обавјештајну реформу
35.	22. јуни 2004.	Одлука о именовану међународног судије у Суд БиХ
36.	27. август 2004.	Одлука о именовану међународног тужиоца у Тужилаштво БиХ
37.	3. септембар 2004.	Одлука о именовану међународног судије у Суд БиХ
38.	10. новембар 2004.	Одлука о именовану међународног судије у Суд БиХ
39.	17. децембар 2004.	Одлука о продужењу мандата супервизора за обавјештајну реформу
40.	17. децембар 2004.	Одлука о продужењу мандата Дејвиду Апшеру на мјесту савјетника Канцеларији дисциплинског савјетника
41.	14. јануар 2005.	Одлука о продужењу мандата првог предсједника Управног одбора у систему индиректног опорезивања
42.	24. фебруар 2005.	Одлука о именовану међународног тужиоца у Посебно одјељење за ратне злочине у Тужилаштво БиХ
43.	24. фебруар 2005.	Одлука о именовану међународног тужиоца у Посебно одјељење за организовани криминал, привредни криминал и корупцију у Тужилаштво БиХ
44.	24. фебруар 2005.	Одлука о именовану међународног судије у Одсјек I за ратне злочине Кривичног и апелационог одјељења Суда БиХ
45.	24. фебруар 2005.	Одлука о именовану међународног судије у Одсјек I за ратне злочине Кривичног и апелационог одјељења Суда БиХ
46.	18. март 2015.	Одлука о именовану међународног судије у Одсјек I за ратне злочине Кривичног и апелационог одјељења Суда БиХ
47.	18. март 2015.	Одлука о именовану међународног судије у Одсјек I за ратне злочине Кривичног и апелационог одјељења Суда БиХ
48.	18. март 2015.	Одлука о именовану међународног судије у Одсјек I за ратне злочине Кривичног и апелационог одјељења Суда БиХ
49.	19. март 2005.	Одлука о поновном именовану међународног тужиоца у Посебно одјељење за организовани криминал, привредни криминал и корупцију
50.	31. март 2005.	Одлука о продужењу мандата Дејвиду Апшеру на мјесту савјетника Канцеларији дисциплинског савјетника

Прилог 4

51.	4. април 2005.	Одлука о именовану међународног судије у Одсјек I за ратне злочине Кривичног и апелационог одјељења Суда БиХ
52.	5. мај 2005.	Одлука о именовану међународног судије у Одсјек I за ратне злочине Кривичног и апелационог одјељења Суда БиХ
53.	5. мај 2005.	Одлука о именовану међународног судије у Одсјек I за ратне злочине Кривичног и апелационог одјељења Суда БиХ
54.	5. мај 2005.	Одлука о именовану међународног судије у Одсјек I за ратне злочине Кривичног и апелационог одјељења Суда БиХ
55.	11. мај 2005.	Одлука о именовану међународног тужиоца у Посебно одјељење за ратне злочине у Тужилаштву БиХ
56.	11. мај 2005.	Одлука о именовану међународног тужиоца у Посебно одјељење за ратне злочине у Тужилаштву БиХ
57.	11. мај 2005.	Одлука о именовану међународног тужиоца у Посебно одјељење за организовани криминал, привредни криминал и корупцију у Тужилаштву БиХ
58.	11. мај 2005.	Одлука о именовану међународног тужиоца у Посебно одјељење за ратне злочине у Тужилаштву БиХ
59.	3. јуни 2005.	Одлука о продужењу мандата Свену Маријусу Уркеу као међународног члана Високог судског и тужилачког савјета БиХ
60.	7. јуни 2005.	Одлука о додатном именовану међународних судија претходно именованих у Одсјеку I за ратне злочине Кривичног и Апелационог одјељења, у Одсјек II за организовани криминал, привредни криминал и корупцију
61.	8. јуни 2005.	Одлука о именовану директора Државне агенције за истраге и заштиту
62.	4. јули 2005.	Одлука о продужењу мандата супервизора за обавјештајну реформу
63.	1. август 2005.	Одлука о именовану Ричарда С. Габлинија у Одсјек I за ратне злочине Кривичног и Апелационог одјељења, у Одсјек II за организовани криминал, привредни криминал и корупцију Кривичног и Апелационог одјељења Суда БиХ
64.	10. август 2005.	Одлука о именовану Ингвара Линдсета у Одсјек I за ратне злочине Кривичног и Апелационог одјељења, у Одсјек II за организовани криминал, привредни криминал и корупцију Кривичног и Апелационог одјељења Суда БиХ
65.	9. септембар 2005.	Одлука о именовану помоћника директора за Одјељење за интерну контролу Државне агенције за истраге и заштиту
66.	9. септембар 2005.	Одлука о именовану помоћника директора за Одјељење за кривичне истраге Државне агенције за истраге и заштиту
67.	9. септембар 2005.	Одлука о именовану замјеника директора Државне агенције за истраге и заштиту
68.	9. септембар 2005.	Одлука о именовану замјеника директора Државне граничне службе
69.	9. септембар 2005.	Одлука о именовану директора Државне граничне службе
70.	15. септембар 2005.	Одлука о именовану Шајрин Ејвис Фишерто у Одсјек I за ратне злочине Кривичног и Апелационог одјељења, у Одсјек II за

Прилог 4

		организовани криминал, привредни криминал и корупцију Кривичног и Апелационог одјељења Суда БиХ
71.	21. септембар 2005.	Одлука о именовану Роланда Антонијуса Теодора Матјеа Декерса у Одсјек I за ратне злочине Кривичног и Апелационог одјељења, у Одсјек II за организовани криминал, привредни криминал и корупцију Кривичног и Апелационог одјељења Суда БиХ
72.	29. септембар 2005.	Одлука о поновном именовану Џорџа Хаплаха у Посебно одјељење за организовани криминал, привредни криминал и корупцију у Тужилаштву БиХ
73.	29. септембар 2005.	Одлука о именовану Манфреда Даустера у Одсјек I за ратне злочине Кривичног и Апелационог одјељења, у Одсјек II за организовани криминал, привредни криминал и корупцију Кривичног и Апелационог одјељења Суда БиХ
74.	17. октобар 2005.	Одлука о именовану Филипа Кинга Алкока у Посебно одјељење за ратне злочине у Тужилаштву БиХ
75.	17. октобар 2005.	Одлука о именовану Питера Кида у Посебно одјељење за ратне злочине у Тужилаштву БиХ
76.	23. новембар 2005.	Одлука о поновном именовану Дејвида Л. Апшера у Посебно одјељење за организовани криминал, привредни криминал и корупцију у Тужилаштву БиХ
77.	13. јануар 2006.	Одлука о продужењу мандата првог предсједника Управног одбора у систему индиректног опорезивања
78.	26. јануар 2006.	Одлука о именовану међународног члана Високог судског и тужилачког савјета БиХ
79.	30. јануар 2006.	Одлука о именовану Питера Корнека на мјесто међународног тужиоца у Посебно одјељење за ратне злочине у Тужилаштву БиХ
80.	9. фебруар 2006.	Одлука о именовану Џуда Р. Романа на мјесто међународног тужиоца у Тужилаштво БиХ
81.	30. март 2006.	Одлука о именовану Дејвида Швендимана на мјесто међународног тужиоца у Посебно одјељење за ратне злочине у Тужилаштву БиХ
82.	30. март 2006.	Одлука о именовану Кваија Хонга Ипа на мјесто међународног тужиоца у Посебно одјељење за ратне злочине у Тужилаштву БиХ
83.	7. април 2006.	Одлука о продужењу мандата првог предсједника Управног одбора у систему индиректног опорезивања
84.	26. април 2006.	Одлука о именовану Мари Тума у Одсјек I за ратне злочине Кривичног и Апелационог одјељења, у Одсјек II за организовани криминал, привредни криминал и корупцију Кривичног и Апелационог одјељења Суда БиХ
85.	10. мај 2006.	Одлука о даљем именовану Малколма Симонстоа у Одсјек I за ратне злочине Кривичног и Апелационог одјељења, у Одсјек II за организовани криминал, привредни криминал и корупцију Кривичног и Апелационог одјељења Суда БиХ

Прилог 4

86.	2. јуни 2006.	Одлука о именовану Хеикија Хајнриха Вендорфа на мјесто међународног тужиоца у Посебно одјељење за организовани криминал, привредни криминал и корупцију у Тужилаштву БиХ
87.	7. јуни 2006.	Одлука о именовану Мерје Хелене Халме-Корхонен у Одсјек I за ратне злочине Кривичног и Апелационог одјељења, у Одсјек II за организовани криминал, привредни криминал и корупцију Кривичног и Апелационог одјељења Суда БиХ
88.	7. јуни 2006.	Одлука о именовану Митје Козамерника у Одсјек I за ратне злочине Кривичног и Апелационог одјељења, у Одсјек II за организовани криминал, привредни криминал и корупцију Кривичног и Апелационог одјељења Суда БиХ
89.	7. јуни 2006.	Одлука о даљем именовану међународног судије Пјетра Спере претходно именованог у Одсјеку I за ратне злочине Кривичног и Апелационог одјељења, у Одсјек II за организовани криминал, привредни криминал и корупцију Кривичног и Апелационог одсјека Суда БиХ
90.	30. јуни 2006.	Одлука о даљем именовану међународног тужиоца Питер Корнека претходно именованог у Посебно одјељење за организовани криминал, привредни криминал и корупцију у Тужилаштву БиХ
91.	30. јуни 2006.	Одлука о именовану међународног тужиоца Друа Г. Енгела у Посебно одјељење за организовани криминал, привредни криминал и корупцију у Тужилаштву БиХ
92.	5. јули 2006.	Одлука о именовану Питера Никола као првог предсједника Управног одбора Управе за индиректно опорезивање
93.	1. август 2006.	Одлука о продужењу мандата Свену Маријусу Уркеу као међународног члана Високог судског и тужилачког савјета БиХ
94.	19. децембар 2006.	Одлука о продужењу мандата Питера Никола као првог предсједника Управног одбора Управе за индиректно опорезивање
95.	31. мај 2007.	Одлука о продужењу мандата Питера Никола као првог предсједника Управног одбора Управе за индиректно опорезивање
96.	15. јуни 2007.	Одлука о продужењу мандата Свену Маријусу Уркеу као међународног члана Високог судског и тужилачког савјета БиХ
97.	8. јануар 2008.	Одлука о продужењу мандата Питера Никола као првог предсједника Управног одбора Управе за индиректно опорезивање
98.	25. јуни 2008.	Одлука о даљем продужењу мандата Свену Маријусу Уркеу као међународног члана Високог судског и тужилачког савјета БиХ